

De Heilige Maagd Maria
en
**Het Wonder van de Onbevleete
Ontvangenis**

Uittreksels uit

het Boek van de Hemel
Deel 1 (Boek 2 tot 28)

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Opgedragen aan de allerheiligste Maagd Maria.

**Koningin van Hemel en Aarde
Moeder en Koningin van de Goddelijke Wil
Moeder van ons allen.**

**Moge de Goddelijke Wil bekend en bemind zijn.
“Moge Hij geschieden op aarde zoals in de Hemel.”**

Voorlopige tekst– uitsluitend voor prive gebruik.

SG – De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>

Boek van de Hemel - Deel 2

BvdH 2 - 4 juli 1899 - Het Hart van mijn Moeder kende geen enkele innerlijke onrust.

Deze ochtend heeft Jezus mij de pijn van de kruisiging opnieuw laten herleven. Onze Koningin-Moeder was aanwezig.

Jezus zei over Haar:

"Mijn Koninkrijk was in het Hart van mijn Moeder Haar Hart kende immers nooit de minste onrust.

Zelfs in de woelige zee van de Passie, toen zij onnoemelijk lijden doorstond en haar Hart doorboord werd door het zwaard van de pijn, kende zij geen enkele innerlijke onrust.

Aangezien mijn Koninkrijk een Koninkrijk van vrede is, kon ik dit in haar vestigen en er vrij en zonder enige belemmering regeren."

Jezus kwam verschillende keren terug.
Ik was me bewust van mijn zondige toestand.

En ik zei Hem: "Mijn Heer Jezus, ik voel me volledig bedekt met wonden en ernstige zonden. O, ik smeeek U om uw barmhartigheid voor dit ellendige schepsel dat ik ben!"

Jezus antwoordde: "Wees niet bang, want er zijn geen ernstige zonden. Natuurlijk moeten we de zonde verafschuwen. Maar we moeten er ons niet door laten verontrusten. Want bezorgdheid, waar die ook vandaan komt, doet de ziel nooit goed."

Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, net als Ik ben jij een slachtoffer. Mogen al jouw daden dezelfde zuivere en heilige bedoelingen uitstralen als de Mijne. Wanneer Ik mijn eigen beeld in jou zie, kan Ik je dan vrijelijk met mijn Genade overladen.

Dan kan Ik je, zo mooi gemaakt, als een welriekend offer aan de Goddelijke Gerechtigheid aanbieden.

BvdH 2 - 22 juni 1899 – De Koningin-Moeder: “Mijn dochter, laat Hem niet slapen, want als Hij slaapt, zal je zien wat er gaat gebeuren!”

Deze ochtend ging mijn lieve Jezus door met zijn spelletjes en grapjes. Hij legde zijn handen op mijn gezicht alsof Hij me wilde strelen. Maar op het moment dat Hij dat deed, verdween Hij. Dan kwam Hij terug en sloeg Hij Zijn armen om mijn hals, alsof Hij me wilde omhelzen.

Toen ik mijn armen uitstreekte om Hem te kussen, verdween Hij als de bliksem. En ik kon Hem niet vinden. Hoe kan ik de pijn in mijn hart beschrijven?

Terwijl ik verpletterd werd door deze zee van lijden, tot het punt dat ik voelde dat het leven me verliet, kwam de Koningin van de Hemel, met het Kind Jezus in haar armen.

We omhelsden elkaar alle drie, de Moeder, de Zoon en ik. Zo had ik de tijd om tegen Jezus te zeggen: “Mijn Heer Jezus, ik heb het gevoel dat U mij uw genade hebt ontnomen.”

Hij antwoordde: “Kleine dwaas! Hoe kan je zeggen dat Ik je Mijn Genade ontnomen heb, terwijl Ik in je woon? Wat is Mijn Genade, anders dan Ikzelf?”

Ik bleef nog meer in de war dan voorheen. Ik besepte immers dat ik niet in staat was om te spreken. En in de paar woorden die ik uitgesproken had, zei ik alleen maar onzin.

Toen verdween de Koningin-Moeder. En het leek alsof Jezus zich in mij had opgesloten en daar gebleven was.

Tijdens mijn meditatie toonde Hij zich, slapend, in mij. Ik keek naar Hem en genoot van zijn mooi Gelaat. Ik maakte Hem niet wakker. Maar ik was blij dat ik Hem tenminste kon zien.

Plotseling kwam de mooie Koningin-Moeder terug. Zij haalde Hem uit mijn hart en schudde Hem krachtig wakker. Toen Hij wakker was, legde zij Hem opnieuw in mijn armen.

Zij zei:

"Mijn dochter, laat Hem niet slapen.

Want als Hij slaapt, zal je zien wat er gaat gebeuren!"

Er kwam een storm aan. Half slapend sloeg de baby zijn twee kleine handjes om mijn nek. En terwijl Hij me stevig vasthield, zei Hij:
“Mama, laat Mij slapen.”

Ik zei: "Nee, nee, mijn Schat, ik ben het niet die U wil verhinderen om te slapen. Het is onze Lieve-Vrouw Maria die dat niet wil. Ik smeed U om haar een plezier te doen.

U kan een moeder niets weigeren, zeker deze Moeder niet! “

Nadat ik Hem een tijdje wakker gehouden had, verdween Hij.
En was alles voorbij.

BvdH 2 - 15 augustus 1899 - De Hemel viert de Opneming in de Hemel van Koningin Maria. De pracht van het “Wees gegroet, Maria”.

Mijn geliefde, vanmorgen ben Ik gekomen om de deugden in je hart op orde te brengen.

De andere deugden mogen van elkaar gescheiden blijven.

Maar de naastenliefde verbindt en ordent alle andere.

Dit is wat Ik in jou wil doen met betrekking tot de naastenliefde. ...

Ik zal alles zuiveren en de naastenliefde zal alles weer in orde brengen. Bovendien, wanneer Ik een ziel laat deelnemen aan het Lijden van mijn Passie, kunnen er geen ernstige zonden zijn, hooguit enkele onopzettelijke dagelijkse fouten. Maar omdat mijn Liefde uit vuur bestaat, verteert zij alle onvolmaaktheid.”...

Het was overal een groot Feest:

- in de Hemel, op aarde en in het vagevuur.

Iedereen was overspoeld door een nieuwe vreugde en jubel.

Vele zielen verlieten het vagevuur en stegen als bliksemflitsen op naar de Hemel om het feest van onze Koningin-Moeder bij te wonen. ...Ook ik mengde mij in deze immense menigte van engelen, heiligen en pas aangekomen zielen uit het vagevuur.

Deze Hemel was zo immens dat de hemel die we op aarde zien in vergelijking daarmee slechts een klein gaatje lijkt.

Toen ik om me heen keek, zag ik alleen een brandende Zon. Deze verspreidde felle stralen die me doordrongen en me kristalhelder maakten.

Zo werden mijn kleine vlekjes duidelijk zichtbaar, evenals de

oneindige afstand tussen de Schepper en zijn schepsel.

Elke straal van deze Zon had een bijzonder accent:

- sommige straalden de heiligheid van God uit,
 - andere zijn Zuiverheid,
 - weer andere zijn Macht,
 - nog andere zijn Wijsheid,
- enz. voor de andere Deugden en Eigenschappen van God.

Bij het zien van dit schouwspel voelde mijn ziel haar nietigheid, haar ellende en haar armoede. Zij voelde zich vernietigd.

En zij viel met haar gezicht op de grond voor de eeuwige Zon die niemand van aangezicht tot aangezicht kan zien.

De Heilige Maagd leek volledig opgegaan in God.

Om deel te kunnen nemen aan het feest van deze Koningin-Moeder, moesten wij vanuit de binnenkant van de Zon kijken. Vanaf andere observatiepunten was er niets te zien.

Ik was volledig verpletterd was voor de Goddelijke Zon.

Het Kindje Jezus was in armen van de Koningin-Moeder.

Hij zei mij: "Onze Moeder is in de Hemel.

Ik geef je de taak om als mijn Moeder op aarde te handelen."

Mijn Leven is voortdurend het voorwerp van minachting, pijn en verwaarlozing door de mensen.

Tijdens haar verblijf op aarde,
was mijn Moeder mijn trouwe metgezel in al mijn Lijden.
Zij heeft altijd geprobeerd Mij in alles te ondersteunen,
voor zover dat in haar vermogen lag.

Zo zal ook jij, door mijn Moeder na te volgen,
Mij trouw gezelschap houden in al mijn Lijden,
door zoveel mogelijk in mijn plaats te lijden.
En wanneer je dat niet kan,
zal je tenminste proberen mij te troosten.

Weet echter dat Ik je helemaal voor Mij wil. Ik zal jaloers zijn op je kleinste ademhaling als die niet aan Mij gewijd is.

Als Ik zie dat je niet volledig geconcentreerd bent om Mij blij te maken, zal Ik je geen rust gunnen.

Daarna begon ik mij als Zijn moeder te gedragen.

O, wat moest ik voorzichtig zijn om Hem te behagen! ...

Ik zei Hem:

"Mijn enige en unieke Schat, U hebt mij niet eens toegestaan
- het feest van onze Koningin-Moeder bij te wonen,
- of de eerste lofzangen te horen die de engelen en heiligen voor
haar gezongen hebben!"

Hij antwoordde mij:

"Het eerste lied dat zij zongen was het 'Wees gegroet, Maria'.

Met dit gebed betuigen wij Haar

- de mooiste lofprijzingen, en
- de grootste eer.

Wanneer zij het hoort, wordt de vreugde die zij voelde toen zij
Moeder van God werd, opnieuw opgewekt.

Als je wil, kunnen wij het samen reciteren ter ere van haar.

Als je naar de hemel komt, zal ik je de vreugde laten beleven die je
zou gevoeld hebben, indien je had kunnen deelnemen aan het Feest
met de engelen en de heiligen in de Hemel.

Dus reciteerden wij samen het eerste deel
van het 'Wees gegroet, Maria'.

O, wat was het zoet en ontroerend om onze allerheiligste Moeder te
groeten in het gezelschap van haar geliefde Zoon! Elk woord dat
Jezus uitsprak, droeg een immens Licht in zich, waardoor ik veel
dingen begreep over de Allerheiligste Maagd.

Maar hoe kan ik al deze dingen vertellen, gezien mijn
onbekwaamheid! Ik zwijg er dus over.

**BvdH 2 - 20 juli 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil ent op de
ziel alles wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van Jezus
volbracht heeft. Het Wezen van mijn Moeder was een getrouwe
kopie van het Mijne.**

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam.

Hij dompelde mij zo diep onder in Zijn Wil,
dat ik Hem onmogelijk kon verlaten.

Ik voelde mij als iemand die vrijwillig een kleine, beperkte ruimte
verlaten heeft, voor een onbegrensde ruimte.

Toen ze de enorme afstand zag die ze moest afleggen om deze plek

te verlaten, en niet kon zien waar die eindigde, beschouwde zij zichzelf toch als gelukkig dat ze daar was.
En zij liet elke gedachte aan terugkeer naar haar vorige plek varen.

Terwijl ik in deze immense zee van Goddelijke Wil zwom,
zei mijn lieve Jezus mij:

"Mijn geliefde dochter van mijn Wil, Ik wil van jou een afspiegeling van mijn Leven maken.

Het Leven in mijn Wil verankert in de ziel alles wat mijn Wil verwezenlijkt heeft en Mij in mijn Mensheid doen lijden heeft.
Mijn Wil duldt geen enkele afwijking.

Mijn eeuwige Wil heeft mijn Mensheid even vaak laten sterven als er mensen het daglicht gezien hebben en zullen zien.
Mijn Mensheid heeft deze 'sterften' met zoveel Liefde aanvaard dat de eeuwige Wil voor elk van deze 'sterften' een merkteken in mijn Mensheid achtergelaten heeft.

Wil je dat Ik al deze merktekens op jouw wil druk
- voor zover dat mogelijk is
zodat je zal lijden en mijn vele 'sterften' zult navolgen?

Ik antwoordde: "Fiat" ("Het zij zo!").

Toen gebruikte Jezus Zijn Wil om mijn mensheid te merken met ontelbare tekens van 'dood'. En **Hij zei mij:**

"Wees aandachtig en sterk bij het ondergaan van deze sterften, want uit hen zal het Leven voortkomen bij evenzoveel mensen."

Terwijl Hij dit zei, raakte Hij mij met Zijn scheppende Handen aan.
Dit bracht een onbeschrijfelijk lijden in mij teweeg.
Hij ontwortelde mijn hart en verwondde het op duizend manieren,
- soms met vurige steken,
- dan weer met ijzige pijlen die mij deden rillen.

Vervolgens kneep Hij het zo hard dat het onbeweeglijk werd.
Wie zou kunnen zeggen wat Hij allemaal heeft gedaan!
Alleen Hijzelf. Ik voelde me verpletterd en vernietigd.
En ik vreesde dat ik niet genoeg kracht zou hebben om vol te houden.

Alsof Hij rust nam na het mij bezorgen van de pijn, **zei Hij mij:**
"Waar ben je bang voor? Ben je bang dat mijn Wil niet in staat is om je te ondersteunen in de pijn die Ik je opleg?

Of ben je bang om de grenzen van mijn Wil te verlaten?
Dat zal nooit gebeuren!
Zie je niet hoeveel uitgestrekte zeeën mijn Wil om je heen heeft
uitgestrekt? Je kunt geen uitweg vinden.

Alle Waarheden die Ik jou geopenbaard heb,
zijn evenzovele zeeën die je omringen.
En Ik zal nog meer zeeën om je heen blijven uitstrekken.

Wees moedig, mijn dochter!
Dit is nodig om te leven in de Heiligheid van mijn Wil.
Deze Heiligheid beoogt de gelijkenis tussen de ziel en Mij.

Zo heb Ik met mijn Moeder gehandeld.
Ik heb haar geen van mijn Pijnen bespaard, hoe klein ze ook waren,
noch enige van mijn daden of tekenen van Goedheid.
Onze verenigde Wil verbond ons. Zodanig dat wanneer Ik leed
onder een dood, onder pijn, of wanneer Ik handelde,
zij stierf, leed en handelde met Mij.

Haar wezen was een getrouwe kopie van het Mijne.
Wanneer Ik naar haar keek, zag Ik een andere versie van Mezelf.
Nu wil Ik met jou doen wat Ik met mijn Moeder gedaan heb,
voor zover je daartoe in staat bent.

Het is noodzakelijk dat mijn Wil via een 'kleine' mens op aarde kan
leven en handelen.

Maar hoe kan mijn Wil Zijn werkzaam Leven in een mens vinden
als Hij hem niet geeft wat mijn Mensheid bevat en geleden heeft?

Mijn Wil heeft Zijn werkzaam Leven gevonden
in Mij en in mijn onafscheidelijke Moeder.
Nu wil Ik dat mijn Wil dit werkzame Leven vindt in een andere mens,
zoals bepaald is door mijn Wil. En deze mens ben jij.

Hoewel ik door dit alles in de war was, begreep ik wat Jezus me zei.
Ik voelde hoe mijn arme persoon totaal vernietigd was.
Ik vond mezelf zo onwaardig.

Ik dacht: "Wat een ernstige fout begaat Jezus nu!
Er zijn zoveel goede zielen die Hij zou kunnen kiezen!"

Terwijl ik zo dacht, **voegde Jezus eraan toe:**
"Arm kind, jouw kleinheid vervaagt aan mijn Voeten.
Maar zo heb Ik het besloten. Ik had een andere mens kunnen
kiezen, maar omdat je zo klein bent, heb Ik jou op mijn schoot

kunnen laten groeien.

Ik heb je als een kleine baby aan mijn borst gevoed.
Zo voel Ik mijn eigen Leven in jou. Ik heb mijn blik op jou gericht.
Ik heb je van alle kanten bekeken.
Omdat Ik tevreden was met wat Ik zag, heb Ik de Vader en de Heilige Geest gevraagd om je ook te onderzoeken.

Wij hebben je unaniem gekozen.
Daarom heb je geen andere keuze dan
- Mij trouw te zijn en
- met liefde het lijden, het leven, de effecten en al het andere te omarmen wat Onze Wil voor je wenst."

BvdH 2 - 26 september 1899 - De Heilige Maagd is een Wonder van Genade. Abstracte visie en intuïtieve visie van God.

Deze ochtend kwam mijn geliefde Jezus en Hij nam mij mee uit mijn lichaam. Maar tot mijn grote spijt zag ik Hem alleen van achteraan. Ondanks mijn smeekbeden om mij zijn heilige Gelaat te laten zien, veranderde er niets.

Ik zei tegen mezelf: "Zou het zijn omdat ik niet gehoorzaam geweest ben in het schrijven, dat Hij mij zijn aanbiddelijke Gelaat niet wil laten zien?" Ik weende.

Nadat Hij mij een tijdje had laten wenen, draaide Hij zich om en Hij zei mij: "Ik hou geen rekening met je wensen. Want je wil is zo verenigd met de Mijne dat je alleen maar kunt willen wat Ik wil. Dus ondanks je weerzin, voel je je als door een magneet aangetrokken om te doen wat van je gevraagd wordt.

Je weerzin dient alleen maar om je deugd van gehoorzaamheid mooier en stralender te maken. Daarom negeer Ik je opwellingen."

Toen keek ik naar Zijn prachtig Gelaat.
Ik voelde een onbeschrijfelijke tevredenheid.

Ik zei Hem:

"Mijn allerliefste Liefde, als het voor mij zo'n plezier is om U te zien, hoe moet het dan voor onze Koningin-Moeder geweest zijn toen zij U in haar zeer zuivere Schoot droeg?
Welke vreugde, welke genade hebt U haar niet geschonken!"

Hij antwoordde:

"Mijn dochter, de Vreugde en Genade die over haar werden uitgestort waren zo groot en zo talrijk dat
- wat Ik van nature ben,
- mijn Moeder door Genade geworden is.

Omdat zij zonder zonde was, heerste mijn Genade vrijelijk in haar.
Niets van mijn Wezen heb Ik haar niet meegedeeld.

Op dat moment meende ik onze Koningin-Moeder te zien als een andere God, maar met één verschil:

- God is Godheid van nature, terwijl
- de allerheiligste Maria is alles door Genade geschonken.

Ik was stomverbaasd! **Ik zei tot Jezus:**

"Mijn geliefde, onze Moeder heeft zoveel gaven kunnen ontvangen omdat U zich intuïtief aan haar liet zien.

Ik zou graag willen weten hoe U zich aan mij openbaart.
Is dat door een abstract visioen of door een intuïtief visioen?
Wie weet is het misschien niet eens door een abstract visioen!"

Jezus antwoordde mij:

"Ik wil je graag het verschil tussen beide willen uitleggen.

Door het abstracte visioen aanschouwt de ziel God,
terwijl door het intuïtieve visioen de ziel in God binnengaat en deelneemt aan het Goddelijke Wezen.

Hoe vaak heb jij niet deelgenomen aan mijn Wezen!
Het lijden, dat bijna natuurlijk lijkt bij jou,
die zuiverheid waardoor je je lichaam niet meer voelt
en nog veel meer!

Heb Ik je deze dingen niet meegedeeld
door je intuïtief tot Mij te trekken?"

Ik riep uit: "Ah! Heer, dat is waar!

En ik, hoe weinig dankbaarheid heb ik U daarvoor betuigd?

Hoe weinig heb ik op zoveel genade gereageerd?

Ik bloos alleen al bij de gedachte!

Vergeef me alstublieft en laat de Hemel en de aarde weten
dat ik het voorwerp ben van Uw oneindige Barmhartigheid!"

BvdH 2 - 24 oktober 1899 - De straffen zijn het gevolg van Gods Liefde voor zijn schepselen.

Deze ochtend kwam mijn geliefde Jezus.
Hij voerde mij buiten mijn lichaam naar een menigte.
Hij leek met mededogen naar de schepselen te kijken.
Ik had de indruk dat de straffen die Hij hun gaf voortkwamen uit zijn oneindige Barmhartigheid en uit zijn Hart sprongen.

Hij wendde zich tot mij en **Hij zei**: "Mijn dochter, de Godheid voedt zich met de zuivere en wederzijdse Liefde die de drie goddelijke Personen verenigt. De mens is een product van deze Liefde. Hij is als het ware een deeltje van hun voedsel. Maar dit deeltje is bitter geworden. Want door zich van God af te keren, hebben veel mensen zich overgeleverd aan de helse vlammen, gevoed door de onverbiddelijke haat van de demonen, die de belangrijkste vijanden van God en de mensen zijn."

Hij voegde eraan toe: "Het verlies van zielen is de belangrijkste reden voor mijn diepe Droefheid. De zielen behoren immers Mij toe. Ik bemin de mensen met een oneindige Liefde. Deze verlangt dat allen gered worden. Zij dwingt Mij om hen te straffen."

Ik zeg tegen Hem: "Ach, Heer, het lijkt wel alsof U alleen maar over straffen spreekt! In Uw almacht heeft U ongetwijfeld andere middelen om zielen te redden. Hoe dan ook, als ik zeker wist dat al het lijden op hen terug zou vallen, en dat U zelf er niet onder zou lijden, zou ik me erbij neerleggen.

Maar ik zie dat U veel lijdt onder deze straffen.
Wat zal er gebeuren als U er nog meer uitstort?"

Hij antwoordde mij: "Ook al lijd Ik eronder, de Liefde drijft Mij ertoe nog zwaardere beproevingen te sturen. Want om de mensen tot zichzelf te brengen, is er geen krachtiger middel dan hen te breken. Het blijkt dat andere middelen hen nog arroganter maken. Leg je daarom neer bij mijn Gerechtigheid.

Ik zie goed:

- dat jouw liefde voor Mij je ertoe aanzet om niet in te stemmen,
- dat je het niet over je hart kunt verkrijgen om Mij te zien lijden.

Mijn Moeder hield veel meer van Mij dan alle andere mensen.
Haar Liefde was ongeëvenaard.

Om de zielen te redden heeft zij zich echter
- aan de Gerechtigheid onderworpen en
- zich erbij neergelegd Mij veel te zien lijden.

Als mijn Moeder dat gedaan heeft, kan jij dat dan ook niet doen?
Terwijl Jezus zo sprak, voelde ik mijn wil zo dicht bij de Zijne komen
dat ik me bijna niet meer kon weerhouden om in te stemmen met
zijn Gerechtigheid.

Ik wist niet wat ik moest zeggen, zo overtuigd was ik. Maar toch heb
ik mijn instemming met Jezus niet getoond. Hij verdween en ik bleef
in twijfel, namelijk of ik me al dan niet zou schikken.

Deel 3

**BvdH 3 - 17 november 1899 - "Voor zover hij voor mijn belangen
zal zorgen, zal Ik voor hem zorgen en hem sparen."**

Mijn lieve Jezus bleef bedrukt.

Vanmorgen kwam onze Koningin-Moeder met Hem mee.

Het leek alsof zij Jezus naar mij toe bracht om Hem te kalmeren en
om samen met haar,

Hem te smeken mij te laten lijden om de mensen te redden.

Hij zei mij dat

- als ik de afgelopen dagen mij niet had gemengd **om de** uitoefening
van zijn Gerechtigheid te verhinderen, en

- als de biechtvader geen gebruik had gemaakt van zijn priesterlijke
autoriteit om Hem te vragen mij te laten lijden, volgens zijn Intenties,
dan zouden er verschillende rampen gebeurd zijn.

Op dat moment zag ik de biechtvader en ik bad onmiddellijk tot
Jezus en de Koningin-Moeder voor hem.

Jezus zei zeer teder:

"Voor zover hij voor mijn belangen zal zorgen

- door voor mij te vragen en

- zich ertoe te verbinden de toestemming te verlengen zodat Ik je kan laten lijden om de mensen te sparen, zal ik voor hem zorgen en hem sparen. Ik ben bereid deze afspraak met hem te maken."

Daarna keek ik naar mijn lieve Geliefde.

Ik zag dat Hij twee bliksemschichten in zijn handen hield.

- De ene hield een grote aardbeving in, en
- de andere een oorlog met veel plotse sterften en besmettelijke ziekten.

Ik smeekte hem om die bliksemschichten over mij uit te storten. Ik wilde hen bijna uit zijn Handen trekken. Maar om te voorkomen dat ik hen zou nemen, ging Hij weg van mij.

Ik probeerde Hem te volgen en zo kwam ik buiten mijn lichaam terecht. Jezus verdween en ik bleef alleen achter.

Toen ging ik een wandeling maken en kwam ik op plaatsen terecht waar het oogstseizoen was.

Het leek alsof er oorlogsgeluiden waren.

Ik wilde erheen gaan om de mensen te helpen.

De demonen weerhielden mij er echter van om naar de plek te gaan waar deze dingen op het punt stonden te gebeuren.

Zij sloegen mij om te voorkomen dat ik de mensen zou helpen. Zij gebruikten zoveel geweld dat ze mij dwongen om terug te gaan.

**BvdH 3 - 21 november 1899 – De Maagd Maria zei: “Mijn dochter, wees niet bang. Ik wil je kleden met mijn Onschuld.”
Zij zegt tot Jezus: "Mijn lieve Zoon, aanvaard haar omwille van mij en verheug U in haar.”**

Deze ochtend was mijn zeer beminnelijke Jezus pas aangekomen en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, al je vreugde moet erin bestaan om jezelf in Mij te beschouwen. Als je dat altijd doet, zal je in jezelf trekken:

- al mijn kwaliteiten,
- mijn gelaatstrekken en mijn kenmerken.

In ruil daarvoor zal het mijn vreugde en mijn grootste voldoening zijn om Mijzelf in jou te beschouwen."

Nadat Hij dit had gezegd, verdween Hij.

Terwijl ik nadacht over wat Hij zojuist tegen me had gezegd, kwam Hij plots terug. Hij legde Zijn heilige Hand op mijn hoofd, draaide mijn gezicht naar het Zijne en **Hij voegde eraan toe:**

"Vandaag wil Ik Mij een beetje verheugen door naar Mijzelf in jou te kijken. " Ik zag in een grote rilling mijn gehele leven voorbijgaan. Ik werd zo door angst bevangen dat ik me voelde alsof ik stierf.

Ik zag immers dat Hij zeer intens naar mij keek.

Terwijl Hij in mij keek, wilde Hij zich verheugen:

- in mijn gedachten, mijn blikken,
- in mijn woorden en al het andere.

Ik zei in mijn hart: "O God, verheug ik U of verbitter ik U?".

Op dat moment kwam onze lieve Koningin-Moeder mij helpen. Zij had een smetteloos witte jurk in haar handen.

Zij zei mij zeer vriendelijk:

"Wees niet bang, mijn dochter. Ik wil je kleden in mijn onschuld. Op die manier zal mijn geliefde Zoon, wanneer Hij naar jou kijkt, in jou de grootste vreugde vinden, die een menselijk wezen kan bieden."

Zij kleedde mij aan met deze jurk.

Zij stelde mij voor aan mijn Geliefde en **zij zei tot Hem:** "Mijn geliefde Zoon, aanvaard haar omwille van mij en verheug U in haar."

Al mijn angsten verdwenen

En Jezus verheugde zich in mij en ik in Hem.

BvdH 3 - 25 december 1899 – De Koningin-Moeder: "Mijn dochter, verwarm Hem met je genegenheid. Mijn Zoon is immers geboren in extreme armoede, in totale verlatenheid door de mensen en in de grootste soberheid."

Ik heb een groot aantal dagen doorgebracht

- in bijna volledige ontbering van mijn grootste en enige Goed,
- in droogte het hart,

zonder in staat te zijn te wenen om het grote verlies dat ik leed. Ik offerde ik deze droogte in mijn hart aan God op en **ik zei:**

"Heer, aanvaard dit als een offer van mij.
Alleen U kunt mijn harde hart verzachten."

Uiteindelijk, na een lange periode van lijden, kwam mijn lieve
Moeder Koningin, met het hemels Kind aan haar Hart.
Het was gewikkeld in een doek en beefde.

Zij legde Hem in mijn armen en **zij zei mij**:

"Mijn dochter, verwarm Hem met je liefde.
Mijn Zoon is immers geboren
- in extreme armoede,
- in totale verlatenheid door de mensen en
- in de grootste soberheid."

Ach, wat was Hij schattig in Zijn hemelse Schoonheid!

Ik nam Hem in mijn armen.

Ik drukte Hem tegen me aan om Hem te verwarmen,
want Hij had het koud.

Hij had enkel een eenvoudig linnen dekentje om zich heen.

Nadat ik Hem zo goed mogelijk had opgewarmd,

zei mijn lieve kleine Baby, met nog paarse lippen, tegen mij:

"Beloof je mij dat je altijd een offer zal brengen uit liefde voor Mij,
zoals Ik dat doe uit Liefde voor jou?"

Ik antwoordde: "Ja, mijn kleine schat, dat beloof ik je."

Hij vervolgde: "Ik ben niet tevreden met alleen je woord.

Ik wil een eed en een handtekening met je bloed."

Toen zei ik Hem: "Als gehoorzaamheid dat vereist, zal ik het doen. "

Hij leek zeer tevreden en **Hij vervolgde**:

"Vanaf het moment van mijn Geboorte is mijn Hart altijd als offer
gebracht:

- om de Vader te verheerlijken,
- voor de bekering van zondaars en
- voor de mensen om mij heen,

die mijn trouwste metgezellen waren in mijn Lijden.

Ik wil dus dat je hart voortdurend in deze houding verkeert,
als offer voor deze drie doeleinden.

Terwijl Hij dit zei, wou de Koningin-Moeder het Kind om Hem te
verfrissen met haar zoete Melk. Ik gaf Hem aan haar en zij

ontblootte haar Borst om Hem naar de Mond van de Goddelijke kleine Jongen te brengen.

En ik, kapoen als ik was, wilde een grap uithalen en begon met mijn mond te zuigen. Op het moment dat ik dat deed, verdwenen zij, waardoor ik zowel blij als bedroefd achterbleef.

Moge alles zijn

- tot eer van God en

- tot verwarring van de ellendige zondares die ik ben.

BvdH 3 - 6 januari 1900 - Het Feest van Driekoningen - Toen ik naar de Moeder keek, zag ik haar Hart veranderd in het Kindje Jezus. Ik keek naar het Kindje Jezus en zag zijn Moeder in zijn Hart. Als de ziel vertrouwen heeft, is zij er zeker van dat zij krijgt wat zij vraagt.

Deze ochtend heb ik de Communie ontvangen.

Toen ik bij Jezus was, vond ik ook de Koningin-Moeder.

Welk Wonder! Toen ik naar de Moeder keek,

zag ik haar Hart veranderd in het Kindje Jezus.

Ik keek naar het Kindje en zag de Moeder in zijn Hart.

Toen herinnerde ik mij dat het Driekoningen was.

Naar het voorbeeld van de heilige drie koningen wilde ik iets aan het Kindje Jezus geven. Maar ik had niets om hem te geven.

Toen kwam mij in mijn ellende de gedachte op, om Hem aan te bieden:

- *als mirre*, mijn lichaam met alle lijden van de twaalf jaar dat ik bedlegerig geweest was, bereid om te lijden en door te gaan zolang Hij dat zou willen.

- *Als goud* bood ik Hem de pijn aan die ik voel wanneer Hij mij Zijn Aanwezigheid ontzegt, wat voor mij het meest pijnlijke en meest smartelijke is.

- *Als wierook* bood ik Hem mijn armzalige gebeden aan, verenigd met die van de Koningin-Moeder, opdat zij aanvaardbaarder zouden zijn voor het kindje Jezus.

Ik bracht mijn offer in het volste vertrouwen, dat het Kind het zou aanvaarden.

Het leek me dat Jezus mijn arme offer met groot genoegen aanvaardde. Wat Hij het meest waardeerde, was het vertrouwen waarmee ik het aanbood.

Hij zei me: "Vertrouwen heeft twee armen:

- Met de eerste omarm je mijn Mensheid en gebruik je Haar als een ladder om op te klimmen naar mijn Godheid.
- Met de andere omarm je mijn Godheid en ontvang je van Hem stromen van hemelse Genade.

Zo wordt de ziel volledig overspoeld door het Goddelijke Wezen.

Wanneer de ziel vertrouwen heeft,
is zij er zeker van dat zij krijgt wat zij vraagt:
Ik houd mijn Armen gebonden en Ik laat de ziel doen wat zij wil.
Ik laat haar dieper in mijn Hart doordringen.
Ik laat haar daar nemen wat zij Mij gevraagd heeft.

Als ik dat niet zou doen, zou Ik Mij als gewelddadig tegenover de ziel gedragen.

Terwijl Hij dit zei, kwamen er uit de Borst van het Kind of uit de Borst van de Moeder stromen van een vloeistof (ik weet niet precies hoe ik datgene wat ik hier vloeistof noem, moet noemen), die mijn gehele ziel overspoelden.

Toen verdween de Koningin-Moeder.
Daarna gingen het Kind en ik naar het gewelf van de hemel.

Ik zag dat zijn charmante Gelaat bedroefd was.

Ik zei bij mezelf: "Misschien verlangt Hij naar de liefkozingen van de Koningin-Moeder."

Ik drukte Hem stevig tegen mijn hart en de Baby Jezus kreeg een jubelende blik.

Wie kan zeggen wat er toen tussen Jezus en mij gebeurde!

Ik heb niet de woorden om het uit te drukken,
noch de uitdrukkingen om het te beschrijven.

Deel 4

BvdH 4 - 9 september 1900 - Jezus bereidt de ziel van Luisa voor op het ontvangen van de Eucharistie. Dreigementen tegen staatshoofden.

Jezus blijft komen. Ik heb echter het grootste deel van de nacht zonder Hem doorgebracht.

Toen Hij kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, waarom blijf je zo angstig op Mij wachten? Heb je iets nodig?"

En omdat ik wist dat ik de Eucharistie ging ontvangen, zei ik Hem:

"Heer, ik heb de hele nacht op U gewacht!
Bovendien, aangezien ik de Communie zal ontvangen, ben ik bang dat mijn hart niet goed voorbereid is om U te ontvangen.

Daarom heb ik nodig dat U mijn ziel onderzoekt, zodat zij zich kan voorbereiden om zich met U te verenigen in het Sacrament van de Eucharistie.

Met welwillendheid onderzocht Jezus mijn ziel om mij voor te bereiden om Hem te ontvangen.

Daarna bracht Hij mij uit mijn lichaam.

Ik vond onze Koningin-Moeder bij Hem. Zij zei Hem:

"Mijn Zoon,
deze ziel zal altijd bereid zijn om te doen en te lijden wat Wij willen. Zij is als een touw waarmee Wij de Gerechtigheid kunnen binden. Spaar daarom de wereld
- van zovele bloedbaden en
- van zoveel bloed dat vergoten moet worden."

Jezus antwoordde:

"Mijn Moeder, het vergieten van bloed is noodzakelijk. Want Ik wil dat deze koninklijke familie onttroond wordt. En dat kan niet zonder bloedvergieten. Bloedvergieten is ook nodig om mijn Kerk te zuiveren, want zij is erg besmet.

Rekening houdend met het lijden, kan Ik hoogstens toestaan dat een deel ervan gespaard blijft."

Ondertussen zag ik dat het merendeel van de afgevaardigden samenzwoer om de koning ten val te brengen.

Zij waren van plan om één van hun eigen mensen, die in hun raad zetelde, op de troon te plaatsen.

Daarna bevond ik mij opnieuw in mijn lichaam.

Wat een menselijk leed! Ach, Heer, heb medelijden met de blindheid waarin de arme mensheid verzonken is!

Vervolgens zag ik de Heer en de Koningin-Moeder, samen met mijn biechtvader die bij Hen was. **De Heilige Maagd zei:**

"Zie je, mijn Zoon, we hebben een derde persoon bij Ons: de biechtvader.

Hij wil zich bij ons voegen en ons zijn hulp aanbieden,
- met de belofte om haar te laten lijden,
om zo te voldoen aan de Goddelijke Gerechtigheid.

Ook dit versterkt de band die U bindt, en kalmeert U tegelijkertijd. Trouwens, wanneer hebt U weerstand geboden aan de kracht
- van degene die lijden en bidden, en
- van degene die zich bij U aansluit enkel om U te verheerlijken en te werken voor het welzijn van de volkeren?"

Jezus luisterde naar zijn Moeder en Hij had aandacht voor de bedoelingen van de biechtvader.

Maar Hij sprak zich niet volledig gunstig uit.
Hij beperkte zich ertoe de wereld gedeeltelijk te sparen.

BvdH 4 - 29 september 1900 - De offerzielen zijn steunpilaren voor Jezus.

Er zijn meerdere dagen voorbijgegaan in alle stilte tussen Jezus en mij. Ik leed weinig. Bovendien lijkt het mij dat Jezus mij verder op de proef wilde stellen om mijn geduld nog wat meer te oefenen. Hier volgt hoe.

Als Hij kwam, **zei Hij**:

"Mijn geliefde, vanuit de Hemel verlang Ik naar jou. In de hemel wacht Ik op jou." Dan verdween Hij als een bliksemflits.

Daarna kwam Hij terug en **Hij zei mij**: "Hou nu op met je vurige verlangens. Je doet me smachten tot Ik het bewustzijn verlies."

Andere keren **zei Hij**: "Je vurige liefde, je verlangen, zijn een rust voor mijn bedroefd Hart." Maar wie kan alles zeggen!

Het leek mij alsof Jezus gedichten wilde schrijven.

Soms drukte Hij deze gedichten uit door hen te zingen.

Maar zonder mij de tijd te geven om ook maar één woord tegen Hem te zeggen, verdween Hij.

Toen mijn biechtvader deze ochtend de intentie uitte om mij de kruisiging te laten ondergaan, zag ik de Koningin-Moeder wenen en bijna ruzie maken met Jezus, om de wereld te sparen van zoveel rampen.

Maar Jezus aarzelde. Alleen om zijn Moeder tevreden te stellen, stemde Hij ermee in van mij te laten lijden.

Later, alsof Hij een beetje gekalmeerd was, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, het is waar dat Ik de wereld wil straffen.

Ik heb de zweepen in mijn hand om haar te slaan.

Het is ook waar dat als jij en je biechtvader tot Mij bidden en willen lijden, dit voor Mij een steun is.

En zo geef je Mij de steun die Ik nodig heb om de wereld te sparen, althans gedeeltelijk. Anders, als Ik geen steun vind, zal Ik Mijzelf met Mijn vrije Hand over de wereld uitstorten.

Nadat Hij dit gezegd had, verdween Hij.

BvdH 4 - 30 september 1900 - Jezus vraagt Luisa om zijn bedroefde Moeder te troosten.

Deze morgen kwam mijn lieve Jezus niet. Ik moest zeer geduldig op Hem wachten. Ik voelde geen kracht meer om in mijn gewone toestand te blijven en ik wou deze toestand verlaten.

Jezus kwam niet en het leek me dat het lijden mij verlaten had.

Ik kon mijn zintuigen nog steeds voelen en ik probeerde uit deze toestand te komen. Toen ik dat deed, kwam de gezegende Jezus en Hij maakte met Zijn Armen een cirkel rond mijn hoofd.

Toen Hij mij aanraakte, voelde ik mij niet langer in mijn lichaam en ik zag Onze-Lieve-Heer zeer verontwaardigd over de wereld.

Terwijl ik probeerde van Hem te kalmeren, **zei Hij mij:**

"Voorlopig hoef je je niet om Mij te bekommeren.

Ik vraag je echter om voor mijn moeder te zorgen.

Troost haar, want ze is erg bedroefd vanwege de zwaardere straffen die ik op het punt sta over de aarde uit te storten."

Wie zou kunnen zeggen hoezeer ik bedroefd was!

BvdH 4 - 31 oktober 1900 - De Koningin-Moeder spreekt met Luisa over de Gerechtigheid.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik me buiten mijn lichaam en ik vond de Koningin-Moeder.

Zodra zij mij zag, begon zij met mij te praten over de Gerechtigheid. Zij vertelde mij dat de Gerechtigheid op het punt stond om met al haar woede de gehele wereld te slaan.

Ze vertelde mij veel over dit onderwerp, maar ik heb geen woorden om het uit te drukken. Ondertussen zag ik de hemel vol met zwaardpunten die op de wereld gericht waren.

Zij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, je hebt zo dikwijls de Goddelijke Gerechtigheid ontwapend en je was blij om de slagen van de Gerechtigheid op jou te krijgen. Nu je Haar op het hoogtepunt van haar woede ziet, moet je je niet laten ontmoedigen: wees moedig!

Met je ziel vervuld van een heilige kracht,
- treed binnen in de Gerechtigheid Zelf, en
- ontwapen Haar.

Wees niet bang voor zwaarden, vuur en alles wat je tegenkomt.

Om je doel te bereiken, keer dan niet terug
als je gewond, neergeslagen, verbrand of afgewezen wordt.
Laat dit voor jou een stimulans zijn om door te gaan.

"Zie je? Met dit doel ben Ik je komen helpen.
Ik breng je een kledingstuk waardoor je ziel
de moed zal hebben en de kracht om niets te vrezen."

Na deze woorden, haalde zij uit haar mantel een kledingstuk in
verschillende kleuren, met goud geweven.

Zij bekleedde hiermee mijn ziel.

Vervolgens gaf zij mij haar Zoon en **Zij zei**:

"Zie, als onderpand van mijn Liefde vertrouw ik je de zorg voor mijn
geliefde Zoon toe, opdat

- je Hem beschermt,
- Hem bemint en
- Hem in alles tevredenstelt.

Probeer mij bij Hem te vervangen, zodat,

- wanneer Hij zijn tevredenheid in jou vindt,
de ontevredenheid die andere mensen Hem bezorgen,
Hem niet zoveel pijn kan doen."

Wie zou kunnen beschrijven hoe gelukkig en gesterkt ik was,

- gekleed in dit gewaad en
- met dit teken van Liefde in mijn armen?

Ik kon me zeker geen groter geluk toewensen.

Toen verdween de Koningin-Moeder en bleef ik achter met mijn
lieve Jezus. (...)

**BvdH 4 - 14 november 1900 - De Koningin-Moeder geeft Jezus
nieuwe kracht. Luisa wordt naar het vagevuur gebracht.**

Toen mijn geliefde Jezus vanmorgen kwam, nam Hij mij uit mijn
lichaam mee en vroeg mij om verlichting voor zijn Lijden.

Ik had Hem niets te bieden en **ik zei Hem**: "Mijn allerliefste Liefde,
als de Koningin-Moeder hier was, zou zij je kunnen sterken met haar
melk. Ik heb niets anders dan mijn ellende."

Op dat moment kwam de allerheiligste Koningin.

Ik zei haar onmiddellijk: "Jezus heeft steun nodig.

Geef hem uw zeer zoete melk om Hem te sterken."

Toen gaf onze zeer geliefde Moeder Hem haar melk.

En mijn geliefde Jezus was volledig hersteld.

Daarna wendde Hij zich tot mij en Hij zei: "Ik voel me verfrist. Kom ook naar mijn lippen en drink een deel van deze melk die Ik van mijn Moeder heb gekregen, zodat we allebei hersteld kunnen worden."

Dus kwam ik dichterbij. Wie kan de kracht beschrijven van deze melk die warm uit de Mond van Jezus kwam!

Er was zoveel melk dat dit een onuitputtelijke Bron leek. Indien alle mensen ervan gedronken hadden, zou deze Bron niet opgedroogd zijn.

BvdH 4 - 25 december 1900 - Luisa ziet de Geboorte van Jezus.

Terwijl ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik me buiten mijn lichaam.

Nadat ik mij een eindje verplaatst had, bevond ik me in een grot.

Ik zag de Koningin-Moeder die het kleine Kind Jezus baarde.

Wat een verbazingwekkend Wonder! I

Het leek alsof zowel de Moeder als de Zoon getransformeerd waren in zeer zuiver Licht. In dit Licht kon je zeer duidelijk de menselijke Natuur van Jezus zien die de Godheid in zich droeg.

Zijn Mensheid diende als een sluier om zijn Godheid te bedekken.

Zodat je, door de sluier van zijn menselijke Natuur te scheuren, God vond. Dit is het Wonder van alle Wonderen:

- God en mens!
- Mens en God!

Welk Wonder: dat de Zoon,

- zonder de Vader en de Heilige Geest te verlaten,
 - want in ware liefde ben je nooit van elkaar gescheiden,
- een menselijk lichaam aanneemt en onder ons komt wonen!

Op dat gelukkige moment leken de Moeder en de Zoon mij als vergeestelijkt. Terwijl beiden overvloedigen van Liefde, kwam Jezus zonder enige hindernis, uit de moederschoot tevoorschijn.

Dit wil zeggen dat, terwijl deze zeer heilige Lichamen tot Licht omgevormd werden, Jezus - Licht zonder enig obstakel uit het Licht van zijn Moeder kwam.

Beide lichamen bleven gezond en ongeschonden.
Hierna keerden zij terug naar hun natuurlijke staat.

Wie kan de Schoonheid beschrijven van het Kindje dat op het moment van zijn Geboorte de stralen van zijn Godheid aan de buitenwereld liet zien! Wie kan de schoonheid beschrijven van de Moeder die volledig in deze Goddelijke Stralen opging?

En de heilige Jozef? Hij leek niet aanwezig te zijn bij de Geboorte. Hij was in een andere hoek van de grot, volledig in beslag genomen door dit diepe mysterie.

En hoewel hij dit mysterie niet met zijn lichamelijke ogen zag, zag hij het zeer goed met de ogen van zijn ziel:
Hij was in vervoering door een sublieme extase.

Op het moment dat het Kindje op de wereld kwam, wilde ik naar Hem toe vliegen om Hem in mijn armen te sluiten, maar de engelen hielden me tegen. Ze zeiden dat het de eer van de Moeder was om Hem als eerste in haar armen te sluiten.

De allerheiligste Maagd kwam, alsof ze geschokt was, terug bij zinnen. En zij ontving haar Zoon in haar armen, uit de handen van een engel.

In de overmatige Liefde waarin zij zich bevond, drukte zij Hem zo stevig tegen zich aan dat het leek alsof zij Hem opnieuw in haar schoot wilde opsluiten.

Vervolgens, in haar verlangen om haar Kind een uiting van haar vurige Liefde te geven, legde zij Hem neer zodat Hij aan haar borst kon drinken.

Ondertussen was ik volledig tot niets herleid.
Om geen nieuwe verwijten van de engelen te krijgen, wachtte ik tot ik geroepen zou worden.

Toen **zei de Koningin mij:**

"Kom, kom het Voorwerp van je vreugde in je armen nemen en verheug Hem ook. Stort jouw liefde in Hem uit."

Toen zij dit zei, ging ik naar haar en de Moeder legde het Kindje in mijn armen. Wie kan mijn geluk beschrijven, de kussen, de omhelzingen en de tederheid die we uitwisselden!

Nadat ik mijn liefde enigszins uitgestort had, **zei ik Hem:**

“Mijn Geliefde, U hebt de melk van onze Moeder gedronken, deel haar met mij.” Zeer gewillig goot Hij een deel van deze melk uit Zijn mond in de mijne.

Daarna zei Hij mij: "Mijn geliefde, Ik ben verwekt en geboren in pijn. En ik ben gestorven in pijn.

Met behulp van de drie spijkers waarmee ze mij gekruisigd hebben, heb ik de drie krachten gekruisigd van de zielen die branden van liefde voor Mij: het verstand, het geheugen en de wil.

Ik heb ervoor gezorgd dat deze zielen volledig tot mij aangetrokken blijven, aangezien de zonde

- hen gehandicapt gemaakt had en
- hen ver van hun Schepper verwijderd had, zonder iets om hen tegen te houden.

Terwijl Jezus dit zei, keek Hij naar de wereld en Hij begon te wenen wegens haar ellende.

Toen ik Hem zag wenen, **zei ik Hem:**

“Mijn lief Kindje, maak deze vreugdevolle nacht voor degenen die U beminnen niet triestig met Uw Tranen. In plaats van Uw Tranen de vrije loop te laten, laten we onze liedjes de vrije loop laten.” (...)

BvdH 4 - 26 december 1900 - De voortdurende aanwezigheid van het klein Kindje hield Jozef en Maria in een voortdurende extase.

Ik bleef het heilig Kindje zien. Aan de ene kant zag ik de Koningin-Moeder en aan de andere kant de heilige Jozef.

Zij waren in een diepe aanbidding voor het Goddelijke Kindje.

Het leek me dat de voortdurende aanwezigheid van het klein Kindje Jozef en Maria in een voortdurende extase hield.

En als ze toch iets anders konden doen, dan was dat door een Wonder dat de Heer in hen verrichtte.

Anders zouden ze roerloos gebleven zijn en niet in staat geweest zijn om hun taken uit te voeren.

Ook ik bracht mijn aanbidding.

En daarna bevond ik me terug in mijn lichaam.

BvdH 4 - 6 januari 1901 - Jezus openbaart zich aan de drie Koningen met Liefde, Schoonheid en Kracht.

Toen ik buiten mijn lichaam was, leek het alsof ik het moment zag waarop de heilige koningen in de grot van Bethlehem aankwamen. Zodra zij in de aanwezigheid van het Kindje waren, was Hij blij om de stralen van zijn Godheid naar buiten te laten schijnen.

Hij maakte zich op drie manieren aan hen bekend:

- met Liefde,
- met Schoonheid en
- met Kracht.

Zo bleven zij in de aanwezigheid van het Kindje Jezus,
- in extase en volledig in beslag genomen.

Indien de Heer de stralen van zijn Godheid niet achter zijn Mensheid verborgen had, zouden de magiërs daar voor altijd gebleven zijn, zonder zich nog te kunnen bewegen.

Zodra het Kindje zijn Godheid terugtrok,
kwamen de heilige magiërs opnieuw bij zinnen,
verbaasd over het zien van zo'n grote overmatige Liefde.

In dit Licht had de Heer hen immers het Mysterie van de incarnatie laten begrijpen. Daarna stonden zij op en zij boden hun geschenken aan de Koningin-Moeder aan.

Zij sprak lang met hen, maar ik kan me niet alles herinneren wat zij zei. Ik herinner me alleen dat zij hen sterk aanspoorde om te werken aan hun eigen redding en aan de redding van hun volk.

Zij moesten niet bang zijn om hun leven op het spel te zetten om dit doel te bereiken.

Daarna trok ik me terug in mezelf en bevond ik me in het gezelschap van Jezus. Hij wilde dat ik Hem iets zou zeggen, maar ik voelde me zo slecht en was zo in de war door Zijn uitnodiging dat ik niets durfde zeggen.

Toen Jezus zag dat ik niets zei,
bleef Hij tegen mij vertellen over de heilige wijzen.

BvdH 4 - 5 april 1901 - Heb ook medelijden met mijn Moeder. Want mijn Lijden is de oorzaak van haar Pijnen. Medelijden met haar hebben, is medelijden met Mij hebben.

Terwijl ik in mijn staat van ontbering voortging, leek het mij dat ik deze morgen Jezus enige tijd in het gezelschap van de Koningin-Moeder zag.

En omdat mijn geliefde Jezus de doornenkroon droeg, nam ik deze van Hem af en toonde ik Hem mijn volledige medeleven.

Terwijl ik dat deed, zei Hij mij:

"Heb ook medelijden met mijn Moeder.

Want mijn Lijden is de oorzaak van haar Pijnen.

Medeleven met haar hebben, is medeleven met Mij hebben."

Vervolgens leek het alsof ik me op de berg Golgotha bevond op het moment van de *Kruisiging van Onze-Lieve-Heer*.

Terwijl Jezus de kruisiging onderging, zag ik op de een of andere manier in Hem alle vroegere, huidige en toekomstige generaties.

En aangezien Jezus alle generaties in Zich bevat,

- onderging Hij alle zonden die door ieder van ons waren begaan en
- leed Hij voor iedereen in het algemeen en voor ieder in het bijzonder.

Ik zag ook mijn zonden en het Lijden dat Jezus speciaal voor mij onderging. Ik zag ook de remedie die Jezus aan ieder van ons toediende voor ons eeuwige redding, en zonder de minste straf voor ons kwaad. Wie kan alles beschrijven wat ik in de gezegende Jezus zag, in verband met alle mensen, van de eerste tot de laatste!

Wanneer ik buiten mijn lichaam ben, zie ik de dingen duidelijk en scherp, maar wanneer ik in mijn lichaam ben, zie ik ze allemaal verward. Daarom houd ik op, om geen onzin te zeggen.

BvdH 4 - 21 augustus 1901 - De hemelse Moeder leert Luisa het geheim van het Geluk.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik mij buiten mijn lichaam. Toen ik op zoek ging naar Jezus, vond ik de Moeder Koningin.

Ik voelde me bedrukt en moe voelde en ik zei haar: “Mijn lieve Moeder, ik ben de weg kwijt om Jezus te vinden. Ik weet niet meer waar ik heen moet en wat ik moet doen om Hem te vinden.”
Ik zei dit al wenend.

Zij zei mij :

"Mijn dochter, volg mij en je zal de weg vinden, evenals Jezus Zelf.

Ik zal je zelfs het geheim vertellen waardoor je

- altijd bij Jezus kan blijven en
- altijd tevreden en gelukkig kan leven, zelfs op deze aarde.

Dit is hoe: Hou in je gedachten dat enkel Jezus en jij in deze wereld bestaan en niemand anders.

Onthoud dat Jezus de Enige is, die je moet behagen, met wie je tevreden moet zijn en die je moet liefhebben.

Alleen van Hem mag je verwachten dat je in alles bemind bent en tevredengesteld.

Door op deze manier te leven: jij met Jezus, zal je je niet meer laten imponeren als je omringd bent door minachting of lof van ouders of vreemden, van vrienden of vijanden. Enkel Jezus zal je geluk zijn. En enkel Jezus zal je in alles voldoende zijn.

Mijn dochter, zolang alles wat hier op aarde bestaat niet volledig uit je ziel verdwijnt, zal je geen echt en eeuwigdurend geluk kunnen vinden.

Terwijl zij dit zei, kwam Jezus als een bliksemflits tevoorschijn en stond Hij midden onder ons. Ik nam Hem vast en nam Hem mee. Daarna bevond ik me terug in mijn lichaam.

BvdH 4 - 11 oktober 1901 - De stilte van Jezus. Het meest noodzakelijke voedsel is vrede. De Koningin-Moeder.

Ik heb meerdere dagen doorgebracht in de afwezigheid en stilte van Jezus. Toen Jezus deze morgen kwam, bleef Hij zwijgen.

Alhoewel ik Jezus bijna altijd bij mij had, lukte het mij ondanks al mijn inspanningen niet, om Hem ook maar één woord te laten zeggen. Het leek alsof Hij iets in zich had dat Hem zo bedroefde,

zodat Hij zo zwijgzaam was.

En Hij wilde niet dat ik wist wat er aan de hand was.

Terwijl Jezus bij mij was, leek het alsof ik de Koningin zag.

Zij zag Jezus bij mij en zij zei mij:

"Hou je Hem tegen? Het is beter dat Hij bij jou is, want als Hij Zijn terechte woede wil uitstorten, kan jij Hem tegenhouden omdat Hij bij jou is. Mijn dochter, smeeek Hem om de plagen tegen te houden:

De boosdoeners staan allemaal klaar om in actie te komen. Zij zien zich echter gebonden door een hogere macht die hen dit verhindert.

En als de Goddelijke Gerechtigheid hen toestaat om in actie te komen, aangezien zij het niet doen wanneer het hen past, zal daar het volgende goede uit voortkomen: zij zullen de goddelijke autoriteit over hen erkennen. En zij zullen zeggen: "Wij hebben het gedaan, omdat ons de macht daartoe van bovenaf is gegeven."

"Mijn dochter, welke oorlog woedt er in de morele wereld!
Het is vreselijk om te zien.

Toch is het eerste waarnaar in de samenleving, in gezinnen en in elke ziel naar gestreefd moet worden, vrede.

Zonder vrede wordt alles ongezond, zelfs de deugden zelf.

Naasteliefde en berouw brengen zonder vrede geen gezondheid, noch echte heiligheid.

Alhoewel vrede zo noodzakelijk en heilzaam is, is zij uit de wereld van vandaag verdwenen: men wil niets anders dan onrust en oorlog.

Bid, mijn dochter, bid!"

BvdH 4 - 26 januari 1902 - De Koningin-Moeder is verrijkt met de drie Eigenschappen van de Heilige Drie-Eenheid.

Deze morgen, terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, zag ik voor mij een onbegrensd Licht.

En ik begreep dat in dit Licht de Heilige Drie-Eenheid aanwezig was. Tegelijkertijd zag ik de Koningin-Moeder bij dit Licht, volledig opgaand in de Heilige Drie-Eenheid.

Zij nam de drie Goddelijke Personen in zich op, zodat zij verrijkt werd met de drie Eigenschappen van de Heilige Drie-Eenheid, namelijk: **Macht, Wijsheid en Liefde.**

En omdat God de mensheid liefheeft als een deel van Zichzelf, - een deeltje dat uit Hem voortgekomen is, verlangt Hij vurig dat dit deel van Zichzelf naar Hem terugkeert.

De Koningin-Moeder, die aan dit verlangen deelneemt, bemint de mensheid met een vurige liefde.

Terwijl ik dit in me opnam, zag ik mijn biechtvader. Ik bad de Heilige Maagd om voor hem te bemiddelen bij de Heilige Drie-Eenheid. Met een hoofdknikje gaf zij haar instemming.

Zij bracht mijn gebed bij de Troon van God. En ik zag dat er vanaf de Goddelijke Troon een stroom van Licht kwam die mijn biechtvader volledig bedekte. Daarna bevond ik me terug in mijn lichaam.

BvdH 4 - 24 februari 1902 - De Koningin-Moeder spreekt met Luisa over haar Lijden.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de Koningin-Moeder naar mij toe en **zij zei:**

"Mijn dochter, zoals de profeten zeggen, was mijn Lijden een oceaan van pijnen. Maar in de Hemel zijn mijn pijnen veranderd in een oceaan van Glorie.

Uit elk van mijn Pijnen is een schat aan Genaden voortgekomen.

Op aarde word ik genoemd:

- de Ster van de Zee, die veilig naar de haven leidt.

In de hemel word ik genoemd de Ster van het Licht voor alle zaligen, omdat zij door dit licht dat voortkomt uit mijn Lijden, opnieuw geschapen worden."

Ondertussen kwam ook mijn geliefde Jezus. **Hij zei:**

"Mijn geliefde, er is niets dat Mij dierbaarder en aangenamer is, dan een rechtvaardig hart dat Mij liefheeft en dat, wanneer het Mij ziet lijden, Mij vraagt om mijn Lijden aan haar te geven.

Dat verbindt Mij zo sterk met haar en oefent zo'n grote kracht uit op mijn Hart dat Ik haar als beloning mijn gehele Wezen schenk. Ik verleen haar de grootste genaden en alles wat zij wenst.

Als ik dat niet zou doen, terwijl dit hart zich volledig aan mij gegeven heeft, zou ik het gevoel hebben dat alles wat ik het niet zou geven, diefstal van mijn kant zou zijn, of evenveel schulden die Ik zou aangaan ten opzichte van dit rechtvaardig hart. (...)

BvdH 4 - 27 maart 1902 - Over Gerechtigheid

Toen ik buiten mijn lichaam was, ging ik op zoek naar mijn lieve Jezus en terwijl ik me voortbewoog, zag ik Hem in de armen van de Koningin-Moeder.

Wat was Hij moe! Vol moed trok ik Hem bijna uit de armen van Zijn Moeder. Ik nam Hem in mijn armen en ik zei Hem:

"Mijn Liefste, is dit Uw belofte om mij niet in de steek te laten! De afgelopen dagen bent U zo weinig, zelfs helemaal niet gekomen!"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, Ik was bij jou. Je hebt Mij enkel niet duidelijk gezien.

Trouwens, als je verlangens vurig genoeg geweest waren om de sluier te verbranden die je belette Mij te zien,

Als om mij aan te moedigen, voegde Hij er vervolgens aan toe:

"Je moet niet enkel oprecht zijn, maar ook rechtvaardig.

Ga de Gerechtigheid binnen om Mij:

- te beminnen, te loven, te verheerlijken, te danken,
 - te zegenen, eerherstel te brengen, te aanbidden,
- niet alleen voor jezelf, maar voor alle andere mensen.

Het zijn de rechten van Gerechtigheid:

- die Ik van elke mens eis en
- die Mij als Schepper toekomen.

Wie Mij ook maar één van deze dingen weigert, kan niet zeggen dat hij rechtvaardig is. Denk er dus aan je plicht van rechtvaardigheid te vervullen. In rechtvaardigheid zal je het begin en het einde van de Heiligheid vinden.

BvdH 4 - 22 mei 1902 - De Heilige Maagd spoort Jezus aan om Luisa te laten lijden.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, kwam de gezegende Jezus niet. O, wat heb ik geleden en wat heb ik veel dwaze dingen gezegd! Het heeft geen zin om dat hier te vertellen.

Nadat ik enorm vermoeid was geraakt, voelde ik iemand heel dichtbij, zonder zijn aangezicht te zien. Ik strekte mijn hand uit om hem aan te raken en vond hem met zijn hoofd op mijn schouder. Hij was bewusteloos
Ik keek naar hem en ik herkende mijn lieve Jezus.
Het leek mij dat hij het bewustzijn verloren was door de vele domme dingen die ik gezegd had.

Zodra hij weer bij bewustzijn kwam, wist ik niet hoeveel domme dingen ik nog meer tegen hem wilde zeggen, maar **Hij zei me:**

"Zwijg, zwijg! Je moet niet meer spreken.
Anders maak je Mij opnieuw bewusteloos.
Door te zwijgen kan ik weer op krachten komen.
En dan kan Ik je tenminste een kus geven, je omhelzen en je gelukkig maken."

Dus bleef ik stil en we kusten elkaar vele malen.
Jezus toonde mij veel Liefde, maar ik kan het niet beschrijven.

Toen bevond ik mij buiten mijn lichaam en ik ging op zoek naar de Geliefde van mijn ziel. Toen ik Hem niet vond, keek ik omhoog naar de hemel: wie weet of ik Hem daar niet zou vinden.
Daar zag ik de Koningin-Moeder en Jezus Christus rug aan rug staan.

Zij hadden ruzie en omdat Jezus niet naar zijn Moeder wilde luisteren, had Hij haar de rug toegekeerd. Hij zag er woedend uit en het leek alsof er vuur van woede uit zijn Mond kwam.

Het enige wat ik begreep, was dat onze Heer die dag alles wilde vernietigen wat de mens als voedsel diende, terwijl de Heilige Maagd dat niet wou.

Jezus zei haar:

"Maar op wie moet Ik dan het vuur van mijn woede uitstorten?"

De Moeder antwoordde Hem en zij wees naar mij:
"Hier is degene op wie U uw woede kan uitstorten.
Weet U niet dat zij altijd bereid is om Onze Wil te volbrengen?"

Toen Jezus dit hoorde, wendde Hij zich tot zijn moeder alsof zij een schat gevonden hadden. Zij riepen engelen en gaven elk van hen een vonk van het vuur die uit Jezus' Mond kwam.

Deze engelen brachten mij die vonken. Ze legden er één in mijn mond en de andere op mijn handen, mijn voeten en mijn hart.
Wat heb ik geleden!
Ik voelde me door dit vuur verteerd en vol bitterheid.

Toch was ik bereid om alles te verdragen. De gezegende Jezus en zijn Moeder waren toeschouwers van mijn lijden.
Jezus leek een beetje gekalmeerd.

Ondertussen keerde ik terug naar mijn lichaam.
Mijn biechtvader was er om mij zoals gewoonlijk aan mijn gehoorzaamheid te herinneren. Sterker nog, hij toonde de intentie om mij de kruisiging te laten ondergaan.

Jezus stemde ermee in om Zijn Lijden met mij te delen.
Het leek mij dat mijn biechtvader het werk had voltooid dat de Koningin-Moeder was begonnen.
Moge alles tot eer van God zijn. Moge Hij altijd gezegend zijn.

BvdH 4 - 10 januari 1903 - De woorden die de lieve Moeder het meest troosten zijn 'Dominus tecum'.

Ik deed alles wat ik kon en ondertussen zei Jezus mij:

"Mijn geliefde, de woorden die mijn Moeder het meeste plezier doen en haar het meeste troosten zijn:
"*Dominus tecum*" ("de Heer is met u").

Want zodra de Aartsengel deze Woorden uitgesproken had, voelde mijn Moeder dat het gehele Goddelijke Wezen zich aan haar meedeelde. Zij voelde zich bekleed met goddelijke Macht.
En in het bijzijn van deze Macht verdween haar eigen macht.
Mijn Moeder achterbleef met de goddelijke Macht in haar handen."

BvdH 4 - 1 februari 1903 - De Koningin-Moeder neemt Luisa opnieuw over.

(...) Daarna **zei Jezus mij**: "Mijn dochter, Ik heb je laten lijden omdat ik daartoe gedwongen werd door de priesterlijke macht.

Ik zal toestaan dat degenen die naar deze kerk gaan, in plaats van te geloven wat de protestanten zeggen, er zullen mee lachen.

Aan de andere kant moet de straf die Corato moest ondergaan in de dagen dat Ik jouw toestand van offerziel opgeschort heb, verder zijn gang gaan.

Bovendien, als je blijft lijden, zal Ik de harten zo beïnvloeden dat ze op het juiste moment verward zijn en tot niets herleid zullen worden.

Deze morgen, nadat ik me veel moeite getroost had, kwam de Koningin-Moeder met het Kind Jezus in haar armen.

Zij gaf Hem aan mij en vroeg me Hem te omringen met zeer veel daden van Liefde.

Later kwam de Koningin-Moeder. Alsof zij wilde dat er een beetje meer rechtvaardigheid in mij zou zijn, sprak zij mij streng toe over enkele van mijn gedachten en mijn woorden.

Vooraf wanneer ik mezelf zie met heel weinig lijden en ik tegen mezelf zeg

- dat dit niet de Wil van God is en
- dat ik daarom uit mijn toestand van slachtoffer moet komen.

Wie kan beschrijven hoe streng zij mij terechtwees!

Ziehier wat zij mij zei: "Het kan zijn dat de Heer toestaat dat je een paar dagen niet in jouw toestand van slachtoffer bent.

Maar dat je dat zelf wilt doen, is onaanvaardbaar voor God. Je gaat God bijna voorschrijven hoe Hij zich tegenover jou moet gedragen."

Ik voelde de kracht van haar strengheid zo sterk dat ik op het punt stond het bewustzijn te verliezen. Uit medelijden ondersteunde de gezegende Jezus mij met zijn armen.

Deel 6

BvdH 6 - 21 december 1903 - De Vruchten van het Lijden van de Hemelse Moeder. De Glorie waarvan zij in de hemel geniet.

Deze morgen bevond ik mij buiten mijn lichaam en ik keek naar het hemelgewelf.

Ik zag daar zeven schitterende zonnen. Hun uiterlijk verschilde echter van dat van de gewone zon. Ze hadden de vorm van een kruis dat in een hart geplant was.

Ik kon dit niet duidelijk zien, omdat het licht van deze zonnen zo fel was dat je niet naar binnen kon kijken.

Maar hoe dichterbij ik kwam, hoe meer ik zag dat de Koningin-Moeder zich daarbinnen bevond.

Ik zei tegen mezelf: "Wat zou ik haar graag vragen of ze wil dat ik probeer uit deze toestand te komen zonder op de priester te wachten!"

Toen ik dichterbij haar kwam, vroeg ik haar dat.

Zij antwoordde met een korte "nee", wat me enigszins kwetste.

De Heilige Maagd wendde zich toen tot de menigte en zij zei:

"Kijk wat zij wil doen!"

Iedereen antwoordde: "Nee, nee!"

Toen keerde zij zich, vol Goedheid, naar mij toe en zij zei:

"Mijn dochter, wees moedig op de weg van het lijden.

Zie je, deze zeven zonnen die uit mijn Hart komen, zijn mijn zeven Smarten die mij veel glorie en pracht gebracht hebben!

Deze Zonnen, vruchten van mijn Smarten, stralen voortdurend op de Heilige Drie-Eenheid. Zij voelt zich geraakt en Zij zendt mij voortdurend Genaden via zeven kanalen.

Deze Genaden verdeel ik

- ter ere van de gehele Hemel,
- als verlichting van de zielen in het vagevuur en
- als Hulp van de pelgrims op aarde."

BvdH 6 - 4 september 1905 - God heeft altijd zielen gehad die, voor zover dat voor een mens mogelijk is, beantwoordden aan de doeleinden van de Schepping, de Verlossing, de Heiliging.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, liet mijn aanbiddelijke Jezus mij zijn allerheiligste Mensheid zien - met al zijn Wonden en zijn Lijden.

Uit zijn Wonden, en zelfs uit de druppels van zijn Bloed, kwamen takken tevoorschijn, beladen met vruchten en bloemen.

Het leek alsof Hij mij zijn Lijden overbracht, vergezeld van al die takken vol vruchten en bloemen. Ik was verbaasd over de Goedheid van Onze-Lieve-Heer die mij aan al deze Goede dingen liet deelnemen.

De gezegende Jezus zei mij: "Mijn geliefde dochter, wees niet verbaasd over wat je ziet. Want je bent niet de enige.

Van alle tijden heb Ik zielen gehad die, voor zover dat voor een mens mogelijk is, op de één of andere manier beantwoordden aan de doeleinden van de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.

Deze mensen konden alle Goede dingen ontvangen die bestemd waren voor degenen die Ik geschapen, verlost en geheiligd heb.

Indien Ik in elk tijdperk zelfs niet één persoon gehad zou hebben, die hieraan voldeed, dan zou al Mijn werk voor enige tijd gedwarsboemd geweest zijn.

Het behoort tot de Orde van mijn Voorzienigheid, mijn Gerechtigheid en mijn Liefde dat er in elk tijdperk ten minste één mens was met wie Ik al mijn Goede Dingen kon delen en die Mij alles gaf wat hij Mij als mens verschuldigd was.

Wat had het anders voor zin gehad om de wereld in stand te houden? In een oogwenk zou Ik haar vernietigd hebben. Juist daarom kies Ik offerzielen.

De Goddelijke Gerechtigheid vond in Mij alles, wat Zij in elke mens had moeten vinden. Dat wil zeggen dat Zij in Mij alle Goeds vond, dat zij graag in elke mens had willen zien.

Zo vind Ik dit alles in de offerzielen. En Ik deel al mijn bezittingen met hen.

Gedurende mijn Passie had Ik mijn geliefde Moeder die al mijn Lijden en al mijn Bezittingen met Mij deelde. Als mens was zij erop bedacht om in zichzelf te verzamelen alles wat de mensen Mij moesten aanbieden. Ik vond in haar alle voldoening, dankbaarheid, lofprijzing, lof, eerherstel en overeenstemming.

Daarna kwamen Magdalena en Johannes.
En zo verder in alle tijdperken van de Kerk.

Om ervoor te zorgen dat deze zielen Mij meer behagen en dat Ik Mij aangetrokken voel om hun alles te geven, bereid Ik hen voor: Ik veredel hun ziel, hun lichaam, hun gelaatstrekken en zelfs hun stem, zodat één enkel woord dat uit hun mond komt, zoveel kracht heeft, zo gracieus, zacht en indringend is, dat het Mij ontroert en Mij volledig zwak maakt.

Ik zeg: "Ah! Dat is de stem van mijn geliefde!
Ik kan niet anders dan naar haar luisteren."

Het tegenovergestelde doen zou hetzelfde zijn als mezelf willen onthouden wat Ik wil. Als Ik niet naar haar zou willen luisteren, zou Ik haar het vermogen om te spreken moeten ontnemen. Haar met lege handen wegsturen, nee, nooit!

Tussen deze ziel en Mij stroomt zo'n band van eenheid dat zij in dit leven niet alles kan begrijpen.
In het leven hierna zal zij echter alles duidelijk begrijpen."

BvdH 6 - 17 september 1905 - Hoe deelnemen aan het Lijden van de Koningin-Moeder.
--

Ik leed erg onder het gemis van mijn zoete Jezus.
Vanmorgen, op deze dag van de Smarten van de Heilige Maagd Maria, nadat ik veel gevochten had, kwam de gezegende Jezus.

Hij zei mij: "Mijn dochter, hoe wil je dat je zeer naar Mij verlangt?"
Ik antwoordde: "Heer, wat U in U hebt, dat wil ik voor mijzelf."

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, wat Ik heb, zijn doornen, spijkers en kruisen. " **Ik antwoordde:** "Welnu, dat is wat ik voor mijzelf wil."

Jezus gaf mij zijn Doornenkroon en liet mij delen in het lijden van het Kruis. Daarna zei Hij mij:

"Iedereen kan genieten van de verdiensten en de vruchten die voortkomen uit het Lijden van mijn Moeder.

1. Wie zich onvoorwaardelijk in de handen van de Voorzienigheid geeft en zich aanbiedt om te lijden

- ongeacht welke pijn, ellende, ziekte of laster,

- kortom alles wat de Heer hem zal sturen,

deelt in *de eerste pijn van de profetie van Simeon*.

2. Wie met berusting en in nauwe verbondenheid met Mij lijdt en Mij niet beledigt, is alsof hij Mij uit de handen van Herodes redt en Mij veilig en wel in het Egypte van zijn hart bewaart.

Zo neemt hij deel aan *de tweede Pijn*.

3. Wie zich dor en zonder Mijn Aanwezigheid voelt en toch trouw blijft aan zijn gebruikelijke praktijken, en zelfs van de gelegenheid gebruik maakt om Mij meer lief te hebben en te zoeken,

neemt deel aan de verdiensten en vruchten die mijn Moeder verwierf toen zij Mij verloor. Hij neemt deel aan *de derde Smart*.

4. Wie onder alle omstandigheden bedroefd is bij het zien dat Ik ernstig beledigd en veracht word, en die tracht dit te herstellen, met Mij mee te leven en te bidden voor degenen die Mij beledigen, wordt als mijn eigen Moeder toen Ik haar ontmoette,

Zij die Mij van mijn vijanden zou bevrijd hebben indien zij dit had kunnen doen. Hij neemt deel aan *de vierde Smart*.

5. Wie zijn zintuigen kruisigt uit liefde voor mijn kruisiging en de deugden van mijn kruisiging tracht na te volgen, neemt deel aan de *vijfde Smart*.

6. Wie, in naam van de hele mensheid, voortdurend mijn wonden aanbidt en kust in een houding van boetedoening, dankzegging en andere, is, alsof hij mij in zijn armen houdt zoals mijn Moeder deed toen Ik van het kruis afgehaald werd.

Hij neemt deel aan de *zesde Smart*.

7. Wie in staat van Genade blijft en in zijn hart niemand anders dan Mij toelaat, is alsof hij Mij in het centrum van zijn hart begraaft.

Hij neemt deel aan de *zevende Smart*.

BvdH 8 - 5 april 1908 - Alle voorrechten van de Koningin-Moeder komen voort uit het Goddelijke Fiat. God kijkt meer naar een klein gebaar dat in Zijn Wil gedaan wordt dan naar een grote daad die buiten Zijn Wil verricht wordt.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik bevond me buiten mijn lichaam in een tuin waar ik de Koningin-Moeder op een zeer hoge troon zag zitten. Ik verlangde er vurig naar om naar de top van de Troon te klimmen om haar hand te kussen.

Terwijl ik probeerde daar te komen, daalde zij af en zij gaf me een hartelijke kus op mijn aangezicht.

Toen ik naar haar keek, zag ik als het ware een Licht in haar waarin het woord "Fiat" geschreven stond.

Uit dit Woord vloeiden eindeloze Zeeën voort

- van Deugden, Genade, Grootheid, Glorie, Vreugde, Schoonheid en
- alles wat onze Koningin-Moeder in zich heeft.

Al dit Goede kwam voort uit het Fiat.

O, hoe krachtig, vruchtbaar en heilig is dit Fiat!

Wie kan dat begrijpen!

Het is zo groot dat ik er sprakeloos van ben. Daarom stop ik hier.

Ik keek haar vol bewondering aan en **zij zei mij**:

"Mijn dochter, al mijn Heiligheid is mij gegeven door het Woord' Fiat'.

Ik heb nooit:

- ook maar iets gedaan, zelfs geen enkele ademhaling,
- geen enkele stap gezet of enige andere handeling verricht, behalve in de Wil van God.

Mijn leven, mijn voedsel, mijn alles was de Wil van God.

Dat bracht in mij Zeeën voort van Heiligheid, Rijkdom, Glorie en Eer!

Alles was Goddelijk, niet menselijk.

Hoe meer de ziel:

verenigd is met en zich identificeert met de Wil van God,

- hoe meer zij heilig kan worden genoemd en

- hoe meer zij door God wordt bemind,
- hoe meer zij begunstigd wordt.

Omdat het Leven van de ziel niets anders is dan het Werk van de Wil van God. Hoe zou God deze ziel niet beminnen, aangezien zij zijn eigen schepping is!

Daarom moet je je niet bekommeren om de vraag

- of je veel of weinig doet,
- maar veeleer of het door God gewild is of niet.

In feite kijkt de Heer meer naar de kleine dingen,

- als ze in zijn Wil gedaan worden,
- dan naar de grote dingen die buiten zijn Wil gedaan worden.

Deel 10

BvdH 10 - 26 maart 1911 - Luisa spreekt met de Hemelse Moeder. Het belang van de Huizen van de Vernieuwing van het Geloof. Als je Jezus tevreden wil stellen en Hem wilt behagen, "bemin Hem dan".

Deze morgen, toen ik buiten mezelf was, zag ik de Hemelse Moeder met het Kind in haar armen. Het Goddelijke Kindje riep mij met zijn Handje en ik vloog weg om bij de Koningin-Moeder op mijn knieën te gaan zitten.

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, vandaag wil Ik dat je met onze Moeder spreekt."

Ik zei: "Zeg mij, Hemelse Moeder, is er iets in mij dat Jezus mishaagt?"

Zij zei mij: "Mijn lieve dochter, wees gerust.

Op dit moment zie ik niets in jou dat mijn Zoon mishaagt.

Mocht je ooit iets doen dat Hem zou kunnen mishagen,

dan zal ik je dat onmiddellijk laten weten.

Vertrouw op je Moeder en wees niet bang."

Omdat de Hemelse Koningin mij hierover geruststelde, voelde ik alsof er een nieuw leven in mij werd geblazen.

En ik voegde eraan toe:

"Mijn lieve Moeder, wat leven we toch in ongelukkige tijden! Zeg mij, is het echt waar dat Jezus de (huizen van) ontmoetingen van de priesters wil?"

Zij antwoordde: "Absoluut!

Hij wil het omdat de golven op het punt staan te hoog te worden. En deze Ontmoetingen zullen de ankers, de lampen en de roeispanten zijn waarmee de Kerk zich tijdens de storm zal redden van te verdrinken. Alhoewel het zal lijken dat de storm alles verzwolgen heeft.

Na de storm zullen we zien dat de ankers, de lampen en de roeispanten gebleven zijn, dat wil zeggen de meest stabiele dingen voor de continuïteit van het leven van de Kerk.

Maar o, hoe laaghartig, laf en hardvochtig zijn zij (de priesters)! Bijna niemand komt in actie. Dit zijn echter tijden om aan de slag te gaan. De vijanden rusten niet. En zij (de priesters) zijn lui. Het zal nog erger voor hen worden.

Toen voegde zij eraan toe:

"Mijn dochter, probeer alles met liefde te voorzien. Laat één ding je nauw aan het hart liggen: beminnen! Heb maar één gedachte, één woord, één leven: Liefde.

Als je Jezus tevreden wil stellen en behagen, bemin Hem dan en geef Hem altijd de gelegenheid om over Liefde te spreken. Dat is de enige troost die Hem kalmeert: Liefde. Vraag Hem om met jou over Liefde te spreken en Hij zal blij zijn."

Ik zei: "Mijn lieve Jezus, hoor je wat onze Moeder zegt?"

Dat ik U vragen stel over Liefde en dat U me over Liefde gaat vertellen."

Terwijl Jezus de H. Mis opdroeg, zei Jezus zoveel dingen over - de deugd, de waardigheid en de edelmoedigheid van de Liefde dat ik geen menselijke woorden heb om dit te kunnen herhalen. Daarom zwijg ik ..."

Deel 11

BvdH 11 - 9 mei 1913 - Er kon geen scheiding zijn tussen Mij en mijn lieve Moeder.

Terwijl ik bad, dacht ik aan het moment waarop Jezus zijn zeer heilige Moeder verliet om zijn Passie te ondergaan.

Ik zei tot mezelf: "Hoe was het mogelijk dat Jezus zich van zijn lieve Moeder scheidde, en zij van Jezus?"

De gezegende Jezus zei mij: "Mijn dochter, er kon geen scheiding zijn tussen Mij en mijn lieve Moeder. De scheiding was slechts schijnbaar. Er was een versmelting tussen haar en Mij. Deze versmelting was zodanig dat Ik bij haar bleef en zij bij Mij.

Je kan zeggen dat er een soort bilocatie was. Dit gebeurt ook met zielen wanneer zij werkelijk met Mij verenigd zijn.

Als zij tijdens het bidden, het gebed als leven in hun ziel laten binnenkomen, vindt er een soort versmelting en bilocatie plaats. Ik neem hen met Mij mee, waar Ik ook ben, en Ik blijf bij hen.

"Mijn dochter, je kunt niet goed begrijpen wat mijn geliefde Moeder voor Mij betekende. Toen ik op aarde kwam, kon ik niet zonder de Hemel zijn en mijn Hemel was mijn Moeder.

Er was een soort elektriciteit tussen haar en Mij, zodat zij geen enkele gedachte had die zij niet uit mijn Geest haalde.

Wat ze uit Mij haalde: Woorden, Wil, Verlangens, Handelingen, Gebaren, enz. vormde de Zon, de Sterren en de Maan van deze Hemel, naast alle mogelijke geneugten die de mens Mij kan geven en waarvan hij zelf kan genieten.

O, hoe genoot Ik in deze Hemel! Hoe voelde Ik Mij beloond voor alles! De kussen die mijn Moeder Mij gaf, bevatten de kussen van alle mensen.

Ik voelde mijn lieve Moeder overal:

- Ik voelde haar in mijn ademhaling,

- als ik werkte, verzachtte zij mijn werk,
 - Ik voelde haar in mijn Hart,
 - als Ik Mij bitter voelde, verzachtte zij mijn Lijden.
- Ik voelde haar in mijn voetstappen en als ik moe was, gaf zij Mij kracht en rust.

Wie kan zeggen hoezeer Ik haar voelde tijdens mijn Passie?

- Bij elke zweepslagen, bij elke doorn,
 - bij elke Wonde, bij elke druppel van mijn Bloed,
- voelde Ik haar, terwijl zij haar taak als echte Moeder vervulde.

Ach, indien de zielen Mij alles zouden teruggeven,
indien zij al de Weldaden van Mij zouden aannemen,
hoeveel Hemelen en moeders zou Ik dan op aarde hebben!

BvdH 11 - 14 oktober 1914 - "Mijn dochter, Ik wil niet dat je dit Uur overslaat."

Op een dag, toen ik mediteerde met het Uur waarop de Hemelse Moeder deelnam aan de begrafenis van Jezus, stond ik naast haar om haar te troosten.

Eigenlijk deed ik dit uur meestal niet en ik aarzelde om het te doen. Op smekende en liefdevolle toon **zei de gezegende Jezus mij:**

"Mijn dochter, Ik wil niet dat je dit Uur overslaat. Je zult het doen uit liefde voor Mij en ter ere van mijn Moeder. Weet, dat elke keer dat je dit Uur overweegt, mijn Moeder het gevoel heeft dat

- zij haar aardse Leven opnieuw beleeft en
- zij de glorie en liefde ontvangt die zij Mij gaf.

Wat Mij betreft, Ik voel haar moederlijke Tederheid, haar Liefde en alle Glorie die zij Mij gaf. Bovendien beschouw Ik jou als een moeder."

Daarna kuste Hij mij en **Hij zei heel zachtjes:** "Mijn Moeder, Mama!". En Hij fluisterde mij alles toe wat zijn lieve Moeder tijdens dat Uur gedaan en geleden had.

Vanaf dat ogenblik moment heb ik, geholpen door zijn Genade, dat Uur nooit meer overgeslagen.

Deel 14

BvdH 14 - 16 maart 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil geeft geen buitengewone uiterlijke bewijzen. Alles speelt zich af tussen de ziel en God. Voorbeeld: de Moeder van God.

In mijn gebruikelijke toestand dacht ik: "Ik voel dat ik de lelijkste mens ben. Toch zegt mijn lieve Jezus mij dat zijn plannen voor mij groot zijn en dat het werk dat Hij in mij opbouwt zo belangrijk is dat Hij het zelfs niet aan zijn engelen wil toevertrouwen.

Hij wil zelf de bewaker, de acteur en de toeschouwer zijn. Maar wat doe ik dan zo groots? Niets! Mijn uiterlijke leven is zo gewoon dat ik minder doe dan de meesten."

Terwijl deze gedachten door mijn hoofd gingen, onderbrak mijn altijd vriendelijke Jezus hen en Hij zei:

"Mijn dochter, het is duidelijk dat je zonder je Jezus niets goeds kunt bedenken en alleen maar onzin kunt uitkramen.

Ook mijn geliefde Moeder heeft in haar uiterlijke leven niets bijzonders verricht. Het leek zelfs alsof ze minder deed dan anderen. Zij verlaagde zich tot het uitvoeren van de meest gewone taken van het leven. Zij spon, naaide, veegde de vloer en stookte het vuur.

Wie zou gedacht hebben dat zij de Moeder van God was!

Haar uiterlijke handelingen verraadden hier niets van.

"Maar toen zij Mij, het Eeuwige Woord, in haar Schoot droeg, werd elk van haar bewegingen, elk van haar menselijke handelingen door de gehele schepping vereerd.

Door haar straalde het Leven en de Ondersteuning van alle schepselen.

De *zon* was van haar afhankelijk en vertrouwde op haar om haar licht en warmte te behouden.

De *aarde* verwachtte van haar de ontwikkeling van het leven van haar planten.

Alles was van haar afhankelijk. De hemel en de aarde waren aandachtig voor haar minste beweging. Maar wie zag dat? Niemand!

Al haar Grootheid, haar Macht en haar Heiligheid,
- de immense oceanen van weldaden die uit haar Boezem voortkwamen,
- elke slag van haar Hart,
- haar ademhalingen, haar gedachten, haar woorden,
alles vloog rechtstreeks naar haar Schepper.

Er was een voortdurende uitwisseling tussen God en haar. Alles wat van haar uitging, keerde terug naar haar Schepper. Zij werd op haar beurt door Hem beschenkt.

Deze uitwisselingen vergrootten haar Grootheid, verhoogden haar en stelden haar in staat alles te overheersen. Toch merkte niemand iets ongewoons aan haar op.

Alleen Ik, haar God, haar Zoon, wist alles. Er was zo'n sterke band tussen mijn Moeder en Mij, dat haar Hart en het Mijne in harmonie klopten. Zij leefde van mijn eeuwige Hartslagen, en ik van haar moederlijke Hartslagen.

Onze levens waren doordrongen van voortdurende uitwisselingen. Juist dit onderscheidde haar in mijn Ogen als mijn Moeder.

Uiterlijke handelingen bevredigen Mij niet en bevallen Mij niet als zij niet voortkomen uit een innerlijk waarvan Ik het Leven ben.

Na deze Woorden, wat is er zo abnormaal aan het feit dat jouw leven zo gewoon is!
Ik bedek mijn grootste Werken gewoonlijk met de meest gewone dingen zodat niemand Hen kan ontdekken.
Dat geeft Mij meer vrijheid om te handelen.

Als Ik alles voltooid heb, dan, in een verrassingseffect, manifesteer Ik mijn Werk voor ieders ogen en wek Ik bewondering.

Is het een geringe prestatie
- dat de daden van de mensen in de stroom van mijn Wil vloeien en
- dat mijn eigen Daden één zijn met die van de mensen?

Is het een geringe prestatie

- dat het Goddelijke Verlangen de daden van de mensen doordringt als het begin van hun daden,
- dat de menselijke daden worden omgevormd tot Goddelijke Daden, Goddelijke Liefde, Goddelijke Verzoening, Eeuwige en Goddelijke Glorie!

Is het niet wonderbaarlijk dat de menselijke wil zich kan handhaven in een voortdurende uitwisseling met de Goddelijke Wil en dat de ene wil zich in de Andere uitstort?

Mijn dochter, Ik vraag je om aandachtig te zijn en Mij trouw te volgen. Ik antwoordde: "Mijn Liefde, er is de laatste tijd zoveel gebeurd dat ik me afgeleid voelde."

Hij vervolgde: "Wees dus aandachtig, want wanneer je handelingen niet in overeenstemming zijn met mijn Wil, is het alsof de zon haar koers stopt. Wanneer je afgeleid bent, is het net alsof wolken de zon bedekken en duisternis je overspoelt."

Maar wanneer de afleiding onvrijwillig is, volstaat een krachtige en beslissende daad van je wil om je terug te brengen naar mijn Wil, zodat de Zon haar koers opnieuw kan verderzetten en de wolken kunnen verdwijnen, waardoor de Zon van mijn Wil nog schitterender kan stralen."

BvdH 14 - 20 juli 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil ent op de ziel alles wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van Jezus heeft volbracht.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. Hij dompelde mij zo diep onder in zijn Wil dat ik Hem onmogelijk kon verlaten.

Ik voelde me als iemand die vrijwillig een kleine, beperkte plaats verlaten heeft voor een andere, onbegrensde plaats. Toen hij de enorme afstand zag die hij moest afleggen om deze plaats te verlaten, en niet kon zien waar deze eindigde, beschouwde hij zichzelf toch gelukkig dat hij daar was. En hij liet alle gedachten aan terugkeer naar zijn vorige plaats achterwege.

Ik zwom in deze immense Zee van de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus zei mij:

"Geliefde dochter van mijn Wil,
Ik wil van jou een replica van mijn Leven maken.
Het Leven in mijn Wil ent in de ziel alles wat mijn Wil
gerealiseerd heeft en Mij doen lijden heeft in mijn Mensheid.

Mijn Wil duldt geen enkele ongelijkheid.
Mijn eeuwige Wil heeft mijn Mensheid even veel keren laten sterven
als er mensen zijn die het daglicht gezien hebben of zullen zien.

Mijn Mensheid heeft elke dood met zoveel Liefde aanvaard dat de
eeuwige Wil voor elk sterven een merkteken in mijn Mensheid
achtergelaten heeft.

Wil je dat Ik al deze merktekens in jouw wil druk
- voor zover dat mogelijk is,
zodat je zal lijden en mijn vele keren sterven zal navolgen?

Ik antwoordde: "Fiat" ("het zij zo"). Toen gebruikte Jezus zijn Wil om
mijn mensheid met talloze merktekenen van 'dood' te merken

Hij zei mij:

"Wees aandachtig en sterk telkens je een dood ondergaat, want
hieruit zal het Leven bij zovele mensen voortkomen."
Terwijl Hij dit zei, raakte Hij mij aan met zijn scheppende Handen.
Dit bracht een onbeschrijfelijk lijden in mij teweeg.

Hij ontwortelde mijn hart en verwondde het op duizend manieren,
soms met vurige stekels, dan weer met ijzige pijlen die me deden
rillen. Daarna kneep Hij het zo hard dat het onbeweeglijk werd.

Wie kan zeggen wat Hij allemaal gedaan heeft!
Alleen Hijzelf. Ik voelde me verpletterd en vernietigd. En ik vreesde
dat ik niet genoeg kracht zou hebben om vol te houden.

Alsof Hij rust wilde vinden van de pijn die Hij mij had toegebracht,
zei Hij mij:

"Waar ben je bang voor? Ben je bang dat mijn Wil niet in staat is
om je te ondersteunen in de pijn die Ik je opleg?
Of ben je bang om de grenzen van mijn Wil te verlaten?
Dat zal nooit gebeuren!

Zie je niet hoe uitgestrekt de Zeeën zijn die mijn Wil om je heen uitgestrekt heeft! Je kan geen uitweg vinden.

Alle Waarheden die Ik je heb geopenbaard, waren als Zeeën die je omringden. En Ik zal nog meer Zeeën om je heen blijven uitbreiden.

"Wees moedig, mijn dochter,
dat is nodig om in de Heiligheid van mijn Wil te leven,
- een Heiligheid die gericht is op de gelijkenis tussen de ziel en Mij.

Zo heb Ik het met mijn Moeder gedaan.

Ik heb haar geen van mijn Pijnen bespaard, hoe klein ze ook waren, noch enige van mijn Daden of tekenen van Goedheid.

Onze verenigde Wil verenigde ons.

Zodat wanneer Ik leed onder de dood, onder pijn, of wanneer Ik handelde, zij ook stierf, leed en handelde samen met Mij.

Haar wezen was een getrouwe kopie van het Mijne.

Zodat wanneer Ik naar haar keek, Ik een andere Ik zag.

Nu wil Ik met jou doen wat Ik met mijn Moeder gedaan heb, voor zover je daartoe in staat bent.

Het is noodzakelijk dat mijn Wil via een kleine mens op aarde kan leven en handelen.

Maar hoe kan mijn Wil zo'n actief Leven vinden in een mens als Hij haar niet geeft wat mijn Mensheid bevat en geleden heeft?

Mijn Wil heeft zo'n actief Leven gevonden in Mij en in mijn onafscheidelijke Moeder.

Nu wil Ik dat mijn Wil dit Leven in een andere mens tot uiting brengt, zoals door mijn Wil bepaald is. En deze mens ben jij.

Hoewel ik door dit alles in de war was, begreep ik wat Jezus me zei en voelde ik dat mijn arme persoon volledig vernietigd en tot niets herleid was. Ik vond mezelf zo onwaardig dat ik dacht:

"Wat een ernstige fout begaat Jezus nu!
Er zijn zoveel goede zielen die Hij zou kunnen kiezen!"

Terwijl ik dit dacht, **voegde Jezus eraan toe**:

"Arm kind, je kleinheid vervaagt aan mijn Voeten.

Maar zo heb Ik het besloten.

Ik had een andere mens kunnen kiezen.

Maar omdat je zo klein bent,
heb Ik je op mijn Schoot kunnen laten opgroeien.

Ik heb je gevoed aan mijn borst als een kleine baby.
Zo voel Ik mijn eigen Leven in jou.

Ik heb mijn Blick op jou gericht.
Ik heb je van alle kanten bekeken.
Omdat Ik tevreden was met wat Ik zag, heb Ik de Vader en de
Heilige Geest gevraagd om je ook te onderzoeken.
Wij hebben je unaniem gekozen.

Daarom heb jij geen andere keuze dan
- Mij trouw te zijn en
- met liefde het lijden, het leven, de gevolgen en al het andere dat
Onze Wil voor je wenst, te omarmen"

BvdH 14 - 15 augustus 1922 - De Daden van Jezus en deze van zijn allerheiligste Moeder in de Goddelijke Wil.

Ik gaf mij over aan de zeer heilige Wil van God.
Toen zei mijn lieve Jezus mij:

"Mijn dochter, niet alleen de daden van mijn Mensheid werden volbracht in mijn Wil, daden waardoor Ik alle mensen omhelsde, maar ook alles wat mijn lieve Moeder volbracht.

Haar Wil was versmolten met de Mijne en haar Daden waren identiek aan de Mijne.
Zodra Ik in haar Schoot ontvangen werd,
begon mijn Moeder haar daden te identificeren met de Mijne.
Mijn Menselijkheid had enkel de Wil van mijn Vader als Leven, Voedsel en Doel.

En zo was het ook voor mijn Moeder.
De Wil van de Vader vloeide in al mijn Handelingen en bracht Mij ertoe om, namens alle mensen, de Rechten van mijn Vader als Schepper te herstellen.

Op dezelfde manier herstelde ook mijn Moeder namens alle mensen de Rechten van mijn Vader als Schepper.

In de Hemel ontvangt mijn Moeder haar glorie van elke mens.
Mijn Wil schenkt haar zoveel Glorie in naam van de mensen dat er geen Glorie is die zij niet bezit.
Er is ook geen Glorie die niet via haar gaat.

Zij heeft haar Daden, haar Liefde en haar Smarten met de Mijne verweven. Bijgevolg vermeerderen zij in mijn Wil toe aan haar stralende Glorie.
Daarom omvat zij alles en stroomt zij doorheen alles.

Dit is wat het betekent om in mijn Wil te leven.
Mijn geliefde Moeder had nooit zoveel glorie kunnen ontvangen als al haar daden niet in mijn Wil waren gestroomd.
Haar Daden in mijn Wil maken haar tot Koningin van alles.

Ik wil je in mijn Wil zodat de verwevenheid niet tussen twee, maar tussen drie is. Mijn Wil wil je vergroten, zodat Zij in één enkel schepsel alle schepselen kan vinden.

Zie je

- het grote Goed dat je deel zal zijn,
- hoeveel Glorie je Mij zal geven en
- al het Goede dat je alle mensen zal brengen?

Deel 15

BvdH 15 - 23 maart 1923 - De hemelse Moeder is de ware Koningin van Smarten omdat zij alle Pijnen van Jezus heeft meegemaakt en het goddelijke Fiat volledig in haar woonde.

Ik dacht aan het Lijden van mijn hemelse Moeder.
Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, Ik ben de Koning van de Smarten. Omdat Ik zowel Mens als God was, moest Ik alles in Mijzelf concentreren, om de eerste plaats in te nemen in alles, zelfs in het Lijden.

Het Lijden van mijn Moeder was een weerspiegeling van het Mijne.
Zo heeft zij deelgenomen aan al mijn Lijden.
Haar Lijden was zo groot dat ze zich bij elke weerkaatsing voelde sterven. Maar de Liefde ondersteunde haar en hield haar in leven.
Zo is zij de Koningin van de Smarten geworden.

Terwijl Hij dit zei, leek het dat ik mijn hemelse Moeder bij Jezus zag staan. Het Lijden en het doorboorde Hart van Jezus werden weerspiegeld in het Hart van de Koningin van Smarten.

Het was alsof zwaarden haar Hart doorboorden.
Deze zwaarden werden verzegeld door Fiat's van Licht die haar volledig met Licht overspoelden.
Deze Fiats, van een stralend Licht, bedekten haar met een Glorie die met woorden niet te beschrijven is.

Jezus zei:

"Het waren niet de smarten die mijn Moeder tot Koningin van Smarten maakten en haar met zo'n Glorie deden schitteren, maar mijn almachtig Fiat dat verbonden was met al haar daden en al haar smarten.

Mijn Fiat was het Leven van elk van haar smarten en de eerste Handeling die de zwaarden vormde en hen de nodige intensiteit van Lijden gaf.

Hij kon zoveel leed in haar doorboorde Hart laten stromen als Hij wilde, wonde na wonde, pijn na pijn toevoegend, zonder ook maar de minste weerstand te ondervinden.

Ik voelde me vereerd om het Leven te worden van elk van haar hartslagen. Mijn Fiat gaf haar volledige Glorie en maakte haar tot de wettige en ware Koningin. “

BvdH 15 - 23 mei 1923 - Om volledig in de Goddelijke Wil te leven, moet je alles omarmen, het leed van de mensen op jezelf nemen om het in goedheid om te zetten. Bij bepaalde gelegenheden bleef mijn lieve Moeder in een staat van zuiver Geloof.

De afwezigheid van mijn lieve Jezus duurde verder.
Uiteindelijk kwam Hij en ik zei Hem:

"Zeg mij, mijn Liefde, welke zonden heb ik begaan dat U zo ver van mij verwijderd blijft? O, hoe breekt dit lijden mijn hart! "

Jezus antwoordde mij:

“Misschien heb je je teruggetrokken uit mijn Wil?”

Ik antwoordde hierop onmiddellijk: “Nee, nee. Moge de Hemel mij behoeden voor een dergelijke schande!”

Jezus vervolgde: "Waarom vraag je Mij dan hoe je Mij hebt kunnen beledigen? Er is alleen sprake van zonde wanneer de ziel zich terugtrekt uit mijn Wil.

Ach, mijn dochter, om volledig bezit te nemen van mijn Wil, moet je alle gemoedstoestanden van alle mensen in je opnemen. Dat is wat er gebeurd is met mijn Moeder en mijn eigen Mensheid.

Hoeveel lijden en gemoedstoestanden waren in Ons geconcentreerd!

Bij bepaalde gelegenheden bleef mijn geliefde Moeder in een staat van puur Geloof terwijl mijn zuchtende Mensheid verpletterd werd onder de enorme last van alle zonden en van alle lijden van de mensen.

Maar terwijl Ik leed, had Ik gezag over al het Goede dat tegengesteld was aan het lijden van de mensen.

Mijn lieve Moeder bleef Koningin
van het Geloof, de Hoop, de Liefde en het Licht,
zodat zij Geloof, Hoop, Liefde en Licht kon geven aan iedereen.

Om dit te kunnen doen, moet je eerst alle ellende van de mensen in
jezelf centreren en met berusting en liefde

- het kwaad in goed veranderen,
- de duisternis in licht,
- de kou in vuur.

Mijn Wil is volheid. Wie in Hem wil leven, moet gezag nemen over
alle mogelijke en denkbare dingen voor zover dat voor een mens
mogelijk is.

Hoeveel dingen kan Ik aan iedereen schenken! Of mijn Moeder!
Als Wij niet geven, is dat omdat niemand wil ontvangen.

Wij geven omdat Wij alles hebben geleden. Toen wij op aarde
waren, was onze verblijfplaats in de volheid van de Goddelijke Wil.
Het is aan jou om dezelfde weg te volgen als Wij en om plaats te
nemen waar Wij plaats genomen hebben.

Denk je dat leven in onze Wil iets kleins is of dat het hetzelfde is als
elk ander leven, zelfs een heilig leven?

Nee, nee! Het is alles. Het moet alles omvatten.

Als er iets ontbreekt, dan kan je niet zeggen dat je leeft in de Volheid
van onze Wil.

Wees daarom aandachtig en zet je reis verder in onze eeuwige Wil.

**BvdH 15 - 25 mei 1923 - De Schepping had als doel een
Geschenk van Goddelijke Liefde te zijn voor alle wettige
kinderen van God.**

Ik voelde me ondergedompeld in de eeuwige Wil toen mijn lieve
Jezus me naar Zich toe trok. Hij haalde mij uit mijn lichaam en liet
mij de hemelen en de aarde zien.

Terwijl Hij mij dit liet zien, **zei Hij**:

"Geliefde dochter, door onze allerhoogste Wil hebben Wij de grote 'machine' van het universum, de hemelen, de zon, de oceanen en al het andere geschapen om het als een geschenk te geven.

Maar aan wie? Aan hen die onze Wil doen.

Alles is hen, als onze wettige kinderen, toegekend.

We hebben dit gedaan uit respect voor de waardigheid van onze Werken. We geven hen niet aan vreemden of onwettige kinderen.

Want zij zouden de grote Waarde van deze Geschenken niet begrijpen, net zomin als zij de grote heiligheid van onze werken zouden waarderen.

Integendeel, zij zouden hen minachten en verspillen.

Door deze Geschenken aan onze wettige kinderen te geven, laat onze Wil, die hun ware Leven is, hen alle facetten van onze Liefde zien, die zich in de Schepping manifesteren.

Want elk geschapen ding drukt een bepaald aspect van onze Liefde uit. Zij moeten ons dus terugbetalen'

- door ons liefde, glorie en eer te geven
voor elk van deze aspecten van onze Liefde.

Zo brengen de harmonieën tussen Ons,
ons steeds dichterbij elkaar.

Degenen die onze Wil niet doen, lijken van deze geschenken te genieten. Zij doen dat echter als dieven en onwettige kinderen.

Omdat onze Wil niet in hen verblijft, begrijpen zij weinig of niets:

- van onze Liefde voor hen die zich manifesteert door de Schepping,
- noch van de grote Weldaden die onze Wil met zich meebrengt.

Velen weten niet eens wie al deze dingen geschapen heeft.

Het zijn vreemdelingen die,
hoewel ze te midden van al deze dingen leven,
hen niet als de Onze willen erkennen.

Als aan een wettige zoon heeft mijn hemelse Vader het grote geschenk van het hele universum aan mijn Mensheid toevertrouwd.

Er is niets waarvoor Ik Hem geen wederkerigheid heb aangeboden,
Geschenk voor Geschenk, Liefde voor Liefde.

Toen kwam mijn hemelse Moeder die perfect wist hoe zij in relatie moest treden met haar Schepper.

Nu komen daar de kinderen van mijn Wil bij.

De hele Schepping juicht van vreugde, viert feest en erkent samen met Mij in jou een wettige dochter van de allerhoogste Wil.

Alle schepselen zullen naar je toe komen,

- niet alleen om je welkom te heten,
- maar ook om je te waarderen, te verdedigen en te beschouwen als een Geschenk van hun Schepper.

Ze zullen met elkaar wedijveren

om je de verschillende facetten van de Liefde te bieden

die de geschapen dingen in zich dragen.

Het ene schepsel zal je de Schoonheid van je Schepper schenken, samen met de Liefde die daarmee gepaard gaat.

Een ander zal je het geschenk van Macht geven met de Liefde die daarmee gepaard gaat.

En zo zal het ook zijn met de Geschenken die bestaan uit

- Wijsheid, Goedheid, Heiligheid, Licht, Zuiverheid,
- met de specifieke facetten van Liefde die bij deze goddelijke Eigenschappen horen.

Zo zullen alle hindernissen tussen de ziel en God worden doorbroken.

Tussen hemel en aarde geplaatst, zal de ziel

- de verschillende Geheimen van de Liefde leren kennen die in de Schepping te vinden zijn en
- de bewaarder worden van alle Geschenken van God.

BvdH 15 - 11 juli 1923 - De drie Werken van God "ad extra": de Schepping, de Verlossing en de vervulling van de Goddelijke Wil op aarde zoals in de Hemel. Het derde Werk moet het hoogtepunt en het zegel zijn van de eerste twee.

Ik bad en gaf me volledig over in de Armen van mijn lieve Jezus.
Toen kwam de volgende gedachte bij me op:

"Ik ben de enige die het martelaarschap ondergaat om anderen lastig te vallen en een last te zijn voor mijn biechtvaders door hen te vermoeien met mijn zaken en mijn relatie met Jezus, terwijl de anderen vrij zijn.

Wanneer zij in een staat van lijden komen, bevrijden zij zich. Maar hoe vaak heb ik Jezus niet gebeden om mij te bevrijden, tevergeefs."

Terwijl ik deze en vele andere gedachten koesterde, kwam mijn geliefde Jezus, vol Goedheid en Liefde. Hij kwam dicht bij mij staan en Hij zei:

"Mijn dochter, hoe groter het Werk is dat Ik wil volbrengen, hoe noodzakelijker het is dat de uitverkoren mens op een uitzonderlijke wijze behandeld wordt.

Het Werk van de Verlossing was het grootste. Ik heb een mens als tussenpersoon gekozen en Ik heb haar met alle Gaven overladen zoals nooit tevoren, opdat zij mijn Moeder zou kunnen zijn en opdat Ik alle Genaden van de Verlossing in haar zou kunnen leggen.

Vanaf het moment van haar Conceptie tot aan mijn eigen Conceptie in haar, heb ik haar verborgen gehouden in de Allerheiligste Drie-Eenheid, die haar in alles bewaard en geleid heeft.

Toen Ik in haar maagdelijke schoot werd verwekt,
- als de ware hogepriester en de eerste onder de priesters,
nam Ik het op Mij om haar in alles te beschermen en te leiden,
zelfs in haar Hartslagen.

Bij mijn dood wilde Ik haar niet achterlaten zonder de bijstand van één van mijn priesters, Johannes, een bevoorrechte ziel, vervuld van genade en uniek zowel voor God als voor de geschiedenis.

Heb Ik dit ook voor andere zielen gedaan?
Nee, want omdat zij niet zoveel gaven en genade bezaten,
verdiende niemand anders een dergelijke bescherming en bijstand.

En jij, mijn dochter, bent ook bijzonder voor Mij en voor de geschiedenis. Er zijn geen andere mensen geweest vóór jou en er zullen er na jou ook geen zijn die uit noodzaak, in zulke mate voorzien zijn van de hulp van mijn dienaren.

Ik heb jou gekozen om in jou de Daden van mijn allerhoogste Wil neer te leggen.

Het was gepast, krachtens de Heiligheid van mijn Wil,

- dat sommige van mijn dienaren je begeleiden en
- dat zij bewaarders zijn van de Genade die mijn Wil met zich meebrengt, om deze vervolgens door te geven aan de rest van de Kerk.

Er zijn voorzorgsmaatregelen nodig van jouw kant en van de kant van deze dienaren.

Wat jou betreft, als een andere moeder voor Mij,

- moet je de grote gave van mijn Wil ontvangen en
- moet je alle verdiensten ervan kennen.

Wat mijn dienaren betreft, zij moeten deze dingen van jou ontvangen, opdat het "Fiat Voluntas tua" op aarde zoals in de Hemel in mijn Kerk verwezenlijkt wordt.

Ach, je weet niet alles wat Ik je moest geven om mijn Wil in jou te kunnen leggen.

Ik heb de kiem van de verdorvenheid uit je weggenomen.

Ik heb je ziel en je natuur gezuiverd, zodat je niets voor hen voelt en zij niets voor jou. Het ontbreken van deze kiem is te vergelijken met hout zonder vuur.

Hoewel Ik je niet heb vrijgesteld van de erfzonde zoals Ik dat voor mijn lieve Moeder heb gedaan, heb Ik in jou een Wonder van Genade verricht dat aan niemand anders is geschonken, door de kiem van verdorvenheid uit jou weg te nemen.

Het zou niet gepast zijn geweest dat mijn driemaal heilige Wil

- in een ziel neerdaalde, bezit van haar nam en
 - haar zijn Daden meedeelde,
- als deze ziel door de minste corruptie was bezoedeld.

Net zoals het niet gepast zou zijn geweest dat Ik, het Woord van de Vader, in de Schoot van de hemelse Moeder zou zijn verwekt, zonder dat zij van de erfzonde was vrijgesteld.

Hoeveel genade heb Ik je dan niet geschonken!

Je denkt dat het niets is en daarom sta je er niet bij stil.

In plaats van Mij te bedanken, maak jij je zorgen over de manier waarop Ik over jou en degenen die Ik om je heen geplaatst, beschikt heb, terwijl Ik alleen maar wil dat je Mijn Wil volgt.

Je moet weten dat de vervulling van mijn Wil zo belangrijk is dat zij tot de belangrijkste Besluiten van de Godheid behoort.

Ik wil dat dit Besluit bekend wordt, zodat de zielen, wanneer zij de Grootsheden en de immense Genade van de vervulling van mijn Wil kennen, zich eraan hechten.

Drie keer heeft de Godheid “ad extra” gehandeld:

De eerste keer bij de Schepping, die tot stand kwam zonder de medewerking van een schepsel, aangezien er toen nog geen schepselen bestonden.

De tweede keer bij de Verlossing, die de medewerking vereiste van een vrouw, mijn hemelse Moeder, de heiligste en mooiste van alle schepselen.

De derde keer had betrekking op de vervulling van onze Wil op aarde zoals in de Hemel, opdat de mens zou leven en handelen in de Heiligheid en de Kracht van onze Wil.

Deze vervulling van onze Wil is onlosmakelijk verbonden met de Schepping en de Verlossing, net zoals de drie Personen van de Heilige Drie-Eenheid onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Je kan zeggen dat het Scheppingswerk pas voltooid zal zijn wanneer, zoals door Ons bepaald, Onze Wil in de mens zal leven met dezelfde Vrijheid, dezelfde Heiligheid en dezelfde Macht als in Onszelf.

De vervulling van onze Wil op aarde zoals in de Hemel, zal de voltooiing zijn van de Schepping en de Verlossing.

Het zal hun meest schitterende deel zijn, hun hoogtepunt en de zegel van hun totale vervulling.

Om dit Decreet te realiseren, willen Wij een andere vrouw gebruiken: jou.

Het was onder aanmoediging van een vrouw dat de mens in zijn ellende terecht kwam.

En Wij wilden een beroep doen op een vrouw

- om de zaken terug op orde te brengen,
- om de mens uit zijn ellende te halen,
- om zijn waardigheid, zijn eer en zijn ware gelijkenis met de Godheid te herstellen, zoals voorzien bij de Schepping.

Wees dus aandachtig en neem de dingen niet licht op.

Het gaat hier

- niet om zomaar iets,
- maar om Goddelijke Verordeningen en
- om de voltooiing van de Werken van de Schepping en de Verlossing.

Wij hebben mijn Moeder aan Johannes toevertrouwd, opdat zij in hem en via hem in de Kerk al mijn Leerstellingen en alle Schatten van Genade zou uitstorten die Mij waren toevertrouwd en die Ik als Priester op Mij genomen had.

Ik heb in haar, als in een heiligdom, alle voorschriften en leerstellingen neergelegd die de Kerk nodig zou hebben. Op haar beurt heeft zij, trouw en ijverig in mijn Daden en Woorden zoals zij was, deze in mijn trouwe discipel Johannes gelegd.

Zo heeft mijn Moeder de suprematie over de gehele Kerk. Ik heb op dezelfde manier met jou gehandeld:

Aangezien de hele Kerk moet deelnemen aan het "Fiat Voluntas tua", heb Ik je toevertrouwd aan één van mijn dienaren, zodat je in hem kon bewaren:

- alles wat Ik je heb geopenbaard over mijn Wil,
- de Genaden die daarmee verbonden zijn,
- de manier om daarin binnen te treden en
- het feit dat de Vader een nieuw tijdperk van Genade wil openen, waarbij Hij zijn hemelse bezittingen met de mens wil delen om hun verloren geluk te herstellen.

Wees dus aandachtig en wees Mij trouw."

BvdH 16 - 13 augustus 1923 - De Maagd Maria was aan de basis van het grote project van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Door middel van een andere mens zal Jezus dit project aan de generaties bekendmaken.

Ik was bedrukt door het gemis van mijn lieve Jezus. Ik smeekte Hem om zijn terugkeer naar mijn arme ziel niet langer uit te stellen, omdat ik het niet meer aankon.

Tot mijn grote verrassing zag ik Hem, zijn Armen rond mijn nek, zijn Gelaat tegen het mijne, met een Licht dat Hij in mijn geest wilde brengen.

Ik voelde me tot Hem aangetrokken en ik kuste Hem.

Ik weerde echter dat Licht af en ik zei tot mezelf:

"Het laat me onverschillig om iets te leren.

Het enige wat ik wil is mijn ziel redden en alleen Jezus kan mij redden. Al het andere is niets."

Maar toen Jezus mijn voorhoofd aanraakte, kon ik me niet langer verzetten en het Licht kwam in mij binnen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, wie geroepen is om een functie te vervullen, moet de geheimen, het belang, de plichten, de grondslagen en alles wat daarmee te maken heeft, kennen.

Een eenvoudig schepsel verbrak de relatie die bestond tussen de Goddelijke Wil en de mensen.

Deze breuk dwarsboomde Gods' Plan met de mens.

Een ander eenvoudig schepsel, de Maagd Maria, Koningin van allen, begiftigd met vele genaden en voorrechten,

- maar toch een mens,

kreeg echter de opdracht om zich te verbinden met de Wil van haar

Schepper om de breuk te herstellen die door de eerste mens was veroorzaakt.

De eerste was een vrouw en de tweede was ook een vrouw. Zij was degene die Ons, door haar wil aan de Onze te verbinden, Ons de eer, de onderwerping en het respect voor de Rechten van de Schepper teruggaf.

Eén enkele mens had het kwaad op de aarde gebracht en de ondergang van alle generaties gezaaid.

Een andere mens bracht het Goede terug op aarde.

Door zich te verbinden met de Wil van haar Schepper, vormde zij het Zaad van het eeuwige Fiat, dat redding, heiligheid en welzijn voor iedereen zou brengen.

Terwijl dit hemels meisje opgroeide, groeide ook het Zaad van het Fiat in haar.

En toen dit Zaad een boom was geworden, werd het Eeuwige Woord verwekt in haar maagdelijke Schoot, waar de Eeuwige Wil als soevereine Koning regeerde.

Zie je hoe alle Goeds voortkomt uit de Goddelijke Wil en hoe alle kwaad zich manifesteerde, toen de mens zich terugtrok uit deze Goddelijke Wil?

Als Ik geen mens gevonden had,

- wiens Leven in Mijn Wil was en

- die zich met Mij verenigde,

had Ik niet willen, noch kunnen uit de Hemel neerdalen om menselijk lichaam aan te nemen met het doel de mens te redden.

Zo was mijn Moeder de kiem van:

“Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”.

Aangezien de heerschappij van Gods Wil op aarde vernietigd was door een mens, was het noodzakelijk dat een andere mens deze zou herstellen.

Vanuit de Zaad van mijn Wil,

dat zich in mijn Goddelijke Moeder bevond,

vormde mijn Mensheid die nooit gescheiden werd van mijn Godheid, het grote project van de menselijke wil in de Goddelijke Wil.

Mijn menselijke wil was één met mijn Goddelijke Wil. Hierdoor werden al mijn menselijke daden verenigd met de Goddelijke Wil.

Door de Goddelijke Wil was Ik op de hoogte van alle daden van alle generaties. Met mijn menselijke wil herstelde Ik hen en verenigde Ik hen in de Eeuwige Wil.

Geen enkele handeling kon Mij ontgaan.
Zij werden allemaal door Mij in orde gebracht
- in het zeer zuivere licht van de Allerhoogste Wil.

"Ik kan zeggen dat de Verlossing Mij relatief weinig gekost heeft:
mijn uiterlijke Leven, het Lijden van mijn Passie,

Mijn Voorbeelden en mijn Woorden waren voldoende geweest en alles had snel kunnen gebeuren.

Om het grote project van de versmelting van de menselijke wil met de Goddelijke Wil te realiseren,
om alle door de menselijke wil verbroken schakels te herstellen,
moest Ik inzetten:

- mijn geheel innerlijk Leven,
- mijn geheel verborgen Leven,
- al mijn innerlijke Lijden.

Dir was veel talrijker en intenser dan mijn uiterlijk Lijden.
En dit is nog steeds niet bekend.

Ik heb niet alleen gebeden voor de vergeving van zonden,
de redding en de bescherming van het menselijk leven,
zoals Ik dat deed in mijn Passie.

Het ging echter om de vernieuwing van het gehele innerlijk van de mens. Ik moest de Zon van de Eeuwige Wil laten opgaan.

Deze zou met Kracht:

- het hele innerlijk van de mens, zelfs zijn meest intieme vezels bereiken en
- hem naar de Schoot van mijn Hemelse Vader leiden,
- hem zou doen herboren worden in zijn Eeuwige Wil.

O, hoe veel gemakkelijker was het voor Mij,
om te bidden voor de redding van de mens,
dan om zijn innerlijk te herscheppen in mijn Goddelijke Wil!

En als Ik dat niet had gedaan, zou de Verlossing

- niet volledig zijn geweest,
- geen Werk, een God waardig, geweest zijn.

Ik zou

- niet alle delen van de mens vernieuwd hebben,
- noch de heiligheid in hem hersteld hebben, die hij verloren was door zijn relatie met de Goddelijke Wil te verbreken.

Het project is al gerealiseerd. Maar vooraleer het bekend gemaakt wordt, moet de mens eerst weten dat hij door mijn Leven en mijn Passie vergeving en verlossing kan verkrijgen.

Dit maakt hem bereid om vervolgens te leren hoe Ik voor hem het grootste en belangrijkste heb afgedwongen:
de terugkeer van zijn wil in de Mijne.

Op die manier wordt zijn adelstand hersteld en ook de bruggen tussen zijn wil en de Mijne. Zo vindt hij zijn oorspronkelijke staat terug.

Mijn dochter, mijn eeuwige Wijsheid had bepaald dat een hemels meisje, het heiligste van allemaal, aan de basis zou liggen van de nieuwe verheffing van de mens in mijn Goddelijke Wil.

Door middel van een andere maagd, die Ik wil laten binnentreden in de eeuwige verblijfplaatsen van mijn Wil:

- door haar wil aan de Mijne te verbinden,
- door haar te verenigen met al mijn Daden,
- door haar innerlijk terug te brengen naar de Zon van mijn Eeuwige Wil, wil Ik dit project openstellen voor de generaties, zodat iedereen die dit wil er toegang toe kan krijgen.

Tot nu toe konden de mensen genieten van de Vruchten van de Verlossing. Voortaan zullen zij verder kunnen gaan en kunnen genieten van de vruchten van 'Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel'.

Zij zullen het verloren Geluk terugvinden, die edelmoedigheid en die hemelse vrede, die de mens door zijn wil van de aardbodem heeft doen verdwijnen.

Dit is de grootste Genade die Ik de mens kan schenken. Want door hem terug te brengen naar mijn Wil, geef Ik hem alle Goeds terug dat Ik hem bij zijn schepping gegeven had.

Wees dus aandachtig. Het gaat immers om het openen van een grote Bron van Weldaden voor al je broeders."

BvdH 16 - 20 augustus 1923 - De Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil laat uiterlijk niets wonderbaarlijks zien. Het voorbeeld van de Allerheiligste Maagd

Ik zei tegen mezelf: "Mijn goede Jezus zegt bewonderenswaardige dingen over zijn Wil, bijvoorbeeld dat er niets groters, hogers en heiliger is dan in zijn Wil te leven.

Als dat zo is, hoeveel bewonderenswaardige en sensationele dingen zou ik dan moeten volbrengen, zelfs uiterlijk!

Ik zie echter niets bevallig of opvallends in mezelf.

Integendeel, ik voel me de meest verachtelijke persoon, die niets goeds kan doen in vergelijking met de heiligen, die zoveel goeds, sensationele dingen en wonderen gedaan hebben

En Hij zegt dat het Leven in Zijn Wil alle heiligen achter zich laat!"

Terwijl deze gedachten door mijn hoofd gingen, bewoog mijn Jezus zich in mij. En in zijn gebruikelijke Licht zei Hij mij:

Mijn dochter,

wanneer heiligheid individueel is, voor een bepaalde tijd en plaats, vertoont zij uiterlijk meer wonderen, zodat de mensen van die tijd en plaats beter kunnen genieten van de Genade en het Goede die uit deze heiligheid voortkomen.

Daarentegen is de Heiligheid van het Leven in mijn Wil geen individuele heiligheid, gewijd aan het doen van iets Goeds

- op een bepaalde plaats,
- aan een bepaald volk en
- in een bepaald tijdperk.

Het is veeleer een Heiligheid die Goed moet doen

- aan alle mensen van alle plaatsen en alle tijdperken.

Het is een Heiligheid ondergedompeld in de eeuwige Zon van mijn Wil, die alles omvat en

- Licht zonder woorden is,

- Vuur zonder hout,
een Heiligheid zonder rumoer, zonder rook.

Desondanks blijft deze Heiligheid

- de meest majestueuze, de mooiste en de vruchtbaarste.
Haar Licht is zuiverder, haar warmte intenser.

Het beste beeld van deze Heiligheid is de zon die onze horizon verlicht:

- zij verlicht alles, maar zonder lawaai,
- zij is licht, maar spreekt niet.

Zij zegt niemand iets over

- het goede dat zij doet,
- het zaad dat zij bevrucht,
- het leven dat zij aan alle planten geeft.
- het feit dat zij de vervuilde lucht zuivert door alles te vernietigen
wat gevaarlijk kan zijn voor de mens.

Zij is zo stil, dat zelfs de mensen die haar bij zich hebben, er geen aandacht aan schenken. Toch blijft zij mooi en majestueus en blijft zij goed doen aan allen.

Bovendien zou iedereen ontzet zijn als zij er niet was, omdat het grote wonder van de vruchtbaarheid en het behoud van de natuur dan zou ontbreken.

De Heiligheid van het leven in mijn Wil is veel meer dan de zon.

De rechtvaardige ziel die volledig geordend is in mijn Wil,
is *meer dan een leger in slagorde*.

Haar intelligentie

is geordend en verbonden met de eeuwige Intelligentie.

Haar hartslagen, haar genegenheden, haar verlangens
zijn gekenmerkt door eeuwige verbindingen.

Haar gedachten, haar wil en haar hele innerlijk vormen een leger
van boodschappers die de hemel en de aarde vullen.

Zij zijn welsprekende stemmen en wapens,
die alle schepselen verdedigen, en in de eerste plaats hun God.

Zij doen iedereen goed.

Zij vormen een echte Hemelse en Goddelijke Militie
die voortdurend ter beschikking staat van de Allerhoogste Majesteit
en die altijd klaarstaat om Zijn bevelen te gehoorzamen.

Kijk naar mijn Moeder:

zij is het perfecte voorbeeld van het Leven in mijn Wil.

Haar innerlijk was volledig ondergedompeld in de eeuwige Zon van de Allerhoogste Wil.

Zij moest de Koningin zijn van de heiligheid van de heiligen en de Moeder van alle mensen.

Zij droeg Mijn Leven voor hen en bijgevolg alle Goede Dingen.

Zij was als het ware verborgen in iedereen, en bracht hen Mijn Goede Dingen zonder zich te laten herkennen.

Meer dan de stille zon, bracht zij

- het Licht zonder woorden,
- het Vuur zonder lawaai,
- het Goede zonder zich te laten zien.

Geen enkel Goed kwam zonder haar.

Geen enkel wonder werd verricht zonder haar tussenkomst.

Door in mijn Wil te leven, bleef zij daarin verborgen.

Zij was en is nog steeds de Bron van alle Goede Dingen.

Zij was zo verdiept in God, zo verankerd in de Goddelijke Wil

- dat haar hele innerlijk baadde in de Zee van deze eeuwige Wil.

Zij kende het innerlijk van alle mensen en plaatste daar haar eigen innerlijk in, om alles in God te herschikken.

Het was immers het innerlijk van de mens, meer dan zijn uiterlijk, dat moest hernieuwd worden en herschikt.

Aangezien het grootste deel van haar werk in het innerlijk van de mens moest worden verricht, lijkt het alsof zij zich niet om het uiterlijk hoefde te bekommeren. Ze bekommerde zich echter evenzeer om uiterlijke als om innerlijke zaken.

Uiterlijk leek het alsof zij niets groots en sensationeels verrichtte.

Meer nog dan de zon bleef zij onopgemerkt en verborgen

- in de wolken van het Licht van de Goddelijke Wil.

Zo deden de heiligen ogenschijnlijk sensationelere dingen dan mijn eigen Moeder.

Maar wat zijn de grootste heiligen in vergelijking met haar!

Zij zijn slechts kleine sterren in vergelijking met de grote zon.

Als zij schitteren, is dat dankzij de zon.

Ook al deed ze op het eerste gezicht geen sensationele dingen, zij bleef altijd mooi en majestueus.

Zij zweefde boven de aarde, volledig gericht op de Eeuwige Wil, die zij met Liefde en Intensiteit verrukte, zodat zij deze Wil, die de menselijke familie zo brutaal van de aarde verbannen had, uit de Hemel naar de aarde liet neerdalen.

Haar innerlijk was volledig geordend in de Goddelijke Wil. Alles wat zij deed, haar gedachten, haar hartslagen, haar ademhalingen, waren charmante banden die het Eeuwige Woord naar de aarde trokken.

En zij won de competitie door het grootste Wonder te verrichten dat niemand anders kon verrichten.

Dat is wat jij moet doen, mijn dochter:

Mij zodanig aantrekken, om Mij zo sterk aan je innerlijk te binden,
- dat volledig opnieuw geordend is in de Goddelijke Wil,
dat deze Wil uit de Hemel naar de aarde daalt
- om daar bekend te worden en
- te heersen zoals Hij in de Hemel heerst.

Hou je met niets anders bezig. Wie het belangrijkste moet doen, hoeft het minder belangrijke niet te doen.

De deur staat open voor anderen om het minder belangrijke te doen, zodat alles volbracht wordt.

Ik weet wat nodig is, wat de tijd en de plaats is om mijn grote Werken bekend te maken, soms met uiterlijke wonderen.

Wat jou betreft, blijf altijd rondgaan in mijn Wil,

- vul de hemel en de aarde.

Trek Mij zodanig aan dat Ik niet kan weerstaan aan het volbrengen van het grootste Wonder, nl. het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen te brengen.

BvdH 16 - 10 november 1923 - De schoonheid van de kleinheid. God volbrengt de grootste werken bij de kleinen. Voor de Verlossing maakte Hij gebruik van de kleinheid van de Allerheiligste Maagd en voor de vervulling van het Fiat Voluntas Tua wil Hij gebruik maken van de kleinheid van Luisa.

Ik was volledig overgegeven in de armen van mijn lieve Jezus. Terwijl ik tot Hem bad, zag ik mijn ziel als heel klein, van een uiterste kleinheid. Ik dacht: "Wat ben ik klein! Jezus had gelijk toen Hij mij zei dat ik de kleinste van allen was. Ik zou zeer graag willen weten of ik de kleinste van allen ben."

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. En Hij liet me zien dat Hij dit kleine meisje in Zijn Armen nam en haar tegen Zijn Hart drukte, terwijl zij Hem alles liet doen wat Hij met haar wilde doen. Hij zei mij:

"Mijn lieve kleine, Ik heb jou gekozen omdat kleine kinderen toestaan dat je met hen doet wat je wil. Ze lopen niet zelfstandig, maar laten zich leiden. Meer nog, ze zijn bang om zelfstandig hun voeten op de grond te zetten. Als ze geschenkjes krijgen, voelen ze zich niet in staat om ze vast te houden en leggen ze hen op de schoot van hun moeder.

Kleintjes zijn van alles beroofd en maken zich geen zorgen of ze rijk of arm zijn. Ze maken zich nergens zorgen over. O, hoe mooi is de jonge leeftijd,
- vol van gratie, schoonheid en frisheid!

Hoe meer Ik grote dingen in een ziel wil doen,
- hoe kleiner Ik haar kies.

Ik hou zeer veel van de frisheid en schoonheid van kinderen. Ik hou zo veel van kleine zielen dat Ik hen bewaar in de kleinheid en het niets van waar ze vandaan komen. Ik laat niets van henzelf in hen binnen zodat ze hun kleinheid niet verliezen en zo hun oorspronkelijke frisheid en schoonheid behouden blijven.

Ik zei Jezus: "Jezus, mijn Liefde, het lijkt mij dat ik heel cattiva [slecht] ben en dat ik daarom zo klein ben. Maar U zegt mij dat U veel van mij houdt omdat ik klein ben. Hoe is dat mogelijk?"

Jezus antwoordde: "Mijn kind, het kwade kan niet binnendringen in de echte kleintjes. Weet je wanneer het kwaad van de groei begint? Wanneer de eigen wil begint binnen te dringen. Dan begint de mens zichzelf te voelen, op zichzelf te leven.

En het Al verlaat de kleinheid van zijn schepsel.
Het lijkt voor deze mens alsof hij van klein groter wordt,
- zo groot om erover te wenen.
Omdat God niet volledig meer in hem leeft, verwijdt hij zich van zijn Oorsprong en onteert deze. Hij verliest het Licht, de Schoonheid, de Heiligheid en de Frisheid van zijn Schepper.

Hij lijkt voor zichzelf en misschien voor de mensen te groeien, maar voor Mij, o, hoe neemt hij af!

Hij kan groot worden, maar hij zal nooit mijn kleine geliefde zijn, degene die Ik uit liefde met Mijzelf vulde in de hoop dat hij zou blijven zoals Ik hem geschapen had, om er de grootste van te maken, zodat niemand hem zou kunnen evenaren.

Zo was het ook met mijn hemelse Moeder.
Van alle generaties is zij de kleinste omdat haar wil nooit in haar gewerkt heeft: alleen mijn Eeuwige Wil.
Dat heeft haar niet alleen klein, mooi en fris gehouden,
- zoals toen zij uit Ons voortkwam,
maar dat heeft haar ook de grootste van allen gemaakt.

O, wat was zij mooi! Zij was klein op zichzelf, maar groot en superieur aan iedereen vanwege Ons. Vanwege haar kleinheid werd zij verheven tot Moeder van Degene die haar gevormd heeft.

Zoals je kan zien,
- *komt al het goede in de mens voort uit de vervulling van mijn Wil in hem, en*
- *komt het kwade voort uit de vervulling van zijn eigen wil.*

Om de mens te verlossen,
heb Ik mijn Moeder gekozen omdat zij klein was.
Ik heb haar gebruikt als een kanaal om alle vruchten van de Verlossing op de mensheid neer te laten dalen.

Anderzijds, opdat mijn Wil bekend zou worden en de Hemel zich zou openen om Hem op aarde te laten neerdalen, zodat Hij daar zou

kunnen heersen zoals Hij dat in de Hemel doet,
moest Ik uit alle generaties een andere kleine kiezen.

Het gaat hier om het grootste Werk dat Ik wil volbrengen:

- de mens in zijn Oorsprong herstellen en
- hem de Goddelijke Wil, die hij verworpen heeft, teruggeven,
- mijn Armen voor hem openen
en hem opnieuw in mijn Wil ontvangen.

Daarom roept mijn oneindige Wijsheid de kleinste,

- die uit het niets voortgekomen is.

Het was terecht dat zij klein was:

- als Ik een kleine aan het hoofd van de Verlossing heb geplaatst,
- moest Ik een andere kleine aan het hoofd plaatsen van
"Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel."

Met twee kleintjes moest Ik

- het doel van de Schepping van de mens verwezenlijken,
- mijn Plannen met hem.

Door het ene kleintje moest Ik

- de mens verlossen,
- hem van zijn lelijkheid reinigen met mijn Bloed en
- hem vergeving schenken.

Door het andere kleintje moest Ik de mens terugbrengen

- naar zijn Oorsprong,
- naar zijn verloren Adel,
- in de grenzen van mijn Wil die hij overschreden had,
en hem opnieuw toelaten voor de glimlach van mijn Eeuwige Wil,
zodat Wij elkaar konden omhelzen en in elkaar konden leven.

Het doel van de schepping van de mens was niets anders dan dat.
Wat Ik besloten heb, kan niemand tegenhouden.

De eeuwen kunnen voorbijgaan,

- maar net zoals de Verlossing gerealiseerd is,
- zal de mens terugkeren in mijn Armen, zoals voorzien bij zijn
schepping.

Om dit te bereiken moest Ik eerst

- degene kiezen die als eerste in mijn Eeuwige Wil zou leven,
- haar verbinden met de hele schepping, en

- met haar leven zonder scheiding van onze Wil,
haar wil en de Onze één makend.

Vandaar de noodzaak dat zij de kleinste was, voortgekomen uit de schepping, zodat zij, bij het zien dat zij zo klein was, haar wil zou willen ontvluchten.

Daarom bond zij haar wil zo nauw aan de Onze,
zodat zij nooit haar eigen wil zou hebben
en zij, hoewel klein, bij Ons zou kunnen wonen,
- met de Adem waarmee Wij de mens geschapen hebben.

Onze Wil heeft haar fris en mooi gehouden.
Zij is onze glimlach, onze vreugde.
En Wij doen met haar wat Wij willen.

O, wat is zij gelukkig!
Genietend van haar kleinheid en haar gelukkige lot,
- smeekte zij voor haar broeders en
- deed zij niets anders dan voor hen bij Ons eerherstel brengen
voor al het kwaad dat zij ons aandoen door zich los te maken van
onze Wil.

De tranen van de mens die in onze Wil leeft zijn krachtig,
omdat hij enkel wil wat Wij willen.

Na de eerste stap, die *de Verlossing* was, gaan we de tweede stap
zetten, die van "*Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.*"

Na deze woorden zei ik:

"Mijn Liefde en mijn Alles, zeg mij, wie zal dat gelukkig kindje zijn?
O, wat zou ik haar graag leren kennen."

Hij antwoordde levendig: "Wat? Heb je niet begrepen wie zij is?
Jij bent het zelf, mijn kindje! Ik heb je al zo vaak gezegd dat jij Ons
kindje bent en dat Ik daarom van je hou."

Terwijl Hij dit zei, voelde ik me als uit mijn lichaam getransporteerd
naar een zeer zuiver Licht waarin alle generaties te zien waren,
als twee vleugels:

- één aan de rechterkant van de Troon van God en
- de andere aan de linkerkant.

Aan het hoofd van één van deze vleugels stond de verheven

Koningin-Moeder, van wie alle Weldaden van de Verlossing afkomstig zijn.

O, hoe mooi was haar Kleinheid!

O, wonderbaarlijke en verbazingwekkende Kleinheid:

- klein en machtig,
- klein en groot,
- klein en koningin,
- klein met iedereen die zich vastklampte aan haar Kleinheid, terwijl zij:
 - over alles beschikte,
 - over iedereen regeerde.

Zij omhulde het Woord met haar Kleinheid,

- liet Hem vanuit de Hemel naar de aarde te laten neerdalen
- om Hem uit Liefde voor de mensen te laten sterven.

Aan het hoofd van de andere vleugel zag men een andere kleine. Ik zeg dit met trillende stem en uit gehoorzaamheid. Het was degene die Jezus zijn Kleine Dochter van de Goddelijke Wil noemt.

Mijn lieve Jezus, geplaatst

- tussen deze twee vleugels, en
- dus tussen de twee kleintjes die aan het hoofd ervan stonden, nam met de ene hand de mijne en met de andere de hand van de Koningin-Moeder.

Hij bracht hen samen en **Hij zei**:

"Mijn kleine meisjes, geef elkaar de hand voor onze Troon en omhels de Eeuwige Goddelijke Majesteit met jullie kleine armpjes. Enkel jullie, vanwege jullie Kleinheid, is het gegeven om de Eeuwige, de Oneindige te omhelzen en in Hem binnen te gaan.

De eerste kleine heeft van de Eeuwige Liefde de Verlossing verkregen.

De tweede kleine wordt de hand vastgehouden door de eerste kleine en wordt door haar geholpen om van de Eeuwige Liefde te verkrijgen: "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Wie zou kunnen zeggen wat er daarna gebeurde!
Ik heb geen woorden om het te beschrijven.

Ik kan alleen maar zeggen dat ik me meer vernederd en verward voelde dan ooit tevoren.

Een beetje zoals een eigenzinnig klein meisje, wilde ik met mijn Jezus praten om hem mijn angsten en twijfels te vertellen. Ik smeekte hem om al deze dingen van mij weg te nemen, want ik vreesde dat alleen al de gedachte eraan, een subtiele hoogmoed in mij zou doen opkomen.

Ik zei Hem dat ik maar één ding wilde: de Genade om hem echt lief te hebben en zijn Heilige Wil in alles te vervullen.

Toen ik terugkwam, verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus in mij. En mijn persoon leek Hem te bedekken. Zonder me de tijd te geven om te spreken, **zei Hij mij**:

"Mijn arm kind, waar ben je bang voor?
Moed, Ik ben degene die alles zal doen in mijn klein meisje.
Je hoeft niets anders te doen dan Mij trouw te volgen.
Zal je dat niet doen?
Je hebt gelijk als je zegt dat je te klein bent en niets kunt doen.
Maar Ik zal alles in jou doen.

Zie je niet dat Ik in jou ben waar jij niets bent,
- en jij enkel de schaduw bent die Mij bedekt?

Ik ben degene die in jou de eeuwige en oneindige grenzen van Mijn Wil zal trekken. Ik zal alle generaties omhelzen en hen, vergezeld door jouw schaduw, aan de voeten van de Eeuwige te brengen.

Zo zullen de menselijke wil en de Goddelijke Wil
- elkaar kunnen omhelzen,
- elkaar kunnen toelachen,
- elkaar niet langer als vreemden kunnen beschouwen,
maar in elkaar kunnen opgaan en één kunnen worden.

Het is de Kracht van uw Jezus die dit zal bewerken.
Je hoeft niets anders te doen dan je daaraan te houden.

Ik weet dat je weet dat je niets bent, dat je niets kan doen en dat dit je verdriet doet.
Maar het is de Kracht van mijn Arm, die kan en wil handelen.
Ik hou ervan grote dingen te doen bij de kleinsten.

Het Leven van mijn Wil was reeds op de aarde.
Dat is niet helemaal nieuw, alhoewel het tijdelijk was.
Het woonde in mijn onafscheidelijke en geliefde Moeder.

Indien het Leven van mijn Wil niet in haar geweest was,
- had Ik, het Eeuwige Woord, niet uit de Hemel kunnen neerdalen,
zou Ik:

- geen weg gevonden hebben om naar de aarde te gaan,
- geen plaats om binnen te gaan,
- geen mensheid om mijn Godheid te bedekken,
- geen voedsel om Mij te voeden.

Dat alles zou afwezig geweest zijn.
Al het andere was niet geschikt voor Mij.

Maar Ik vond mijn Wil in mijn geliefde Moeder, en Ik vond daar mijn
eigen Hemel, mijn Vreugde, mijn Tevredenheid.
Ik moest enkel van de Hemel naar de aarde afdalen.
Maar voor het overige veranderde er niets.
Wat Ik in de hemel had, vond Ik op aarde,
dankzij mijn Wil die in mijn Moeder aanwezig was.

Daarom daalde Ik, vervuld van Liefde, in haar neer,
- om een menselijk lichaam aan te nemen.
Zo kreeg mijn Wil zijn Leven op aarde, in mijn Mensheid, waardoor
Ik de Verlossing volbracht heb.

Niet alleen dat, maar krachtens mijn Wil heb Ik aan alle menselijke
werken mijn Aandacht gegeven en hen verzegeld met Mijn
Goddelijke Daden.

Bovendien heb Ik mijn Vader gesmeekt dat
- de mens niet enkel verlost zou worden,
- maar ook dat hij te zijner tijd zou genieten van het Geschenk
van onze Wil, zoals op het moment dat hij geschapen werd.

Dan zou hij opnieuw kunnen leven volgens het Plan dat Wij hadden
toen Wij hem schiepen, namelijk “dat Uw Wil op aarde moge zijn,
zoals in de Hemel: één en dezelfde Wil.

Daarom heb Ik alles geregeld:
- het Plan van de Verlossing en
- het Plan van “Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”.

Het zou geen Werk geweest zijn, dat Mij waardig was als Ik de mens niet volledig had hersteld zoals hij was op het ogenblik van zijn schepping. Het zou half werk geweest zijn.
En uw Jezus kan geen dingen 'half 'doen.

Ik heb eeuwenlang gewacht om het Geschenk van alle Goede Dingen die Ik voorbereid heb te voltooien.

Wil je dan niet bij Mij zijn om het Werk dat Ik bij mijn Komst op aarde begonnen ben, te voltooien?

Wees dus aandachtig en trouw, en wees niet bang.
Ik zal je altijd klein houden,
zodat Ik mijn plannen met jou beter kan verwezenlijken.

BvdH 16 - 24 november 1923 - De Geschiedenis van de Goddelijke Wil

In het werk van de Verlossing was de Heilige Maagd één met alle Daden van de Goddelijke Wil.
Zij bereidde het Voedsel voor haar kinderen.
Daarom is zij "de Moeder en de Koningin van de Goddelijke Wil".

Luisa moet hetzelfde doen met betrekking tot
"Uw Wil geschiede op aarde zoals in de hemel.

Ik overwoog het Uur van de Passie, waarin de bedroefde Moeder haar dode Zoon in haar armen ontving en Hem in het graf legde.

Ik zei tot Maria:

"Lieve Moeder, ik leg naast Jezus alle zielen in uw armen opdat
- u hen allemaal als uw kinderen erkent,
- u hen één voor één in uw Hart opneemt en
- u hen in de Wonden van Jezus legt.

Zij zijn de kinderen van uw immense Pijnen en dat is voldoende om hen te erkennen en te beminnen.

Ik wil alle generaties in de Allerhoogste Wil plaatsen,
- zodat niemand ontbreekt.
En in naam van allen troost ik u en leef ik met u mee."

Op dat moment bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, als je eens wist met welk Voedsel mijn bedroefde
Moeder al haar kinderen voedde!"

Ik antwoordde Hem: "Wat was dat voedsel, mijn Jezus?"

Hij vervolgde:

"Aangezien jij mijn uitverkorene bent voor de zending van mijn Wil,
en aangezien jij je in het Fiat bevindt waardoor jij geschapen bent,
wil Ik je het verhaal van mijn Eeuwige Wil vertellen:

- zijn Vreugden, zijn Lijden, zijn Weldaden, - zijn immense Waarde,
- wat Ik deed, wat Ik ontving,
- en de persoon die Hem met hart en ziel verdedigde.

De kleintjes schenken Mij meer aandacht,
omdat hun geest niet met andere dingen gevuld is.

Zij zijn als het ware leeg.

En als iemand hen andere voeding wil geven, walgen ze ervan.

Omdat zij klein zijn, zijn zij gewoon om alleen de melk van mijn Wil
te drinken, deze Wil die hen, meer dan een liefhebbende moeder,
aan Zijn Goddelijke Borst gehecht houdt om hen overvloedig te
voeden.

En zij houden hun kleine mondjes open in afwachting van de melk
van mijn Onderrichtingen, Leringen, hetgeen Mij erg amuseert.

O, wat zijn ze mooi om te zien:

- nu eens glimlachend, dan weer jubelend, dan weer wenend,
- terwijl Ik hen het verhaal van mijn Wil vertel.

De oorsprong van mijn Wil is eeuwig.

Er is nooit enige Lijden in Hem binnengedrongen.

Tussen de goddelijke Personen is deze Wil volkomen harmonieus.
In feite is Hij één.

Bij elk van Zijn Handelingen, zowel innerlijk als uiterlijk,
schenkt Hij ons:

- oneindige Vreugde,
- nieuwe Tevredenheid en
- een immens Geluk.

Toen Wij 'de machine' van de Schepping in gang zetten,
welke Glorie, Harmonie en Eer hebben Wij daardoor gekregen!

Zodra het “Fiat” uitgesproken werd, verspreidde Het:

- Onze Schoonheid, Ons Licht, Onze Kracht, Onze Orde,
- Onze Harmonie, Onze Liefde, Onze Heiligheid, enz.

Wij werden verheerlijkt door onze eigen Deugden toen wij door ons Fiat de Bloei van onze Godheid zagen, verborgen in het gehele universum.

Onze Wil hield daar niet op.

Overvloeiend van Liefde schiep Hij de mens.

Je kent zijn geschiedenis en daarom ga Ik daar niet verder op in.

Ach, het was de mens die onze Wil zijn eerste verdriet bezorgde.

Hij bedroefde Hem, die hem

- zozeer beminde en
- zo gelukkig wilde maken.

Mijn Wil weende meer dan een tedere moeder die weent om haar zoon die invalide en blind geworden is nadat hij zich van haar afgekeerd heeft.

Mijn Wil wilde de eerste ‘Handelende’ zijn in de mens.

De enige reden daarvoor was dat Hij hem voortdurend nieuwe verrassingen wou geven:

- van Liefde, Vreugde, Geluk, Licht en Rijkdom.

Hij wilde de mens voortdurend geven. Maar de mens wilde zijn eigen wil doen en sneed zichzelf af van de Goddelijke Wil.

O, wat hadden Wij graag gezien dat hij dat nooit gedaan had!

Mijn Wil trok zich terug en hij viel in de afgrond van alle kwaad.

Om de twee “willen” opnieuw te kunnen verenigen, was er een mens nodig, die de Goddelijke Wil in zich had.

Net als Ik, het Eeuwige Woord,

beminde Ik de mens met een Eeuwige Liefde.

Wij, de Goddelijke Personen, hebben besloten dat Ik een menselijk lichaam zou aannemen

- om de mens te redden en
- om de twee “willen” opnieuw te verenigen.

Maar waar moest Ik neerdalen? Wie zou de mens zijn die haar lichaam aan haar Schepper zou lenen?

Zo kozen Wij een meisje.

En omwille van de toekomstige Verdiensten van de toekomstige Verlosser, werd zij vrijgesteld van de erfzonde.

Haar wil en de onze waren één.

Dit hemels meisje moest de geschiedenis van onze Wil kennen.

We hebben haar alles verteld, als aan een klein kindje:

- het leed van onze Wil en
- hoe de ondankbare mens, door zijn wil van de Onze te scheiden, onze Wil dwong zich terug te trekken in zijn Goddelijke Sfeer.

Hij werd:

- gedwarsboomd in zijn Plannen en
- verhinderd om zijn Geschenken aan de mens mee te delen en het doel te bereiken waarvoor Hij hem geschapen had.

Voor Ons is geven:

- Ons gelukkig maken evenals degene die van Ons ontvangt,
- de andere verrijken zonder Onszelf te verarmen.
- geven wat Wij van nature zijn en wat de mens door de Genade ontvangt.
- uit Onszelf treden om te geven wat Wij bezitten.

Wanneer Wij geven,

- vloeit onze Liefde over en
- is onze Wil in feeststemming.

Indien Wij niet hadden willen geven,

waarom zouden Wij dan de Schepping gemaakt hebben?

Het eenvoudige feit, dat Wij niet in staat waren om te geven

- aan onze kinderen,
 - aan onze dierbare evenbeelden,
- was als een rouw voor onze Allerhoogste Wil.

Alleen al

- door te zien hoe de mens functioneerde, sprak en liep -
zonder verbonden te zijn met onze Wil aangezien het contact door hem verbroken was, en
- door te zien dat de stromen van Genade, Licht, Heiligheid, Kennis, enz. die naar hem hadden kunnen vloeien maar dat nu niet konden, leed onze Wil.

Elke handeling die het schepsel verrichtte, was voor Ons een Lijden.

Omdat Wij die handeling zagen:

- zonder Goddelijke Waarde,
- zonder Schoonheid of Heiligheid,
- totaal verschillend van Onze eigen Daden.

O, hoe begreep het hemels meisje Onze grote Pijn en het grote onrecht dat de mens zichzelf aangedaan had, door zich af te snijden van onze Wil!

O, hoeveel tranen heeft zij geweend vanwege onze Pijn en de grote ellende van de mens!

Zij was bang en zij wilde zij geen enkele daad van haar leven aan haar wil toekennen. En hierdoor bleef zij klein. Haar wil had geen leven in zich. Hoe had zij dan kunnen groeien?

Maar wat zij niet deed, deed onze Wil wel.

Hij maakte haar Mooi, Heilig en Goddelijk.

Hij verrijkte haar zozeer,

- dat Hij haar tot de grootste van allemaal maakte.

Zij was:

- een Wonder van onze Wil,
- een Wonder van genade, schoonheid en heiligheid.

Maar zij bleef altijd klein,

- zozeer zelfs dat zij nooit onze Armen verlaten heeft.

Zij nam onze verdediging ter harte en herstelde alle beledigingen die onze Allerhoogste Wil ondergaan had.

Zij was niet enkel in volmaakte overeenstemming met onze Wil.

Zij maakte zich ook alle daden van de mensen eigen.

Ze nam onze door de mensen verworpen Wil in zich op,

- herstelde alles, en
- beminde onze Wil in hun naam.

Zij zag onze Wil neergelegd in haar maagdelijke Hart

en zij bereidde het Voedsel van onze Wil voor alle mensen.

Zie je nu met welk Voedsel deze zeer liefdevolle Moeder haar kinderen voedt?

Dit Voedsel kostte haar gedurende haar gehele leven,

onbeschrijflijke Pijnen, zelfs het Leven van haar Zoon.

Zo vormde zij in zichzelf een overvloedige voorraad van dit Voedsel van mijn Wil om het als tedere en liefdevolle Moeder beschikbaar te houden voor al haar kinderen.

Zij kon haar kinderen niet meer liefhebben dan dat.

Door hen dit Voedsel te geven, bereikte haar Liefde het hoogste niveau.

Daarom was de titel: “**Moeder en Koningin van de Goddelijke Wil**” de mooiste van al de titels die haar gegeven konden worden.

Mijn Moeder deed dit voor het Werk van de Verlossing.
Dus moet jij dit ook doen voor “Uw Wil geschiede”.

Jouw wil mag geen leven in jezelf hebben.

Door alle daden van mijn Wil voor alle mensen tot de jouwe te maken, zal je hen in jezelf plaatsen.

En door in de naam van iedereen eerherstel te brengen aan mijn Wil, zal je in jezelf alle Voedsel vormen dat nodig is om alle generaties te voeden met het Voedsel van mijn Wil.

Elk extra woord en elke extra kennis over dit onderwerp zal een extra smaak zijn die zij in dit Voedsel zullen vinden, zodat zij er gretig zullen van eten. Alles wat Ik je over mijn Wil heb verteld, zal hun eetlust zodanig opwekken dat zij geen ander voedsel meer zullen willen, zelfs niet ten koste van welk offer dan ook.

Als bekend zou zijn dat een voedsel goed is, krachten herstelt, zieken geneest, alle smaken heeft en bovendien leven schenkt, de mens mooier maakt en gelukkig, wie zou dan niet alle offers willen brengen om dit voedsel te verkrijgen?

Zo is het ook met het Voedsel van mijn Wil.

Om ervoor te zorgen dat mijn Wil bemind wordt en ernaar verlangd wordt, moet Hij bekend zijn.

Wees daarom aandachtig en ontvang Hem in jezelf, zodat jij, als een tweede moeder, het Voedsel voor onze kinderen kunt bereiden.

Door dit te doen, volg je mijn Moeder na

Het zal je inderdaad veel kosten, maar in het Licht van mijn Wil zal geen enkel offer je moeilijk lijken.

Doe het als een kind: blijf altijd in Mijn Armen,

en Ik zal je het verhaal van mijn Wil blijven vertellen.

BvdH 16 - 8 december 1923 - De Onbevleete Maagd werd verwekt door de Verdiensten van het vleesgeworden Woord, die haar in staat stelden het Woord te verwekken dat de mensheid zou verlossen. Het kwaad bevindt zich alleen in de wil van de mens, niet in zijn natuur.

Ik dacht aan de Onbevleete Ontvangenis van mijn Koningin-Moeder Na de communie verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus in mij, als in een kamer vol licht.

In dit Licht verscheen alles wat Hij tijdens zijn Leven gedaan had.

Je kon in volgorde zien:

- al zijn Verdiensten, zijn Werken, zijn Lijden,

- zijn Wonden, zijn Bloed,

kortom alles wat zijn Leven als Mens en als God inhield,

ook de Daad om een ziel die Hem zeer dierbaar was te behoeden voor het minste kwaad.

Ik was verbaasd zoveel aandacht van Jezus te zien.

Hij zei mij: "Aan mijn kleine pasgeboren kind wil ik de Onbevleete Ontvangenis van de Maagd, die zonder zonde is ontvangen, bekendmaken.

Je moet eerst weten dat mijn Godheid bestaat uit één enkele daad: alle daden zijn geconcentreerd in Eén. Dat is wat het betekent om God te zijn.

Het grootste wonder van onze goddelijke Essentie is dat we niet onderworpen zijn aan een opeenvolging van handelingen.

En als het voor het schepsel lijkt alsof we op het ene moment iets doen en op een ander moment iets anders, dan is dat omdat het niet in staat is om alles in één keer te weten en het beetje bij beetje moet leren.

Alles wat Ik, het Eeuwige Woord, in mijn Menselijkheid moest doen, deed Ik in één enkele Handeling, in overeenstemming met de enige Handeling die mijn Goddelijkheid is.

Bijgevolg, toen mijn Moeder, de edele Maagd Maria, werd ontvangen, bestond alles wat het Eeuwige Woord op aarde moest doen al.

Zo omringden in de daad waardoor zij werd verwekt al mijn Verdiensten, mijn Pijnen, mijn Bloed, alles wat het Leven van een mensgeworden God inhoudt, deze Ontvangenis: zij werd verwekt in de oneindige afgrond van mijn Verdiensten, van mijn goddelijk Bloed en in de immense zee van mijn Lijden.

Daardoor bleef zij onbevlekt, mooi en zuiver.
En mijn onmetelijke Verdiensten versperden de weg aan de Vijand, die haar geen kwaad kon doen.

Het was terecht dat degene die de Zoon van God zou verwekken, de grootste was in de Werken van God, om de deugd te bezitten om het Woord te verwekken dat de mensheid zou verlossen.

Zo werd zij eerst in Mij verwekt en daarna werd Ik in haar verwekt. Het enige wat nog restte was om dit wonder op het juiste moment aan de schepselen bekend te maken. In de Godheid was dat echter al gebeurd.

Zo was de persoon die de meeste vruchten van de Verlossing plukte, degene die de vruchten in hun geheel ontving, dit sublieme schepsel.

Omdat zij in Mij was verwekt, hield zij van alles wat de Zoon van God op aarde deed, waardeerde zij het en bewaarde zij het als haar eigen bezit.

O, de schoonheid van dit tedere Kind!
Zij was een wonder van genade, een wonder van onze Godheid.
Zij groeide op als onze dochter.
Zij was onze vreugde, onze eer en onze glorie.

Terwijl mijn lieve Jezus zo tot mij sprak, dacht ik bij mijzelf:

"Het is waar dat de Koningin-Moeder werd verwekt door de oneindige verdiensten van mijn Jezus. Maar haar bloed, haar lichaam, werd verwekt in de schoot van de heilige Anna, die niet vrij was van de erfzonde.

Hoe kan het dan dat Maria niets heeft geërfd van de vele kwaden die wij allemaal hebben geërfd als gevolg van de zonde van onze eerste vader Adam?"

Jezus zei mij: "Mijn dochter,

je hebt nog niet begrepen dat alle kwaad in de wil ligt.

Het was de wil van de mens die zijn natuur verpletterde.

En niet zijn natuur die zijn wil verpletterde.

Zijn natuur, zoals door Mij geschapen, bleef onveranderd.

Het was zijn wil die veranderde.

Die keerde zich tegen niets minder dan de Goddelijke Wil.

Zijn opstandige wil verpletterde zijn natuur, verzwakte haar, besmette haar en maakte haar tot slaaf van de laagste hartstochten.

Het was als met een vat gevuld met parfum of kostbare voorwerpen.

Als het wordt leeggemaakt en vervolgens gevuld met rotzooi of verachtelijke voorwerpen, verandert het vat dan?

Wat erin wordt geplaatst verandert, maar het vat blijft hetzelfde.

Het wordt hooguit min of meer waardevol, afhankelijk van wat het bevat. Zo was het ook met de mens.

Dat ze verwekt was in een wezen dat deel uitmaakte van het menselijk ras, deed mijn moeder geen kwaad, want haar ziel was immuun voor elke zonde.

Er was geen tegenstelling tussen haar wil en die van haar God.

De goddelijke stromen stuitten op geen enkel obstakel toen zij zich in haar uitstortten.

Elk moment ontving zij stromen van nieuwe genade.

Met zo'n wil en zo'n ziel, volkomen heilig, volkomen zuiver, volkomen mooi, bleef het lichaam dat zij van haar moeder had gekregen welriekend, ordelijk, vergoddelijkt, zodat het vrij was van elke natuurlijke ziekte waaronder de menselijke natuur kan lijden.

Ah! In haar werd het Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel volledig verwezenlijkt, wat haar veredelde en *in haar de menselijke natuur herstelde zoals die oorspronkelijk was, vóór de zondeval.*

Ze werd zelfs nog mooier door de voortdurende stroom van dit Fiat, dat in haar beelden reproduceerde die perfect gelijk waren aan Degene die haar had geschapen.

Door de kracht van de Goddelijke Wil die in haar werkte, kan je zeggen dat wat God van nature is, zij door genade is geworden.

Onze Wil kan alles doen en alles bereiken wanneer de ziel ons de vrijheid geeft om te handelen en ons werk niet onderbreekt door haar eigen wil.

BvdH 16 - 22 februari 1924 - God genoot van de zuivere vreugden van de Schepping totdat de mens zondigde. Hij genoot opnieuw van deze vreugden toen de Allerheiligste Maagd en het Woord op aarde leefden. Hij zal er voortdurend van genieten wanneer de mensen in de Goddelijke Wil leven.

Ik dacht na over wat ik hierboven heb geschreven.

En ik zei tot mezelf:

"Hoe is het mogelijk dat de gezegende Heer, na zoveel eeuwen,
- niet heeft genoten van de zuivere vreugde van de schepping en
- dat Hij wacht tot het leven in de Goddelijke Wil op aarde gevestigd is om opnieuw deze vreugde en de bijbehorende glorie te kennen. Wanneer zal het doel bereikt zijn waarvoor alles geschapen is?"

Terwijl ik hierover en over andere dingen nadacht, verscheen mijn lieve Jezus in mij en door middel van een licht dat Hij in mijn verstand stuurde, *zei Hij mij:*

Mijn dochter, de zuivere vreugden van de Schepping, mijn onschuldige genoegens met de mensen, heb Ik geproefd, maar met tussenpozen, niet continu.

Wanneer grote vreugden bij een persoon niet continu zijn,
- veroorzaakt dat lijden,
- doet het verlangen naar de terugkeer van die vreugden
- maak je je bereid om elk offer te brengen om hen permanent te maken.

Wij hebben de zuivere vreugden van de Schepping geproefd toen Wij, nadat Wij alles hadden geschapen, de mens schiepen, en dat, totdat hij zondigde.

Tussen hem en Ons waren er
- een volmaakte verstandhouding,
- gemeenschappelijke vreugden,
- onschuldige feestelijkheden.

Onze armen stonden altijd open om
- hem te omhelzen,
- hem nieuwe vreugde en nieuwe genade te schenken

Het was een voortdurend feest voor Ons en voor hem.
Geven is voor ons vreugde, geluk en feestvreugde.

Maar toen de mens door te zondigen de eenheid van zijn wil met de
Onze verbrak, hield deze vreugde op.
Want de volheid van onze wil was niet meer in hem.
De mogelijkheid om hem voortdurend te geven was verdwenen.

We proefden opnieuw de pure vreugde van de schepping toen,
- na vele eeuwen, de Onbevleete Maagd werd geboren.

Aangezien

- zij gevrijwaard was van zelfs maar de schaduw van de zonde,
- zij de volheid van onze Wil bezat en
- er tussen haar wil en de Onze geen schaduw van verdeeldheid
bestond, keerden onze onschuldige vreugde en blijdschap terug.

Zij bracht ons alle feestelijkheden van de Schepping terug.
Wij verrijkten haar op elk moment

- met nieuwe genade,
- nieuwe tevredenheid en
- nieuwe schoonheid,
tot het punt dat ze niet meer kon ontvangen.

Maar dit koninklijk meisje bleef niet lang op aarde.

Toen ze naar de hemel ging,
- waren er hier op aarde geen mensen meer die onze vreugde van
de schepping voortzetten.

Tijdens het verblijf van mijn geliefde Moeder op aarde, gaf de
Godheid, overvloedig van Liefde voor dit zo heilige schepsel,
- haar goddelijke vruchtbaarheid en
- verwekte Mij in haar maagdelijke schoot
opdat Ik het grote Werk van de Verlossing zou kunnen volbrengen.

Mijn leven op aarde was voor Ons een andere reden
om te genieten van de vreugde van de schepping.

Zonder deze wonderbaarlijke Maagd,
- die een zo volmaakt leven leidde in mijn Wil,

zou het Eeuwige Woord nooit naar de aarde zijn gekomen om de verlossing van de mensheid te volbrengen.

Begrijp dus

dat het grootste, belangrijkste, aangenaamste en meest aantrekkelijke voor God is: het leven in zijn Wil, en dat wie in deze Wil leeft:

- God verovert en
- Hem ertoe brengt zo grote Gaven te schenken, dat ze de Hemel en de aarde verbazen, gaven die eeuwenlang niet konden worden geschonken.

Mijn Mensheid, die het Leven zelf van de Allerhoogste Wil bevatte

- die met Mij verbonden was met onverbreekbare banden, bracht op volmaakte wijze
- alle Vreugde, de Glorie,
- de wederkerige Liefde van de gehele Schepping aan de Godheid.

De Godheid was zo verrukt dat Zij Mij

- de heerschappij over alle dingen
- en het recht om alle mensen te oordelen, gaf.

O, wat een zegen was dat voor de mensen, aangezien één van hen,

- die zoveel van hen hield en
- die had geleden om hen in veiligheid te brengen, hun rechter zou zijn!

Toen Zij in Mij de volledige verwezenlijking van de Schepping zag, verleende de Godheid, alsof Zij afstand deed van al haar rechten,

- Mij alle rechten over alle schepselen.

Maar toen mijn Mensheid naar de Hemel ging, was er niemand meer op aarde om het volle Leven in de Goddelijke Wil voort te zetten, dat wil zeggen iemand die,

- verheven boven alles en iedereen,
- in onze Wil,

Ons de pure vreugde van de Schepping brengt en

Ons onze onschuldige pret met een aardse mens laat voortzetten.

Zo werden onze vreugde onderbroken, onze gemakelijkheden op het aardoppervlak verbroken.

Toen ik dit hoorde, zei ik:

"Mijn Jezus, hoe is dit mogelijk? Het is waar dat onze Moeder en jouw Mensheid naar de Hemel zijn gegaan. Maar hebt U de vreugde niet met u meegenomen, om uw onschuldige vermaak in de Hemel met uw Hemelse Vader verder te zetten?"

Jezus antwoordde mij:

"De vreugde van de Hemel is eigen aan Ons. En niemand kan die van Ons afnemen of verminderen. Maar Wij zijn bezig de vreugde die van de aarde tot Ons komt te verwerven.

Er is voor Ons de mogelijkheid van een overwinning of van een nederlaag. Zo ontstaan de vreugden van het verwerven. En als er een nederlaag is, volgt er lijden.

Laten we het nu over onszelf hebben, mijn dochter. Toen Ik op aarde kwam, was de mens zo verstrikt in het kwaad en zo vervuld van zijn menselijke wil dat het Leven in mijn Wil geen plaats in hem kon vinden.

Daarom smeekte Ik in mijn Verlossing *eerst om de genade*, dat de mens zich zou onderwerpen aan mijn Wil. Want in de toestand waarin hij zich bevond, was hij niet in staat om het grootste Geschenk te ontvangen: dat van het Leven in mijn Wil.

Vervolgens smeekte Ik voor hem om de grootste van alle Genaden,
- de bekroning en vervulling van alle Genaden:
- de Genade van het Leven in mijn Wil,
opdat onze zuivere vreugde van de Schepping en ons onschuldige vermaak opnieuw mogelijk zouden zijn op het aardoppervlak.

Bijna twintig eeuwen zijn verstreken sinds de ware en zuivere vreugden van de Schepping voor Ons werden onderbroken. Wij hebben immers de gewenste 'toestand', de totale ontleding van de menselijke wil, om het Leven in onze Wil te kunnen inleggen, niet gevonden

Om dit te kunnen doen, moesten Wij een wezen kiezen dat zeer dicht bij de menselijke generaties stond. Indien Ik ***mijn Moeder*** als voorbeeld had gekozen, *zouden de mensen* zich ver van haar verwijderd hebben gevoeld en *gezegd hebben*:

"Hoe kon zij niet in de Goddelijke Wil leven,
aangezien zij vrij was van elke smet, zelfs van de erfzonde!"

Dan zouden zij hun schouders hebben opgehaald
en alles terzijde hebben geschoven.

En als Ik **mijn Mensheid** als voorbeeld had genomen, zouden de
mensen nog banger zijn geweest en gezegd hebben:

"Hij was God en Mens, en aangezien de Goddelijke Wil zijn eigen
Leven was, is het niet verwonderlijk dat Hij in de Allerhoogste Wil
leefde."

Om deze Goddelijke Wil in mijn Kerk tot leven te brengen,
moest Ik dus lager afdalen en een mens onder hen kiezen.

Door haar voldoende genade te schenken en mijn weg te banen in
haar ziel, moest Ik haar van alles ontdoen, haar het grote kwaad van
de menselijke wil doen inzien, zodat zij er een afschuw van zou
krijgen, zodanig dat zij liever zou sterven dan haar eigen wil te doen.

Dus nam Ik de houding van een leraar aan en liet haar zien:

- alle schoonheid, de kracht, de effecten en de waarde van het
Leven in mijn Eeuwige Wil, evenals
- de manier om in Hem te leven.

Ik heb de wet van mijn Wil in haar neergelegd.

Ik heb gehandeld als in een tweede Verlossing
waarin Ik een Evangelie, Sacramenten en Lessen als uitgangspunt
had om deze Verlossing te kunnen bewerkstelligen.

Als Ik niets als fundament had gelegd, waaraan zouden de mensen
zich dan hebben kunnen vastklampen?

Hoe zouden ze hebben geweten wat ze moesten doen?

Zo heb Ik het ook met jou gedaan. Hoeveel lessen heb Ik je niet
gegeven? Hoe vaak heb Ik je niet bij de hand genomen om je mee
te voeren in mijn Wil?

En jij, zwevend boven de hele Schepping, bracht haar zuivere
Vreugde aan de voeten van de Godheid.

En Wij vermaakten Ons met jou. Omdat Wij een mens hebben
gekozen die ogenschijnlijk niet anders is dan de anderen,
zullen deze laatste moed vatten.

En wanneer zij de Lessen, de Weg en het grote Goed dat het Leven in mijn Wil inhoudt, zien, zullen zij aan de slag gaan.

Dan zullen de zuivere vreugden van de Schepping en ons onschuldige vermaak niet meer worden onderbroken op het aardoppervlak. En zelfs als er maar één persoon per generatie in onze Wil zou leven, zou het voor Ons altijd feest zijn.

Als er feest is, zijn er altijd meer openbaringen geven wij vrijgeviger. O, hoeveel Goede Dingen zullen deze mensen voor de aarde verkrijgen, terwijl hun Schepper zich in zijn sferen zal verheugen!

Dus, mijn lieve dochter, luister aandachtig naar mijn onderrichtingen.

Alles komt er immers op neer dat Ik een wet wil vormen

- geen aardse wet, maar een hemelse wet,
- geen wet van eenvoudige heiligheid, maar een goddelijke wet, die geen onderscheid meer maakt tussen aardse burgers en hemelse,
- een wet van Liefde die alles vernietigt wat de vereniging van de mensen met hun Schepper zou kunnen verhinderen,
- die het mogelijk maakt om alle Bezittingen van mijn Wil met de mensen te delen, en alle zwakheden en ellende die voortkomen uit de erfzonde van hen wegneemt.

De Wet van mijn Wil zal zoveel Kracht in de zielen brengen dat Hij

- voor hen een zoete betovering zal zijn en
- de zwakheden van hun natuur in slaap zal dompelen en hen zal vervangen door de zoete betoveringen van de Goddelijke Eigenschappen.

Herinner je je al de keren dat je Mij in het diepste van je ziel hebt zien schrijven? Dat was de nieuwe Wet van het Leven in mijn Wil.

Eerst vond Ik er plezier in om er te schrijven om je capaciteit te vergroten. Daarna nam Ik de houding van een leraar aan om het je uit te leggen.

Hoe vaak heb je Mij niet gezien in de diepte van je ziel, zwijgzaam en nadenkend?

Het was de grote Wet van mijn Wil die Ik in jou vormde.

En jij, die Mij niet zag spreken, klaagde dat Ik niet meer van je hield.

Ach, juist op dat moment stroomde Mijn Wil in jou, vergrootte je vermogens, bevestigde je in Hem en hield het meeste van jou. Onderzoek dus niets van wat Ik in jou doe, maar blijf vredig, altijd in mijn Wil."

BvdH 16 - 24 februari 1924 - Net zoals Jezus deed bij zijn Moeder door in haar de grondslagen van de Verlossing te leggen, zal Hij in Luisa de grondslagen van de eeuwige Wet van zijn Wil leggen en alles wat nodig is om deze goed te begrijpen.

Terwijl ik me ondergedompeld voelde in de Goddelijke Wil, zei ik tot mezelf: "Hoeveel dingen moet mijn lieve Jezus nog aan andere zielen zeggen over zijn Wil! Als Hij mij, die zo onwaardig en onbekwaam ben, zoveel heeft verteld, hoeveel moet Hij dan niet vertellen aan anderen die veel beter zijn dan ik?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en Hij zei: "Mijn dochter, de fundamenten en alle Weldaden van de Verlossing zijn door Mij in het Hart van mijn lieve Moeder gelegd.

Aangezien zij de eerste was die in mijn Wil leefde en - bijgevolg degene in wie Ik werd verwekt, was het terecht dat zij de bewaarster was van alle Weldaden van de Verlossing.

En toen Ik mijn openbare leven begon, hoefde Ik geen komma toe te voegen aan wat mijn Moeder al bezat. Evenzo hoefden de apostelen en de hele Kerk niets toe te voegen aan wat Ik zei en deed toen Ik op aarde was.

De Kerk heeft geen ander evangelie toegevoegd en geen ander sacrament ingesteld.

Zij heeft altijd alleen onderwezen wat Ik deed en zei.

Het is noodzakelijk dat degene die geroepen is om de eerste te zijn, alle grondslagen en alle leerstellingen ontvangt die vervolgens aan alle generaties moeten worden doorgegeven.

Het is waar dat de Kerk de evangeliën heeft becommentarieerd en veel heeft geschreven over alles wat Ik heb gedaan en gezegd. Maar zij is nooit afgeweken van de Bron, van mijn oorspronkelijke Lessen.

Hetzelfde zal gelden voor mijn Wil: Ik zal in jou alle grondslagen en de nodige onderrichtingen leggen om ervoor te zorgen dat de Eeuwige Wet van mijn Wil goed begrepen wordt.

En wanneer de Kerk zich belast met het geven van
- uitleg en commentaar op deze Wet,
zal zij nooit afwijken van de oorspronkelijke Bron,
- die door Mij gevormd is.

En als iemand daarvan zou willen afwijken,
- zou hij zonder Licht zijn, in diepe duisternis.
En als hij Licht zou verlangen, zou hij gedwongen zijn terug te keren
naar de Bron van mijn Leringen die in jou zijn neergelegd.

Deel 17

BvdH 17 - 10 oktober 1925 - Uitwisseling van wil tussen de hemelse Vader, de Maagd Maria en Luisa. De Maagd Maria herhaalt voor degenen die in de Goddelijke Wil leven wat zij voor haar Zoon deed.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn arme geest bevond zich plotseling in een buitengewoon verheven sfeer.

Het leek alsof ik de Godheid zag en, op één van de knieën van de Hemelse Vader, de Koningin-Moeder, alsof zij dood was, zonder leven.

Verbaasd zei ik tegen mezelf:

"Mijn Moeder is dood, maar wat een prachtige dood: sterven op de knieën van haar Schepper!"

Toen ik beter keek, zag ik dat de wil van Moeder Maria
- los was van haar lichaam en
- in de handen van de hemelse Vader lag.
Verbijsterd kon ik het niet begrijpen.

Toen zei een Stem vanuit de goddelijke Troon:

"Zij is de uitverkorene onder alle uitverkorenen.
Zij is de allermooiste. Zij is het enige schepsel dat ons haar wil heeft gegeven en die deze levenloos op onze knieën, in onze handen heeft neergelegd.

In ruil daarvoor hebben wij haar onze Wil geschonken.
Wij konden haar geen groter geschenk geven,
want het verwerven van deze allerhoogste Wil gaf haar de macht om het Woord op aarde te laten neerdalen en de verlossing van de mensheid in gang te zetten.

Een menselijke wil zou geen enkele aantrekkingskracht op ons hebben gehad.

Maar een goddelijke Wil in dit onvergelykbare schepsel
- heeft ons verrukt en overwonnen.

Niet in staat om weerstand te bieden,
- hebben Wij toegegeven aan haar smeekbeden en
- hebben Wij het Woord op aarde laten afdalen.

Nadat Wij dicht gezegd hebben, verwachten Wij van jou
dat je komt sterven op de andere knie van de Vader
- door ook jouw wil aan Ons te geven.

Daarna, wanneer Wij jouw wil in onze handen zien, dood
- alsof hij niet meer voor jou bestaat,
zullen Wij jou de Onze schenken.

En door jou - dat wil zeggen door onze Wil in jou -,
zal ons Fiat op aarde herleven.

Wij zullen naar de wil van jullie beiden kijken,
- die van de goddelijke Moeder en die van jou,
als een kostbaar onderpand, geschikt om als losgeld te dienen voor
alle andere menselijke willen.

Daarna verstomde de Stem. Ik bevond me op de andere knie van de
Vader terwijl ik mijn laatste adem uitblies. Toen keerde ik terug in
mijn lichaam. Ik kan niet zeggen hoe ik me voelde.

Maar ik kan alleen zeggen dat ik met heel mijn hart heb gebeden
- dat mijn wil nooit meer in mij zou terugkeren en
- dat enkel de Wil van God in mij zou leven.

Ah! Deze Wil:

- bezit alle Goeds,
- weerspiegelt Jezus perfect in de zielen,
- omvat alles en geeft een perfecte wederliefde aan God,
voor de Werken van de Schepping, Verlossing en Heiligmaking.
Hij kan alles volbrengen. Hij is de Koning die alles regeert.

Later zag ik mijn hemelse Moeder met haar baby Jezus in haar
armen. Ze kuste Hem en legde Hem aan haar borst om Hem te
voeden met haar zeer zuivere melk.

Ik zei haar: "Moeder, geeft u mij niets? Oh! Sta mij tenminste toe
mijn "ik bemin U" tussen uw mond en deze van Jezus te plaatsen

wanneer U Hem kust,
zodat mijn kleine "ik bemin U" alles wat u doet vergezelt!"

Zij antwoordde mij:

"Mijn dochter, doe dat. Leg je kleine 'ik bemin u'

- niet alleen op onze lippen,
- maar ook op alles wat er tussen Hem en mij gebeurt.

Je moet weten dat alles wat ik voor mijn Zoon deed, ik ook deed voor de zielen die in de Goddelijke Wil zouden leven.

Omdat zij in deze heilige Wil zullen zijn, kunnen zij net zo goed van deze dingen genieten als Jezus.

Dus toen ik mijn Zoon omhelsde, omhelsde ik al deze zielen.

Als je wil dat ik voor jou herhaal wat ik voor mijn Zoon heb gedaan, zorg er dan voor dat je altijd in zijn Wil bent.

En ik zal je rijkelijk begunstigen.

<p>BvdH 17 - 24 december 1924 - Het Lijden van Jezus in de Schoot van zijn Moeder - Het Lijden van de Dood</p>

Mijn dagen worden steeds pijnlijker. Ik bevind me in de bittere toestand van het gemis van mijn lieve Jezus.

Het is als een dodelijk wapen dat boven mij hangt en klaar is om mij op elk moment te doden.

Wanneer het op het punt staat mij de genadeslag te geven, hetgeen een opluchting voor mij zou zijn en mij in staat zou stellen om naar mijn Jezus te gaan, blijft het boven mijn hoofd hangen.

En tevergeefs wacht ik op de laatste slag.

Ik voel mijn arme ziel en mijn arme natuur uiteenvallen. Ach, mijn grote zonden verhinderen mij de dood te verdienen! Wat een lijden!

Wat een lange lijdensweg! Ach, mijn Jezus, heb medelijden met mij! U, die als enige mijn pijnlijke toestand kent, laat mij niet in de steek, laat mij niet alleen!

Terwijl ik deze gevoelens had, bevond ik me buiten mijn lichaam in een zeer zuiver Licht, waar ik de Koningin-Moeder zag met het kleine kindje Jezus in haar maagdelijke schoot.

O mijn God, in wat een triestige toestand verkeerde mijn lieve kleine baby Jezus!

Zijn kleine Mensheid was verlamd, zijn kleine handjes en voetjes waren onbeweeglijk, zonder enige mogelijkheid om te bewegen. Hij had geen ruimte om zijn ogen te openen of vrij te ademen. Zijn onbeweeglijkheid was zodanig dat Hij, hoewel Hij leefde, dood leek.

Ik zei tegen mezelf: "Wat moet mijn Jezus lijden in deze toestand, en evenzeer zijn Moeder wanneer zij het kindje Jezus zo vastgeklemd in haar schoot ziet."

Terwijl ik deze gedachten koesterde, zei het Kindje Jezus snikkend tegen mij: "Mijn dochter, de pijnen die Ik heb geleden in de maagdelijke Schoot van mijn Moeder zijn onbegrijpbaar voor de menselijke geest.

Weet je wat het eerste lijden was

- dat ik vanaf het eerste moment van mijn Conceptie heb ervaren en
 - dat ik vervolgens mijn hele Leven heb moeten doorstaan?
- Het lijden van de dood.

Mijn Godheid was volkomen gelukkig uit de hemel neergedaald, zonder dat enig lijden of dood haar konden raken.

Toen Ik zag dat mijn kleine Mensheid onderhevig was aan lijden en dood - uit Liefde voor de mensen, voelde Ik het lijden van de dood zo intens dat Ik op datzelfde moment zou zijn gestorven, als mijn goddelijke Kracht Mij niet op wonderbaarlijke wijze had gesteund, waardoor Ik dit lijden kon ervaren terwijl Ik bleef leven.

Zo was het voor Mij altijd de dood. Ik voelde:

- de dood die voortkwam uit de zonde,
- de dood van het goede in de mensen, en zelfs
- hun natuurlijke dood.

Welke wrede kwelling heb Ik zo mijn hele leven lang doorstaan!

Ik, die het Leven in mij droeg, die er zelfs de absolute Heer van was, zou Mij aan de doodstraf onderwerpen.

Zie je mijn kleine, roerloze en stervende Mensheid niet in de schoot van mijn lieve Moeder? Voel je zelf niet hoe vreselijk het is om het lijden van de dood te ondergaan zonder te sterven?

Mijn dochter, het is jouw leven in mijn Wil dat je laat deelnemen aan de voortdurende dood van mijn Mensheid.

Zo bracht ik bijna de hele ochtend door aan de zijde van Jezus in de schoot van mijn Moeder. Ik zag hoe Hij, terwijl Hij stierf, opnieuw tot leven kwam om zich vervolgens opnieuw aan de dood over te geven. Hoe pijnlijk was het voor mij om het Kindje Jezus in deze toestand te zien!

In de nacht die volgde, dacht ik na over de daad waarmee het lieve kleine Kindje de Moederschoot verliet om onder ons geboren te worden.

Mijn arme geest verloor zich in dit zo diepe en liefdevolle mysterie. Toen bewoog zich mijn lieve Jezus in mij en Hij strekte zijn kleine handjes uit om mij te kussen.

BvdH 17 - 24 december 1924 - Mijn Geboorte was de meest plechtige Daad van de hele schepping. De Hemel en de aarde bogen zich neer in diepe aanbidding bij het zien van mijn kleine Mensheid, waarin mijn Godheid als het ware was ingesloten.

"Mijn dochter, mijn Geboorte was de meest plechtige gebeurtenis in de hele schepping.

De Hemel en de aarde bogen zich neer in diepe aanbidding bij het zien van mijn kleine Mensheid, waarin mijn Godheid als het ware was ingesloten.

Er was een moment van stilte, diepe aanbidding en gebed. Bij dit grote Wonder dat uit haar voortkwam, bad mijn Moeder in extase. Ook Sint-Jozef en de engelen baden.

De gehele schepping voelde de Grootheid van mijn scheppende Kracht, liefdevol vernieuwd voor haar ogen. Zij voelde zich zeer vereerd omdat Degene die haar had geschapen haar nodig had voor het onderhoud van zijn Mensheid.

De zon voelde zich vereerd dat zij haar licht en warmte mocht schenken aan haar Schepper, haar ware Heer. Zij vierde een feest ter ere van Mij.

De aarde voelde zich vereerd dat ik in een voerbak lag.
Ontroerd door mijn tengere ledematen, toonde zij haar vreugde door verbazingwekkende tekenen.

De hele schepping voelde zich vereerd dat haar ware Koning en Heer in haar midden was neergedaald.

Alles wat geschapen was, leverde zijn bijdrage:
het water wilde mijn dorst lessen,
de vogels vrolijkten Mij op met hun getjilp,
de wind streelde Mij,
de lucht koesterde Mij:
alles wat geschapen was, bracht mij zijn onschuldige eerbetoon.

Alleen de ondankbare mens toonde zich terughoudend.
Hoewel hij iets ongewoons voelde: een vreugde, een krachtige kracht. Zelfs toen Ik hem riep met mijn tranen en gekreun, bewoog hij zich niet, behalve enkele herders.

Toch was het voor hem dat Ik naar de aarde kwam
- om Mijzelf te geven om hem te redden en
- om hem terug te brengen naar zijn hemelse Vaderland.

Ik was aandachtig om te zien of hij zou komen om de grote Gave van mijn Goddelijk en Menselijk Leven te ontvangen.

Mijn incarnatie was niets anders dan Mijzelf overgeven in de handen van de mensen. Ik liet Mijzelf over in de handen van mijn lieve Moeder en van de heilige Jozef, aan wie Ik mijn Leven schonk.

En aangezien mijn werken eeuwig zijn, heeft de Godheid, het Woord dat uit de Hemel is neergedaald, de aarde nooit verlaten, om zich zonder ophouden aan alle mensen te kunnen geven.

BvdH 17 - 15 april 1925 - Ik heb mijn Moeder aan het hoofd van alles geplaatst en alle Vruchten van de Verlossing in haar neergelegd.

Ik heb een andere maagd gekozen die Ik naast haar heb geplaatst om haar de zending toe te vertrouwen om mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

"Mijn dochter, waarom maak je je zoveel zorgen?
Weet je niet dat vrede de glimlach van de ziel is, de azuurblauwe en

serene hemel waarin de goddelijke Zon haar Licht laat schijnen,
zodat er geen wolkjes kunnen opkomen?

Vrede is de weldadige dauw

- die alles doet leven,
- die de ziel met prachtige juwelen versiert en
- die een voortdurende kus van mijn Wil op haar aantrekt.

Wat is deze zaak, die in strijd is met de Waarheid!

Wat is een overdreven verheerlijking van jezelf!

Dit alles, alleen maar omdat Ik je heb gezegd,

- dat Ik je naast mijn goddelijke Moeder plaats!

Als mijn Moeder en Koningin is zij de bewaarster van alle Weldaden
van mijn Verlossing.

Ik heb haar aan het hoofd van de verlost en geplaatst en haar een
unieke en speciale zending gegeven die aan niemand anders zal
worden toevertrouwd.

Zelfs de apostelen en de hele Kerk zijn van haar afhankelijk en aan
haar onderworpen.

Er is geen Goed dat zij niet bezit, alle Goeds komt van haar.

Bovendien, aangezien zij mijn Moeder is, moest ik alle dingen en
alle personen aan haar moederhart toevertrouwen. Alles omvatten
en alles aan iedereen kunnen geven is haar voorrecht.

Ik herhaal je dat,

net zoals Ik mijn Moeder aan het hoofd van alles heb geplaatst en
alle Verdiensten van de Verlossing in haar heb gelegd,
heb ik een andere maagd gekozen die Ik naast haar heb geplaatst
om haar de zending toe te vertrouwen om mijn Goddelijke Wil
bekend te maken.

Als de Verlossing groot is, is mijn Wil dat nog meer.

De Verlossing had een begin in de tijd, maar niet in de eeuwigheid.

Wat mijn Goddelijke Wil betreft, hoewel deze eeuwig is,
moest er een begin in de tijd zijn wat betreft de zending om deze
bekend te maken.

Mijn Wil bestaat in de Hemel en op aarde en Hij is de enige is die alle Goeds bezit.

Daarom moest Ik een mens kiezen aan wie Ik de kennis die daarmee verband houdt door kon geven, door haar, als een tweede moeder, zijn Kwaliteiten, zijn Waarde en zijn Voorrechten te laten kennen, opdat zij daarvan zou houden en de kennis zorgvuldig zou bewaren.

Mijn hemelse Moeder is de ware bewaarster van de Weldaden van de Verlossing en zij is vrijgevig voor elk die daarvan wil genieten.

Zo moet deze tweede moeder zich vrijgevig tonen door aan iedereen bekend te maken:

- mijn leer over mijn Wil, zijn Heiligheid,
- het Goede dat Hij wil geven,
- zijn Leven dat onbekend is bij de mensen, en
- het feit dat Hij sinds het begin van de schepping van de mens verlangt, bidt en smeekt dat de mens terugkeert naar zijn Oorsprong - die mijn Wil is - en dat zijn heerschappij over alle mensen wordt hersteld.

Mijn Verlossing was uniek en Ik deed een beroep op mijn lieve Moeder om haar tot een goed einde te brengen.

Ook mijn Wil is uniek.

En Ik moest een beroep doen op een andere maagd

- om haar als het ware aan het hoofd te plaatsen,
- om haar de opdracht te geven,
- om haar te gebruiken om mijn Leer bekend te maken en
- om te voldoen aan de bedoelingen van mijn Goddelijke Wil.

Waar is dan die overdreven verheerlijking van jou te vinden?

Wie kan ontkennen dat de Verlossing en de vervulling van mijn Wil twee zendingen zijn die zowel uniek als vergelijkbaar zijn, die hand in hand moeten gaan, opdat:

de vruchten van de Verlossing voltooid worden, en onze rechten op de Schepping ons teruggegeven worden.

Deze rechten zijn immers de uiteindelijke reden voor de Schepping!

Daarom zijn Wij zo geïnteresseerd in de zending van onze Wil!

Niets anders zal de mensen zoveel goed doen. De vervulling van deze zending zal de bekroning zijn van al onze Werken.

Van David werd gezegd dat hij een afspiegeling van Mij was, - in die zin dat al zijn psalmen mijn Persoon onthullen.

Van de heilige Franciscus van Assisi werd gezegd dat hij een getrouwe afspiegeling van Mij was.

In het heilige Evangelie lezen we: “*Wees volmaakt zoals uw hemelse Vader volmaakt is*”, niets minder.

Er staat ook: “Niemand zal het Koninkrijk der Hemelen binnengaan als hij niet het evenbeeld is van de Zoon van God.”

En er staan nog veel meer van deze dingen.

Niemand spreekt echter over verheerlijking of zegt dat dit dingen zijn die niet in overeenstemming zijn met de waarheden die uit mijn mond komen.

Omdat Ik je met de Maagd Maria heb vergeleken om van jou een getrouwe kopie van haar te maken, zou Ik je dan te veel hebben verheerlijkt? Dit alles betekent dat ze de zending van de Kennis van mijn Wil niet goed hebben begrepen.

Ik herhaal je dat Ik je niet alleen naast de Maagd Maria plaats, - maar dat Ik je ook op haar moederlijke schoot plaats als haar kleine dochter.

Zo zal zij je begeleiden en je leren

- hoe je haar kunt navolgen om haar getrouwe kopie te worden door altijd de Goddelijke Wil te volbrengen en
- dat je van haar schoot naar de schoot van de Godheid kunt gaan.

De zending van mijn Wil is eeuwig.

Het is precies deze van onze hemelse Vader.

Hij wil, beveelt en hoopt slechts één ding:

- dat zijn Wil bekend en bemind wordt en
- dat deze op aarde geschiede zoals in de hemel.

Door deze eeuwige zending tot de jouwe te maken en de hemelse Vader na te volgen, moet je maar één ding voor jezelf en alle mensen willen:

‘dat mijn Wil bekend, bemind wordt en vervuld wordt.’

Als de mens zichzelf verheft, kan dat vragen oproepen.

Maar als hij op zijn plaats blijft en Ik hem verheerlijk, door hem te brengen waar Ik wil en via de weg die Ik wil, dan is dat in orde.

Mij is alles toegestaan. Vertrouw dus op Mij en wees niet bezorgd.

Deel 18

BvdH 18 - 15 augustus 1925 - Het Feest van de Opname van Maria in de Hemel moet genoemd worden “het Feest van de Goddelijke Wil”.

(...) Na deze woorden van Jezus begon ik na te denken over het Feest van de opname van Maria in de Hemel, de opname van mijn hemelse Moeder in de Hemel.

Op een tedere en ontroerende toon **zei mijn lieve Jezus mij:**
Mijn dochter, de echte naam van dit Feest is:
“het Feest van de Goddelijke Wil “

Het is de menselijke wil die:

- de Hemel sloot, de banden met de Schepper verbrak,
- de deur opende voor ellende en lijden, en
- een einde maakte aan het hemels Feest waarvan de mens moest genieten.

Mijn Moeder Koningin, vervulde zonder ophouden de Wil van de Eeuwige. Je kan zeggen dat haar leven niets anders was dan Goddelijke Wil. Zij opende de Hemel en herstelde de feesten met de mensen in de Hemel.

Bij alles wat zij deed in de Allerhoogste Wil,

- was het feest in de Hemel,
- werden zonnen gevormd om dit feest te versieren, en
- werden melodieën gecreëerd om het Hemelse Jeruzalem te betoveren.

De ware oorzaak van deze feesten was:

de eeuwige Wil die in mijn hemelse Moeder werkzaam was.

Deze Wil werkte in haar Wonderen

- die de Hemel en de aarde verbaasden,
- die haar verbonden aan de Eeuwige met onbreekbare banden van Liefde, en
- die het Woord in de schoot van zijn Moeder deden afdalen.

Verrukt herhaalden de engelen:

"Waar komen zulke glorie, zulke eer, zulke grootheid en zoveel wonderen bij dit schepsel vandaan? Ze komt toch uit ballingschap!"

Verbaasd en bevend erkenden zij dat het de Wil van hun Schepper was die in haar werkte, en ze zegden:

"Heilig, heilig, heilig!

Eer en glorie aan de Wil van onze soevereine Koningin!

Driemaal heilig is zij die deze allerhoogste Wil in haar laat werken!"

Bovenal wordt mijn Wil gevierd op het feest van de opname in de Hemel van mijn allerheiligste Moeder.

Het is mijn Wil die mijn Moeder tot zo'n hoogte heeft verheven.

Alles wat haar had kunnen gegeven worden zou niets zijn geweest zonder de Wonderen die mijn Wil in haar heeft bewerkstelligd.

Het is mijn Wil die haar de goddelijke Vruchtbaarheid heeft geschonken en haar tot Moeder van het Woord heeft gemaakt.

Het is mijn Wil die haar heeft doen

- alle schepselen omhelzen,
- de Moeder van allen worden en
- ieder liefhebben met een goddelijke Moederliefde.

Het is mijn Wil die haar tot Koningin van alle mensen heeft gemaakt.

Toen mijn Moeder op de dag van de opname in de Hemel aankwam, werd mijn Wil door de hele Schepping zeer geëerd en verheerlijkt.

En er begon een groot feest in de Hemel, dat sindsdien niet meer is opgehouden heeft.

BvdH 20 - 22 oktober 1926 - De Maagd Maria heeft geen wonderen verricht, maar Zij heeft het grote Wonder gedaan om de mensen een God te geven.

Mijn dochter, Ik moet het grote wonder van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat voorbereiden.

Dus doe Ik met jou, eerstgeboren dochter van mijn Wil, wat Ik deed met de soevereine Koningin, mijn Moeder, toen Ik het Koninkrijk van Verlossing moest voorbereiden.

Ik trok haar heel dicht bij Mij.
Ik hield haar zo bezig in haar innerlijk om samen met haar het wonder van de Verlossing te kunnen vormen, waar zo'n grote behoefte aan was.

Er waren zoveel dingen die we samen moesten doen, opnieuw doen en voltooien, dat Ik in haar uiterlijke verschijning alles moest verbergen wat een wonder zou kunnen worden genoemd, met uitzondering van haar volmaakte deugdzaamheid.

Daarmee heb Ik haar vrijer gemaakt om
- haar de oneindige zee van het eeuwige Fiat te laten oversteken, en
- zodat zij toegang zou krijgen tot de goddelijke Majesteit om het Koninkrijk van Verlossing te verkrijgen.

Wat zou het grootste zijn:
- dat de hemelse Koningin de blinden het gezichtsvermogen had teruggegeven, de stommen het spraakvermogen, enzovoort, of is het
- het Wonder om het Eeuwige Woord op aarde te laten neerdalen?

De eerste zouden toevallige, voorbijgaande en individuele wonderen zijn geweest. Het tweede is een permanent Wonder – het is er voor iedereen die het wil.

Bijgevolg zouden de eerste niets zijn geweest in vergelijking met het tweede.

Zij was de ware Zon, die

- alle dingen overschaduwde,
- zelfs het Woord van de Vader in haarzelf overschaduwde.
- uit haar Licht alle Verdiensten, alle Vruchten en wonderen deed ontspruiten die de Verlossing heeft voortgebracht.

Maar net als de zon bracht zij goederen en wonderen voort zonder zichzelf te laten zien of zich aan te duiden als de eerste oorzaak van alle dingen.

In feite heb Ik al het goede dat Ik op aarde heb gedaan, gedaan omdat de Koningin van de Hemel zo ver gekomen is dat zij haar Rijk in de Godheid heeft. Door haar Rijk trok zij Mij uit de Hemel om Mij aan de mensen te geven.

Ik doe nu hetzelfde met jou om het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat voor te bereiden:

Ik hou je bij mij. Ik laat je haar oneindige zee oversteken om je toegang te geven tot de hemelse Vader.

Zo kan je tot Hem kunt bidden, Hem overwinnen, Hem overtuigen om het Fiat van mijn Koninkrijk te verkrijgen.

En om alle wonderbare Kracht die nodig is om zo'n heilig Koninkrijk te vormen in jou te bekomen en te gebruiken, hou Ik je in je innerlijk voortdurend bezig met het Werk van mijn Koninkrijk.

Ik stuur je voortdurend om rondes maken om alles wat nodig is opnieuw te doen, te voltooien en te doen wat iedereen zou moeten doen, om het grote Wonder van mijn Koninkrijk te vormen.

Uiterlijk laat ik niets wonderbaarlijks in jou verschijnen, behalve het Licht van mijn Wil.

BvdH 20 - 2 november 1926 – Je daden verbergen in de daden van de hemelse Moeder. De Verlossing zal niet meer dienen als voedsel voor de zieken, maar als voedsel voor de gezonde mensen.

Ik zette mijn leven verder in het goddelijke Fiat en deed mijn daden in Hem. Ik absorbeerde het Licht.

Terwijl het zijn weerspiegelingen vormde, kwamen er vele stralen van Licht uit die een net van Licht boven de aarde vormden om de mensen te vangen.

En Jezus, die zich in mij toonde, zei mij: "Mijn dochter, telkens wanneer je je ronde doet in mijn Wil, verwerf je meer Licht om het net te vormen waarmee Ik de mensen vasthoud.

En weet je wat dat net is? Het is gevormd uit mijn Kennis.

- Hoe meer Ik je Kennis verleen over mijn eeuwige Fiat,
- hoe meer spreid Ik het net uit dat dient om de zielen te verzamelen die in mijn Koninkrijk moeten leven.

Dat maakt de Heer bereid om hen aan jou te geven.

Wanneer je je ronde doet in onze Wil, krachtens deze Wil, worden je daden Licht en breiden ze zich uit

- tot ze de Godheid raken en
- tot ze meer Licht van Waarheid onder de mensen aantrekken.

Toen ik mijn ronde voortzette in alles wat in de allerhoogste Wil had gedaan, kwam ik bij alles wat mijn hemelse Moeder had gedaan.

En ik zei haar:

"Soevereine Koningin, ik kom

- mijn kleine liefde verbergen in de grote zee van uw Liefde,
- mijn aanbidding voor God in de immense Oceaan van de uwe.

Ik verberg

- mijn dankzeggingen in de zee van de uwe.
- mijn smeekbeden, mijn zuchten, mijn tranen en mijn lijden in de zee van de uwe,

opdat

- mijn zee van liefde en de uwe één mogen zijn,
- mijn aanbidding en de uwe één mogen zijn,
- mijn dankzeggingen de onmetelijkheid van de uwe mogen verkrijgen,
- mijn smeekbeden, mijn tranen en mijn lijden één zee mogen worden met de uwe,

opdat

- ook ik mijn zeeën van liefde, aanbidding, enz. mag hebben.

Dan zal ik, net zoals uw soevereine Grootheid zo de langverwachte

Verlosser vroeg, ook ik mij voor de goddelijke Majesteit kunnen aanbieden met al deze Zeeën, om te vragen, te smeken, te bidden om het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat.

Mijn Koningin-Moeder, ik moet uw eigen leven, uw eigen zeeën van liefde en genade gebruiken

- om het Fiat te veroveren en
- om Hem zijn Koninkrijk op aarde te laten toekennen, net zoals u het hebt veroverd om het eeuwige Woord neer te laten dalen.

Wilt u uw kleine dochter niet helpen door haar uw zeeën te geven, zodat ik kan bekomen dat het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat spoedig op aarde komt?

Terwijl ik dit deed en zei, dacht ik bij mezelf:

"Mijn hemelse Moeder heeft niet veel belangstelling getoond voor het Koninkrijk van de Allerhoogste Fiat, opdat het op aarde zou kunnen regeren. Haar belangstelling ging uit naar de langverwachte Verlosser, en die heeft zij gekregen.

Wat betreft het goddelijke Fiat,

- dat noodzakelijker was, en
- dat een volmaakte orde tussen de Schepper en de mens moest herstellen, daar hield zij zich niet mee bezig.

Zij moest, als Koningin en Moeder,

- de menselijke wil en de Goddelijke Wil verzoenen, opdat Deze volledig zou kunnen regeren en triomferen."

Op dat moment toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij en

Hij zei vol goedheid:

Mijn dochter,

de zending van mijn onafscheidelijke Moeder had betrekking op de langverwachte Verlosser, en zij heeft die perfect vervuld.

Je moet echter weten dat de basis, de bron en de eerste oorzaak van alles wat zij en Ik hebben gedaan, het Koninkrijk van mijn Wil was.

Om dat te bereiken was de Verlossing nodig.

Terwijl het Koninkrijk van het Fiat in onze innerlijke daden aanwezig

was, hielden Wij ons uiterlijk voornamelijk bezig met het Koninkrijk van de Verlossing.

Jouw zending daarentegen heeft uitsluitend betrekking op het Koninkrijk van de allerhoogste Wil.

Alles wat wij waren, de Soevereine Koningin en Ik, stellen wij jou ter beschikking

- om je te helpen, om je bij te staan,
- om je bij de goddelijke Majesteit te introduceren
- om Hem onophoudelijk te vragen om de komst van het Koninkrijk van het Eeuwige Fiat.

Om de voordelen van de langverwachte Verlosser te ontvangen, had je je deel moeten doen. Maar omdat de tijd nog niet rijp was, heeft mijn Moeder dat voor jou gecompenseerd.

Nu is het aan jou om hetzelfde te doen, voor het Koninkrijk van mijn Wil. Zo was de Moeder er voor de dochter, en is de dochter er voor de Moeder.

Temeer omdat de Koningin van de Hemel de eerste Dochter van mijn Wil was. En zij heeft altijd in onze Wil geleefd.

Zij heeft haar eigen Oceanen van Liefde, Genade, Aanbidding en Licht gevormd.

Nu ben jij de tweede Dochter van mijn Wil.

Alles wat van Haar is, is van haar en van jou.

Want uw Moeder beschouwt je als een geboorte uit haarzelf.

En zij verheugt zich erover haar dochter in haar eigen Zeeën te zien om het langverwachte Koninkrijk van het Goddelijke Fiat op aarde te vragen.

Zie daarom hoezeer uw Moeder jou steunt door je alles te geven wat zij heeft. Sterker nog, zij voelt zich vereerd dat haar immense Zeeën je kunnen helpen om zo'n heilig Koninkrijk te vragen.

Daarna volgde ik in de Goddelijke Wil hetgeen Jezus gedaan in de Verlossing. Mijn lieve Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe:**

Mijn dochter, de Verlossing kwam als een remedie voor de mens.

Het dient daarom als medicijn, als voedsel

- voor de zieken, de blinden, de stommen, en
- voor allerlei soorten ziekten.

Omdat de mensen ziek zijn, kunnen zij niet alle kracht opnemen en ontvangen die alle remedies bevatten die Ik hen voor hun welzijn gebracht heb.

Het Sacrament van de Eucharistie, dat Ik hen als Voedsel heb nagelaten voor een volmaakte gezondheid,

- eten velen steeds opnieuw, maar lijken nog steeds ziek.

Arm Voedsel van mijn Eigen Leven, verborgen onder de sluiers van de gedaanten van Brood

- hoeveel verdorven verhemelten, hoeveel luie magen, die de mensen verhinderen

- mijn Voedsel te proeven en

- alle Kracht van mijn Sacramenteel leven te verteren.

Dus blijven zij zwak en koortsig en nemen zij dit Voedsel zonder eetlust tot zich. Daarom verlang Ik zozeer dat het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat op aarde komt.

Dan zal alles wat Ik gedaan heb door naar de aarde te komen dienen als Voedsel voor degenen die in perfecte gezondheid verkeren.

Wat is het verschil

- tussen een zieke persoon die dezelfde voeding tot zich neemt, en

- een andere die in perfecte gezondheid verkeert?

De zieke neemt het zonder eetlust, zonder smaak, en het stelt haar in staat zich in leven te houden en niet te sterven.

De gezonde persoon eet met eetlust en omdat hij ervan geniet, neemt hij nog een portie en blijft hij sterk en gezond.

Hoe groot zal ook mijn voldoening zijn wanneer ik zie dat in het Koninkrijk van mijn Wil, alles wat Ik gedaan heb,

- niet langer als Voedsel voor de zieken zal dienen,

maar als Voedsel voor de kinderen van mijn Koninkrijk.

Zij zullen allemaal vol Kracht en in perfecte gezondheid zijn!

Bovendien zullen zij, door mijn Wil te bezitten, mijn permanente

Leven in zich hebben, net zoals de Zaligen het in de Hemel bezitten.

Zo zal mijn Wil de sluier zijn die Mijn Leven in hen verbergt.

En net zoals de Zaligen Mij in zichzelf bezitten, als hun eigen Leven,

- omdat het ware Geluk zijn oorsprong vindt in de ziel, en
- omdat het Geluk dat zij voortdurend van de Godheid ontvangen gelijk is aan hun innerlijke geluk, de reden waarom zij altijd gelukkig zijn.

Op dezelfde manier zal de ziel die mijn Wil bezit, in zichzelf mijn eeuwige Leven hebben dat haar voortdurend zal voeden, en niet één keer per dag zoals het Voedsel van mijn Sacramenteel Leven.

In feite zal mijn Wil geen genoeg nemen met zich één keer per dag te geven, maar voortdurend. Want Hij weet dat zij die een zuiver verhemelte en een sterke maag hebben, op elk moment de Kracht, het Licht, het goddelijke Leven kunnen proeven en verteren.

De Sacramenten, mijn Sacramenteel Leven, zullen dienen als Voedsel en nieuw Geluk voor het Leven van het allerhoogste Fiat dat zij zullen bezitten.

Het Koninkrijk van mijn Wil zal de ware echo zijn van het Hemelse Vaderland.

In het hemelse Paradijs bezitten de Zaligen hun God als hun eigen leven, zij ontvangen Hem zelfs buiten zichzelf. Daardoor bezitten zij in zichzelf het Goddelijke Leven en ontvangen zij het buiten zichzelf.

Hoe groot zal mijn vreugde zijn om Mij sacramenteel te geven aan de kinderen van het eeuwige Fiat en in hen mijn eigen Leven te vinden!

Mijn sacramenteel Leven zal dan zijn volledige vrucht en dragen.

Als de gedaanten zijn geconsumeerd, zal Ik mijn kinderen niet langer zonder het Voedsel van mijn voortdurende Leven laten. Want mijn Wil, meer dan de sacramentele gedaanten, zal altijd Zijn Goddelijke Leven in zijn volle bezit houden.

In het Koninkrijk van mijn Wil zal er geen onderbreking zijn, maar een voortdurende Voeding en Communie. Alles wat Ik in de Verlossing heb gedaan, zal niet langer als remedie dienen, maar als steeds grotere verrukking, vreugde, geluk en schoonheid.

Zo zal de triomf van het allerhoogste Fiat, het Koninkrijk van de Verlossing overvloedige vruchten laten dragen.

BvdH 20 - 4 november 1926 - de Allerheiligste Maagd was de getrouwe afspiegeling van haar Schepper en van de gehele Schepping. De Goddelijke Wil heeft de kracht om waterdruppels in zee te veranderen. De Goddelijke Wil is verborgen in de geschapen dingen.

Ik was in mijn voortdurende toestand, in de allerhoogste Wil. Ik bad onophoudelijk tot mijn Koningin-Moeder om mij te helpen dit Koninkrijk van het eeuwige Fiat te vragen.

Mijn lieve Jezus toonde zich in mij en **Hij zei mij**: Mijn dochter, de meest volmaakte kopie van de kinderen van het Koninkrijk van mijn Wil was mijn hemelse Moeder.

Omdat mijn Koninkrijk in haar zijn eerste Dochter had, kwam de Verlossing.

Indien Wij de eerste Dochter van onze Wil niet gehad hadden, zou Ik, het eeuwige Woord, nooit uit de Hemel neergedaald zijn.

Om op aarde neer te dalen, had Ik nooit kunnen vertrouwen op kinderen die vreemd waren aan onze Wil.

Zo zie je dat er een dochter van onze Wil nodig was voor de komst van het Koninkrijk van de Verlossing.

Omdat zij de dochter was van het Koninkrijk van het eeuwige Fiat, was zij

- de getrouwe kopie van haar Schepper en
- de perfecte kopie van de hele Schepping.

Zij moest alle werkzaamheden omvatten die de allerhoogste Wil in alle geschapen dingen uitoefent.

Omdat zij de suprematie en soevereiniteit had over de gehele Schepping, moest zij in zichzelf de hemelen, de sterren, de zon en alle dingen omvatten, zodat de kopie van de hemelen, de zon de zee en ook van de aarde vol bloemenpracht onder haar heerschappij konden zijn.

Als je naar mijn moeder keek, kon je in haar tot dan toe onbekende Wonderen zien. Je kon zien:

- de hemel, een stralende zon, een kristallen zee waarin Wij ons weerspiegelden om onze dochter te zien,
- de aarde in de lente, altijd bloeiend, die de hemelse Schepper aantrok om er te wandelen.

O, hoe mooi was onze hemelse Vorstin, in wie Wij niet alleen onze kopie zagen, maar ook al onze Werken!
En dit omdat zij onze Wil in zich had.

Maar voor de komst van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat, was er een andere dochter van onze Wil nodig.

Want als zij niet onze Dochter was, kon onze Wil haar niet:

- zijn Geheimen, zijn Smarten, zijn Kennis,
- zijn Wonderen, zijn Heiligheid, zijn Rijk toevertrouwen.

Net zoals een vader en een moeder zich verheugen

- om hun kinderen hun bezittingen te laten kennen en
- hen daarvan het bezit te geven.

Meer nog, ze zouden graag meer bezitten, om hen nog rijker en gelukkiger te maken.

Mijn Wil verheugt zich erin Zijn Bezittingen aan zijn kinderen bekend te maken om hen rijk en gelukkig te maken, met een eindeloos geluk.

Welnu, in het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat zullen Wij de kopieën van de Soevereine Koningin hebben. Ook zij verlangt naar dit Goddelijke Koninkrijk op aarde om haar kopieën te krijgen.

Ik dacht aan wat Jezus mij had gezegd en ik zei tegen mezelf:

- "Voordat zij wist dat ze de Moeder van het Woord zou worden,
- had mijn Moeder geen leed noch verdriet, en
 - leefde zij gelukkig in de gebieden van de allerhoogste Wil.

Daarom was er onder de vele zeeën die zij bezat, geen zee van pijn. En zonder deze zee van lijden, vroeg zij om de langverwachte Verlosser."

Jezus nam het woord en Hij voegde eraan toe: Mijn dochter, zelfs voordat zij wist dat zij mijn Moeder zou worden, had mijn lieve mama haar Zee van pijn.

Die zee was het leed van de beledigingen aan haar Schepper. O, wat leed zij daaronder!

Dit lijden werd gevoed door een Goddelijke Wil die zij bezat.
Het bevat de kracht van de Bron
en van alles wat daarmee te maken heeft,
om alles wat in Hem gedaan wordt te transformeren,
- zelfs de kleinste dingen, zoals druppels water,
in een oneindige zee.

Mijn Wil kan geen kleine dingen doen. Alles wat Hij doet is groots.
Bovendien volstaat één woord,
- één Fiat, om een hemel te creëren waarvan Wij de grenzen niet
kunnen zien,
- één Fiat om een zon te vormen die de hele aarde met licht
overspoelt, en nog veel meer.

Dit maakt duidelijk dat als mijn Wil een atoom, een kleine handeling,
bewerkt of investeert, dit atoom, deze kleine handeling, een zee
wordt.

**BvdH 20 - 10 december 1926 - De Maagd Maria laat zich door
deze Ene eeuwigdurende Daad overheersen en laat Hem zijn
Leven in haar vormen. In de Hemel wordt tijdens de Feestdagen
van de Maagd Maria de Goddelijke Wil gevierd.**

Mijn arme geest baadde in de oneindige zee van de eeuwige Wil.
Mijn aanbiddelijke Jezus toonde mij, als het grootste Wonder,
dat Hij in de kleinheid van een maagd kon worden opgenomen,
- terwijl Hij immens bleef,
om erin te heersen en zijn Leven in haar te vormen.

Dit meisje dat ondergedompeld bleef in deze Ene, eeuwigdurende
Daad van deze Goddelijke Wil, was het wonder van alle wonderen
en het tot dan toe ongekende Wonder.

En mijn lieve **Jezus, vol goedheid, zei mij:**

Lieve dochter van mijn Wil, je moet weten dat alleen mijn eeuwige
Wil een voortdurende Daad bezit die nooit ophoudt.
Deze Daad is vol leven en geeft daarom leven aan alles wat bestaat.
Hij bewaart alles en handhaaft het evenwicht in Zichzelf en in alle
dingen.

Alleen Hij bezit deze voortdurende Daad

- die voortdurend leven geeft en
- die oneindig liefheeft, zonder ook maar één moment te stoppen.

Mijn eigen Mensheid bezat Hem, omdat de voortdurende Daad van het Allerhoogste Fiat erin vloeide.

Hoe lang heeft het Leven van mijn Mensheid op aarde geduurd?

Het was uiterst kort.

Zodra mijn Mensheid had volbracht wat nodig was voor de Verlossing, vertrok Ik naar het hemelse Vaderland en bleven mijn Daden achter. Maar zij bleven achter omdat zij bezielde waren door de voortdurende Daad van mijn Wil.

Mijn Wil daarentegen gaat nooit weg.

Zij is altijd op haar plaats, reeds bestaande, zonder ooit haar geschenk van leven te onderbreken bij alles wat uit haar voortgekomen is.

O! Als mijn Wil de aarde en alle geschapen dingen zou verlaten, zouden zij allen hun leven verliezen en terugkeren naar het niets. Want mijn Wil heeft alle dingen uit het niets geschapen. En als Hij zich zou terugtrekken, zouden ze allemaal hun bestaan verliezen.

Wil je weten

- wie zich liet domineren door deze voortdurende Daad van mijn allerhoogste Wil en
- wie, zonder ooit haar eigen wil tot leven te brengen, deze voortdurende daad van Leven van de goddelijke Wil ontving, zodat er in haar een volledig goddelijk Leven ontstond naar het evenbeeld van haar Schepper?

Dat was de hemelse en soevereine Koningin.

Vanaf het eerste moment van haar onbevleete Ontvangenis ontving zij dit Geschenk van het Leven in de Goddelijke Wil, om dit vervolgens voortdurend gedurende haar hele leven te ontvangen. Dat was het grote wonder, het onbeschrijfelijke Wonder: *het Leven van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel.*

In feite kan één enkele Daad van dit Fiat hemelen, zonnen, zeeën, sterren en alles wat Hij wil scheppen.

Zo zijn alle menselijke daden die tegenover één enkele Daad van mijn Wil staan

- als druppels water die oplossen in de oceaan,
- als kleine vlammen tegenover de zon,
- als atomen in de grote ruimte van het universum.

Stel je dan eens voor hoe hoog de Onbevleete Koningin moet zijn met dit Leven van de voortdurende Daad van Goddelijke Wil in haar,

- een goddelijk Leven,
 - een Immense en Eeuwige Wil,
- die alle mogelijke en denkbare Dingen bezit.

Daarom viert, verheerlijkt, prijst en dankt de hele Hemel tijdens alle Feestdagen waarop de Kerk mijn Moeder eert, de allerhoogste Wil, *omdat Hij Zijn Leven in Haar ziet*, de voornaamste reden waardoor zij de langverwachte Verlosser heeft verkregen.

Omdat het Leven van dit Fiat in haar heerste en regeerde, is de Hemel in het bezit van het hemelse Jeruzalem.

Het is precies *de Goddelijke Wil*

- die zijn Leven vormt in dit Wezen van uitmuntendheid
- die de Hemel heeft geopend die door de menselijke wil was gesloten.

Het is dus terecht dat wanneer zij de Koningin vieren, *zij het Allerhoogste Fiat vieren*, dat

- zijn Koningin heeft geschapen,
- in haar geregeerd heeft, zijn Leven heeft gevormd en
- de voornaamste reden is van haar eeuwig Geluk.

Zo is een mens,

- die mijn Wil laat heersen en
- die Hem de vrije hand laat om zijn Leven in hem te vormen, het grootste Wonder.

Zij kan de Hemel en de aarde aanraken, en God Zelf.

- alsof hij niets doet terwijl hij alles doet.

En alleen hij kan:

- de belangrijkste dingen bereiken,
 - alle obstakels uit de weg ruimen en
 - alles het hoofd bieden,
- omdat een Goddelijke Wil in hem heerst.

De Almacht van het Fiat in deze Maagd, was nodig om de Verlossing te vragen. Mijn Mensheid, die deze Macht bezat was nodig om haar te vormen.

Om de komst van het Koninkrijk van mijn Fiat zelf te vragen, was er een andere maagd nodig, die Hem

- in zich zou laten wonen,
- de vrije hand zou geven om zijn Leven te vormen.

Zo zou mijn Wil zelf, door middel van deze maagd,

- het enige en belangrijkste Wonder kunnen volbrengen: zijn Komst om op aarde te regeren zoals in de Hemel.

Want dat is het belangrijkste en het zal het evenwicht in de menselijke familie herstellen.

Zo doe Ik grote dingen in jou. Ik centraliseer in jou alles wat nodig en gepast is om te weten over dit Koninkrijk:

- het grote Geschenk dat Hij wil geven,
- het Geluk van degenen die in Hem leven,
- zijn lange Geschiedenis,
- zijn langdurig Lijden, - en dit gedurende vele eeuwen, omdat Hij wil komen regeren onder de mensen om hen gelukkig te maken en:
- zij openen Hem de deuren niet,
- zij smachten niet naar Hem,
- zij nodigen Hem niet uit,
- zij kennen Hem niet, terwijl Hij onder hen aanwezig is.

Alleen een Goddelijke Wil kon met onoverwinnelijk geduld verdragen van onder de mensen te zijn en hun Leven te geven, zonder gekend te worden.

Mijn Wil is groot, eeuwig en oneindig, en wil, waar Hij heerst, dingen doen die waardig zijn voor zijn Grootheid, zijn Heiligheid en de Kracht die Hij in Zich heeft.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter. Het gaat niet om zomaar iets of om het vormen van een heiligheid, maar om het vormen van een Koninkrijk voor mijn aanbiddelijke Goddelijke Wil.

Daarom bevindt degene die in Hem leeft,

- zich in zijn eerste Daad en
- is zij de eerste voor God, vóór alle mensen, door al hun daden te doen en alles wat zij niet doen.

Zo heeft de soevereine Koningin, die nooit haar eigen wil leven gegeven heeft, maar haar leven volledig in mijn Wil had, recht op voorrang.

Zij is de eerste die ons liefheeft, ons verheerlijkt en tot ons bidt.
Als we zien dat andere mensen van ons houden,
- dan is dat dankzij de liefde van de hemelse Koningin.

Als zij ons verheerlijken en tot ons bidden,
- dan is dat dankzij de glorie en de gebeden van degene die de voorrang heeft en bijgevolg de heerschappij over alle dingen.

Hoe mooi is het om te zien dat wanneer de mensen ons liefhebben,
Zij nooit haar eerste plaats in de Liefde verlaat.

Sterker nog,
- zij plaatst zich als Eerste Daad,
- zij laat haar zee van Liefde rond de Majesteit stromen,
zodat de andere mensen, met hun kleine druppeltjes liefde,
achterblijven achter de zee van Liefde van de hemelse Moeder.
En dit geldt voor alle andere handelingen.

Ach, mijn dochter, Leven in mijn Wil is een Woord, maar een Woord dat even zwaar weegt als de eeuwigheid.
Het is een Liefde die alles en alle dingen omvat.

BvdH 20 - 22 december 1926 – De gebruikelijke manier voor God is om Zijn Werken te volbrengen in een één-op-één relatie met een mens. Zo handelt Hij met Zijn Moeder. Hoe groter het Werk dat Jezus volbrengt, hoe meer dit Werk het Beeld van de Goddelijke Eenheid in zich draagt.

Mijn dochter, het is mijn gebruikelijke manier om mijn grootste Werken te verrichten, eerst één op één met één enkel persoon.

Alleen met mijn Moeder heb Ik het grote Wonder van mijn Incarnatie verricht. Niemand is in onze geheimen binnengedrongen.
Niemand drong het heiligdom van onze vertrekken binnen om te zien wat er tussen Mij en de hemelse Koningin gebeurde.

Zij bekleedde ook geen positie van autoriteit of waardigheid in de wereld.

Wanneer Ik kies, ben Ik immers niet geïnteresseerd in de waardigheid of superioriteit van de persoon, maar Ik kijk Ik eerder naar deze mens, op wiens aangezicht Ik Mijn Wil kan zien, wat de grootste waardigheid en het hoogste gezag is.

Het kleine meisje uit Nazareth

- had geen positie, geen waardigheid, geen superioriteit in deze wereld op aarde,
- zij bezat mijn Wil.

Zo hingen de Hemel en de aarde aan haar.

Het lot van de mensheid lag in haar handen, en dat van al mijn Glorie die Ik van de hele Schepping zou ontvangen.

Het volstaat dus dat het Mysterie van de Incarnatie wordt gevormd - in dit uitverkoren schepsel, in de Enige, opdat de anderen in staat zijn om de Weldaden ervan te ontvangen.

Mijn enige en unieke Mensheid bracht de generatie van de verlost en voort. Het volstaat om al het goede dat je wil hebben in één persoon te vormen om de generatie van dat goede tot leven te brengen.

Evenzo is één zaadje voldoende om de generatie van dat zaadje met duizenden en duizenden te vermenigvuldigen.

Zo ligt alle kracht, deugdzaamheid en bekwaamheid die een scheppende deugd nodig heeft, in de vorming van dat eerste zaadje.

Eenmaal gevormd, werkt het als gist, en volgen de generaties elkaar op.

Als dus slechts één ziel mij de absolute vrijheid geeft om in haar het Goede te verbergen dat Ik wil, om Mij in haar de Zon van het allerhoogste Fiat te laten vormen, zal deze Zon haar stralen op het aardoppervlak laten schijnen en zo de generatie van de kinderen van mijn Wil vormen.

BvdH 20 - 30 januari 1927 - Het Lijden van de Heilige Maagd en dat van Onze-Lieve-Heer was Lijden dat verband hield met hun zending. Zij bezaten het ware Geluk. De kracht van vrijwillig lijden

Ik zei toen tegen mezelf: "Mijn lieve Jezus bezingt zo vaak het geluk van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

Maar Hij, die de Goddelijke Wil zelf is, en mijn hemelse Moeder, die deze volledig bezat, waren niet gelukkig op aarde.

Zij waren juist degenen die het meest hebben geleden op aarde.

En ikzelf, Hij zegt dat ik de eerstgeboren dochter van zijn Wil ben en toch heeft Hij me drieënveertig jaar lang aan bed gekluisterd gehouden, en alleen Jezus weet wat ik heb geleden.

Het is waar dat ik ook een gelukkige gevangene was en dat ik mijn gelukkig lot niet zou willen ruilen, zelfs als men mij scepters en kronen zou aanbieden. Want wat Jezus mij gegeven heeft, heeft mij meer dan gelukkig gemaakt. Maar voor het menselijk oog lijkt dit geluk te verdwijnen.

Daarom lijkt het mij dat dit geluk waar Jezus over sprak niet past bij

- zijn Lijden,
- het Lijden van de soevereine Koningin, en
- mijn eigen toestand, ik, de kleinste van zijn schepselen.

Ik dacht dat. Toen verraste mijn lieve Jezus mij en **Hij zei mij:**

Mijn dochter, er is een enorm verschil tussen

- degene die iets goeds moet vormen, een koninkrijk, en
- degene die het moet ontvangen om ervan te genieten.

Ik ben naar de aarde gekomen om te boeten, om te verlossen om de mens te redden.

Daarvoor moest Ik het lijden van de mensen op Mij nemen en het op Mij nemen alsof het van Mij was.

Mijn Goddelijke Moeder, die Mede-Verlosseres moest zijn,
moest niet anders zijn dan Ik

De vijf druppels bloed die zij Mij uit haar zeer zuiver Hart gaf om Mijn kleine Mensheid te vormen kwamen uit haar gekruisigd Hart.
Het lijden was voor Ons een taak die Wij moesten vervullen.

Het was allemaal vrijwillig

- en niet opgelegd door een kwetsbare natuur.

Je moet echter weten dat ondanks al het lijden dat Wij moesten
doorstaan om onze zending te volbrengen,
zowel Ikzelf als mijn Moeder Koningin, genoten:

- van een immense Gelukzaligheid,
- van steeds nieuwe en oneindige Vreugde,
- van een permanent Paradijs.

Het was voor Ons

gemakkelijker om Ons van Ons Lijden te scheiden, omdat dat

- geen dingen waren die intrinsiek aan Ons waren, van de natuur,
- maar dingen met een functie,

*dan om Ons los te maken van de Zee van immense Gelukzaligheid
en Vreugde* die de natuur van onze Goddelijke Wil (die wij bezaten)
in ons teweegbracht.

Dit waren Dingen die eigen aan Ons en intrinsiek waren.

Net zoals het de aard:

- van de zon is om licht te geven,
- van water is om de dorst te lessen,
- van vuur is, om te verwarmen en alles in vuur en vlam te zetten.

Als ze dat niet zouden doen, zouden ze hun aard verliezen.

Welnu, het is de aard van mijn Wil om vreugde en geluk te brengen
en om overal waar Hij heerst het Paradijs te doen ontstaan.

Gods Wil en ongeluk, dat bestaat niet en kan niet bestaan.

Als Hij niet in haar volheid is, brengen de stroompjes van de
menselijke wil bitterheid voort voor het arme schepsel.

Omdat de menselijke wil geen toegang tot Ons had,

- was het geluk altijd op zijn hoogtepunt en
- waren de zeeën van vreugde onlosmakelijk met ons verbonden.

Zelfs toen Ik aan het kruis hing en mijn Moeder aan mijn goddelijke Voeten gekruisigd was, verliet het volmaakte Geluk ons nooit.

Daarvoor zou het nodig zijn geweest

- dat Ik uit de Goddelijke Wil zou treden,
- dat Ik me zou losmaken van de Goddelijke Natuur en alleen zou handelen vanuit de menselijke wil en natuur.

Ons Lijden was dus volledig vrijwillig, in overeenstemming met de taak die We waren komen vervullen. Het was niet het gevolg van de menselijke natuur, van kwetsbaarheid of van een aangetaste natuur.

En bovendien, ben je vergeten dat jouw lijden ook functioneel lijden is – vrijwillig lijden?

Toen Ik je riep om offerziel te worden, vroeg Ik je of je dat vrijwillig zou aanvaarden. En jij hebt dat met al je wilskracht aanvaard en het Fiat uitgesproken.

De tijd verstreek. Ik herhaalde mijn refrein. Ik vroeg je of je bereid was om in en met mijn Goddelijke Wil te leven. Je herhaalde het 'Fiat', dat je een nieuw Leven gaf en je tot zijn Dochter maakte, om je de functie en het lijden te geven die nodig zijn voor de voltooiing van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat.

Mijn dochter, vrijwillige lijden hebben zo'n macht over de Godheid, dat ze de Kracht, het Rijk bezitten om de boezem van de Hemelse Vader te verscheuren.

Uit deze Wonde die in Hem is ontstaan, laat God zeeën van Genade stromen die:

- de triomf van de allerhoogste Majesteit vormen en
- de triomf van de mens,
die de autoriteit van zijn vrijwillig lijden bezit.

Daarom was er

- voor het grote Wonder van de Verlossing en
- voor dat van het Koninkrijk van mijn Fiat,
vrijwillige lijden noodzakelijk,
lijden dat moest bezield worden door een Goddelijke Wil.

Omdat zij heersen over God en over de schepselen,
moeten zij de grote weldaden brengen die hun zending inhield.

Het geluk van het Koninkrijk van het goddelijke Fiat, dat Ik zo prees,

is dus niet tegenstrijdig, zoals jij zegt. Ik was de Goddelijke Wil zelf. Ik leed alleen maar omdat Ik je zo lang in bed gehouden heb.

Wie een Goed, een Koninkrijk moet vormen, moet één ding doen:

- lijden, de nodige dingen voorbereiden, en
- God overwinnen om dat Koninkrijk te verkrijgen.

Degenen die het moeten ontvangen, moeten iets anders doen, namelijk: het ontvangen, het waarderen en dankbaar zijn jegens degene die heeft gestreden en geleden, en die, nadat hij het heeft veroverd, zijn veroveringen aan hen geeft om hen gelukkig te maken.

Daarom zal het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen de echo van het Geluk van de Hemel brengen. Want er zal één Wil zijn die moet heersen en regeren in de Hemel en onder de mensen.

Mijn Mensheid is gevormd uit het zeer zuivere Bloed van het gekruisigde Hart van de soevereine Koningin.

De Verlossing is gevormd door mijn voortdurende Kruisiging. Ik heb op Golgotha het zegel geplaatst van het Kruis van het Koninkrijk van de verlostten.

Op dezelfde manier zal het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat voortkomen uit een gekruisigd hart.

Mijn Wil, die de jouwe kruisigt, zal zijn Koninkrijk en Geluk voor de kinderen van zijn Koninkrijk doen ontstaan.

Daarom heb Ik, sinds Ik je tot het slachtofferschap heb geroepen, altijd met jou gesproken over de kruisiging.

Jij dacht dat het de kruisiging van de handen en voeten was.

Ik heb je in de gedachte aan deze kruisiging gelaten.

Maar dat was het niet.

Dat zou niet voldoende zijn geweest om mijn Koninkrijk te doen komen. De volledige en voortdurende kruisiging door mijn Wil in je gehele wezen was noodzakelijk.

Dat was precies wat Ik je wilde vertellen: dat jouw wil voortdurend gekruisigd zou worden door mijn Wil om het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat te laten komen.

Deel 21

BvdH 16 april 1927 - Onze Heer heeft zijn sacramentele Leven in het Hart van de Allerheiligste Maagd Maria gelegd. Het grote Goede dat een Leven dat bezield is door de Goddelijke Wil kan bewerken. De Allerheiligste Maagd Maria vond in haar Lijden de kracht in de Goddelijke Wil.

Ik was bezig met het uur waarop Jezus de allerheiligste Eucharistie instelde. Hij toonde zich in mij. En Hij zei mij:

“Mijn dochter,

wanneer Ik een Daad verricht, kijk Ik eerst of er een mens is in wie Ik deze Daad kan neerleggen, iemand die in staat is het Goede dat Ik doe aan te nemen, erover te waken en te beschermen.

Toen Ik het Heilig Sacrament instelde, zocht Ik een mens.

Mijn Koningin-Moeder bood zich aan om deze Daad en deze grote Gave te ontvangen.

Zij zei: " Mijn Zoon, als ik je mijn borst heb aangeboden om over je te waken en je te verdedigen, dan bied ik je nu mijn Moederhart aan om deze grote Gave te ontvangen.

Ik stel rond uw sacramenteel Leven

- mijn Genegenheid, mijn Hartslagen,

- mijn Liefde, mijn Gedachten en geheel mijn Wezen

ter beschikking om U te verdedigen, U bij te staan, U lief te hebben en U eerherstel te brengen.

Ik verbind mij ertoe U te belonen voor de Gave die U ons schenkt.

Vertrouw op uw Moeder en ik zal ervoor zorgen dat uw Sacramenteel Leven wordt verdedigd.

En aangezien U mij tot Koningin van de hele schepping hebt aangesteld, heb ik het recht om al het licht van de zon om U heen te verspreiden, om U eer te bewijzen en te aanbidden.

Om U Liefde en Glorie te brengen, plaats ik de sterren, de hemel, de zee en alle bewoners van de lucht rondom U.

Ik wist zeker waar ik de grote schat van mijn sacramenteel Leven zou plaatsen en Ik vertrouwde op mijn Moeder

- die Mij alle bewijzen van haar trouw had gegeven.

En Ik stelde het allerheiligste Sacrament in.

Zij was de enige mens die waardig was

- om erover te waken,

- om Hem te verdedigen en

- om eerherstel te brengen bij deze Daad.

Je ziet dus dat wanneer de mensen Mij ontvangen, Ik in hen neerdaal, vergezeld van de onscheidbare Daden van mijn Moeder.

Alleen daardoor kan Ik mijn Sacramenteel Leven verdragen.

Daarom is het noodzakelijk,

- wanneer Ik een groot Werk wil verrichten dat Mij waardig is,

- dat Ik eerst een mens kies

om

- vooreerst een plaats te hebben waar Ik mijn Gave kan neerleggen,

- vervolgens om eerherstel te verkrijgen.

Hetzelfde geldt in de natuurlijke orde:

als de boer wil zaaien, strooit hij zijn zaden niet midden op de weg uit. Hij begint met het zoeken naar een stuk land.

Vervolgens bewerkt hij de grond en graaft hij voren voordat hij zaait.

En om zijn zaad veilig te stellen, bedekt hij het. En hij wacht vol ongeduld op de oogst in ruil voor zijn werk en de granen die hij aan de aarde heeft toevertrouwd.

Dat is wat Ik met jou heb gedaan: Ik heb jou gekozen, voorbereid.

Daarna heb Ik jou het grote Geschenk van de openbaringen van mijn Wil toevertrouwd.

En net zoals Ik het lot van mijn sacramenteel Leven aan mijn geliefde Moeder heb toevertrouwd, heb Ik aan jou het lot van het Koninkrijk van mijn Wil willen toevertrouwen.

Ik bleef nadenken over alles wat mijn geliefde God had gedaan en geleden in de loop van zijn Leven.

Hij voegde eraan toe:

Mijn dochter, mijn Leven op aarde was zeer kort en het grootste deel ervan was verborgen.

Maar hoewel het zeer kort was, heeft het, omdat een Goddelijke Wil mijn Mensheid bezielde, zoveel goeds gedaan!

De hele Kerk is afhankelijk van mijn Leven en put uit mijn Leer.

Elk van mijn Woorden is een Bron die de christen laaft.

Elk voorbeeld is meer dan een zon die

- verlicht, verwarmt,
- verrijkt en de grootste heiligheid doet groeien.

Als je alle heiligen, de grootste zielen,

- al hun lijden en heldendom zou nemen

en dit zou vergelijken met mijn zeer kort Leven,

dan zouden ze nog steeds slechts kleine vlammen zijn tegenover een grote Zon.

En omdat de Goddelijke Wil in Mij heerste, hebben alle

- pijnen, vernederingen, verwarringen,
- tegenwerkingen en beschuldigingen

van mijn vijanden tijdens mijn Leven en mijn Lijden,

gediend tot hun vernedering en hun grootste verwarring.

De Goddelijke Wil was in Mij.

Wat er gebeurde, was vergelijkbaar met wat er met de zon gebeurt, wanneer wolken zich uitstrekken in de lucht en het aardoppervlak lijken te verduisteren, waardoor ze tijdelijk de schittering van het zonlicht verbergen.

De zon lacht om de wolken, want

- hun bestaan in de lucht is niet eeuwig,
 - hun leven is van voorbijgaande aard en
 - een zacht briesje is voldoende om ze te verstrooien,
- terwijl de zon altijd triomfeert in de volheid van haar licht dat de hele aarde domineert en vult.

Hetzelfde geldt voor Mij:

alles wat mijn vijanden Mij hebben aangedaan, zelfs mijn dood, waren als wolken die mijn Mensheid bedekten, maar de Zon van mijn Godheid konden zij niet bereiken.

Zodra de wind van de Kracht van mijn Goddelijke Wil waaide, werden de wolken verdreven.

En beter dan een zon stond Ik triomfantelijk en glorieus op uit de dood en liet mijn vijanden meer vernederd achter dan ooit.

Mijn dochter, in de ziel waar mijn Wil in al zijn volheid heerst, zijn de minuten van het Leven eeuwen,
- en eeuwen van volheid van alle goeds.

Waar Zij niet heerst, bevatten de eeuwen van het leven amper enkele minuten van goeds.

En als de ziel waarin mijn Wil heerst, lijdt onder

- vernederingen,

- tegenwerkingen en pijn,

dan zijn dat slechts wolken die de wind van mijn Goddelijke Fiat wegjaagt over degenen die hen veroorzaken.

En zij zullen hun schaamte zijn omdat ze het hebben gewaagd om de dragers van mijn eeuwige Wil aan te raken.

Vervolgens dacht ik aan het Lijden van mijn Moeder, pijnlijk en met een doorboord Hart, toen zij afscheid nam van haar Jezus en Hem dood achterliet in het Graf.

En ik zei mezelf: "Hoe is het mogelijk om genoeg kracht te hebben om Hem te verlaten? Het is waar dat Hij dood was, maar het was nog steeds het Lichaam van Jezus.

Hoe heeft haar Moederliefde haar niet verteerd en verhinderd om ook maar één stap weg te gaan van zijn levenloze Lichaam?

Wat een heldhaftigheid! Wat een Kracht!"

Ik dacht dat toen mijn geliefde Jezus zich in mij vertoonde.

Hij zei mij: Mijn dochter,

wil je weten hoe mijn Moeder de kracht vond om Mij te verlaten?

Het geheim van haar kracht lag in mijn Wil die in haar heerste.

Zij leefde vanuit een Goddelijke Wil, niet vanuit een menselijke wil.

Daardoor had zij een onmetelijke Kracht.

Je moet weten dat toen mijn doorboorde Moeder Mij in het graf achterliet, Mijn Wil haar ondergedompeld hield in twee immense zeeën:

- de ene van pijn, en

- de andere, nog groter, van vreugde en gelukzaligheid.

En terwijl de Zee van Pijn haar alle martelingen deed ondergaan, gaf de andere Zee van Vreugde haar geluk.

Haar mooie ziel volgde mij in het voorgeborchte om deel te nemen aan het feest dat voor Mij werd georganiseerd door de aartsvaders, de profeten, haar moeder en vader, en onze geliefde heilige Jozef.

Door mijn aanwezigheid werd het voorgeborchte een paradijs. Ik kon niet anders dan haar, die met Mij in mijn Lijden verbonden was, toestaan om het eerste feest van de zielen bij te wonen.

Haar vreugde was zo groot dat zij de Kracht had om zich van mijn Lichaam te scheiden, zich terug te trekken en te wachten op de voltooiing van mijn Verrijzenis en de voltooiing van de Verlossing.

De vreugde ondersteunde haar in haar verdriet.
En haar verdriet ondersteunde haar in haar vreugde.

Wie mijn Wil bezit kan nooit een gebrek aan Kracht of Vreugde hebben, en heeft alles tot zijn beschikking.

Ervaar je dat zelf niet wanneer je van Mij verstoken bent en je je verteerd voelt? Het Licht van het Goddelijke Fiat vormt dan zijn Zee van Geluk en schenkt je Leven.

**BvdH 23 - 16 oktober 1927 - De hemelse Moeder, in de
Goddelijke Wil, verwekte alle verlost en vormde het Leven
van de kinderen van de Goddelijke Wil.**

... Aangekomen in de zeeën van mijn hemelse Moeder, die zij in
Eenheid met het goddelijke Fiat had geschapen, dacht ik:

"Mijn soevereine Moeder had geen belang bij het smeken om het
Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Want zij had het verkregen in de eenheid waarin zij leefde.

Zoals zij het Koninkrijk van de Verlossing had verkregen,

zou zij ook het Koninkrijk van de Goddelijke Wil hebben verkregen."

Mijn lieve Jezus, die zich in mij toonde, zei mij:

Mijn dochter, het lijkt alsof het belang van onze Koningin-Moeder
- uitging naar het Koninkrijk van de Verlossing.

Dat is niet zo. Zo leek het alleen maar.

In haar Hart was alles gericht op het Koninkrijk van mijn Goddelijke
Wil. Zij kende

- de waarde en de glorie ervan in de ogen van haar Schepper,

- evenals de totaliteit van zijn Geschenken voor de mensen

Zij kon niets minder vragen dan het Koninkrijk van het eeuwige Fiat.

Door de Verlossing te verkrijgen, legde zij de fundamenten voor het
Koninkrijk van mijn Wil.

Je kan zeggen dat zij de materialen ervoor heeft voorbereid.

Het is noodzakelijk dat de kleine dingen worden gerealiseerd om
grotere te verkrijgen.

Zij moest dus eerst het Veld van de Verlossing vormen,

vooraleer zij het bouwwerk van het Koninkrijk van het goddelijke Fiat
kon bouwen.

Als er geen Koninkrijk is gevormd, hoe kan een koning dan zeggen
dat hij zijn Koninkrijk bezit en er regeert?

Bovendien is de soevereine Vrouwe van de Hemel de enige en unieke in de glorie van het hemelse Vaderland.

Want zij is de enige die haar hele leven in mijn Wil heeft gevormd. En een moeder houdt van haar kinderen en verlangt dat zij dezelfde glorie bezitten.

In de Hemel kan zij niet de volledige glorie, - grootsheid en - soevereiniteit die zij bezit, overbrengen. Want zij vindt geen zielen die hetzelfde voortdurende Leven in de Goddelijke Wil hebben geleefd.

Daarom wacht zij ongeduldig op de kinderen van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil, zodat zij zich in hen kan weerspiegelen en zij tegen **hen kan zeggen**:

"Ik heb kinderen die gelijk zijn aan mij in mijn glorie.

Ik ben nu meer dan gelukkig.

Want mijn glorie is dezelfde als die van mijn kinderen."

Het geluk van een moeder is eerder dat van haar kinderen dan haar eigen geluk. Dit geldt nog meer voor de hemelse Moeder die, in de Goddelijke Wil, meer dan een Moeder, het leven zelf van de kinderen van mijn Goddelijke Wil heeft verwekt, verlost en gevormd."

BvdH 23 - 20 oktober 1927 - De Maagd Maria wil zich omringen met al deze Zonnen, zodat zij elkaar weerspiegelen en elkaar gelukkig maken.

"Mijn dochter, je bent te klein. Je meet met je kleinheid de oneindige grootheid van mijn onbereikbare Wijsheid.

De mens, hoe heilig hij ook mag zijn, zoals mijn geliefde Moeder, die
- hoewel zij de volheid en de totaliteit van alle Bezittingen van haar Schepper bezat, en
- hoewel het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil volmaakt in haar regeerde,
kon met dat alles, de hele onmetelijkheid van alle bezittingen van het goddelijke Wezen niet uitputten.

Zij was tot de rand toe gevuld.

Zij stroomde over, zodanig dat zij zeeën om zich heen vormde.

Maar alles wat het Allerhoogste Wezen bevat, beperken in zichzelf en het omarmen, was voor haar onmogelijk.

Zelfs mijn Mensheid kon in zichzelf niet de hele Onmetelijkheid van het Scheppende Licht bevatten. Ik was er volledig mee gevuld, binnen en buiten mijzelf. Maar hoeveel bleef er buiten Mijzelf over.

Want de cirkel van mijn Mensheid was niet groot genoeg om zo'n oneindig Licht te kunnen omsluiten!

Daarom kunnen de geschapen Krachten, van welke aard dan ook,
- de ongeschapen Kracht niet uitputten,
- noch Haar omarmen of beperken in zichzelf.

De grootsheid van de Koningin van de Hemel en mijn eigen Mensheid stonden tegenover hun Schepper in de toestand waarin jij jezelf kunt bevinden, wanneer je je blootstelt aan de stralen van de zon:

Je kunt

- je onder het bewind van zijn licht bevinden,
- ermee bekleed zijn en de intense warmte ervan voelen.

Maar al zijn licht en warmte in jezelf beperken, dat is onmogelijk.

Maar zelfs dan kan je niet zeggen

- dat het leven van het zonlicht en van zijn warmte, niet in jou en om je heen is.

Je moet echter weten dat ons goddelijke Wezen, onze scheppende Wil, zijn onophoudelijke en altijd nieuwe beweging bezit:

- nieuw in vreugde, in geluk,
- nieuw in schoonheid,
- nieuw in het werk dat onze Wijsheid ontplooit in de vorming van zielen,
- nieuw in de heiligheid die zij stempelt,
- nieuw in de liefde die zij infuseert.

Zij bezit deze nieuwe en voortdurende Daad.

Zo heeft zij de eigenschap om steeds nieuwe dingen te doen.

En als de Koningin-Moeder volledig mooi, zuiver en heilig werd geschapen, sluit dat niet uit dat Wij andere nieuwe en mooie dingen kunnen doen, die onze Werken waardig zijn.

Bovendien, in de Schepping,
toen onze Fiat aan het werk ging om alle dingen te scheppen,
toonde Het ook

- alle nieuwe handelingen waarmee Het de schepselen moest vormen
- de uitzonderlijke schoonheden die Hij moest meedelen, en
- de heiligheid die Hij moest inprenten in degenen die in onze Goddelijke Wil zouden leven.

En aangezien het goddelijke Fiat zijn leven en zijn Koninkrijk niet in de mensen had, maar alleen in de soevereine Vrouwe van de Hemel, verrichtte Hij het eerste wonder, een wonder dat zowel de Hemel als de aarde versteld deed staan.

Hij wacht op de andere mensen die

- zijn Leven zullen hebben en
 - zijn andere Koninkrijken zullen bezitten,
- om daar te regeren en door onze nieuwe Daad te vormen:
- heiligheid, - schoonheid en - zeldzame genade.

O, met hoeveel ongeduld wacht mijn Goddelijke Wil op dit nieuwe werkterrein om daar Zijn nieuwe daden te verrichten!

Mijn Goddelijke Wil is als een ambachtsman die in staat is om honderdduizenden beelden te maken, die allemaal verschillend zijn. Hij weet hoe hij elk beeld een detail kan geven

- van schoonheid,
- van expressie en
- van een zeer zeldzame vorm

Men kan niet zeggen dat het ene beeld op het andere lijkt.

Hij is niet in staat om herhalingen te maken, alleen maar steeds nieuwe en steeds mooie beelden.

Mijn Wil heeft echter geen kans om zijn kunst te manifesteren. Wat een pijn zou deze inactiviteit voor zo'n ambachtsman zijn!

Dat geldt ook voor mijn Goddelijke Wil.

Zo wacht zij op haar Koninkrijk onder de mensen om daar

- nog nooit geziene goddelijke schoonheden,
- een ongehoorde heiligheid,

- een nog nooit geziene nieuwigheid te vormen.

Het is niet genoeg

- voor haar Macht die alles kan,
- voor haar Onmetelijkheid die alles omvat,
- voor haar Liefde die onuitputtelijk is

om met haar goddelijk Kunstwerk, de grote Dame, de Koningin van Hemel en aarde, te hebben gevormd.

Mijn Wil wil ook haar opvolging vormen, waarin mijn Fiat wil leven en heersen om daar andere werken te vormen die Hem waardig zijn.

Hoe kan onze glorie volledig zijn in de Schepping, en hoe kunnen de glorie en de gelukzaligheid van de menselijke familie volledig zijn in de Hemel, als ons Werk in de Schepping niet voltooid is?

Er moeten nog de mooiste beelden worden gevormd, de belangrijkste werken. Het doel van de Schepping is nog niet bereikt.

Het volstaat dat er één detail ontbreekt, een klein bloempje, een blaadje of een kleurnuance, om een werk zijn volledige waarde te ontnemen en degene die het gemaakt heeft niet de volledige glorie te geven.

Het zijn trouwens geen details die in onze Schepping ontbreken, maar de belangrijkste werken, onze verschillende goddelijke beelden van schoonheid, heiligheid en volmaakte gelijkenis.

Onze Wil begon de Schepping met een zodanige grootsheid in

- schoonheid, orde, harmonie en pracht, zowel
- in de vorming van 'de machine' van het universum,
- als in de Schepping van de mens.

Omwille van de luister, de glorie en de eer van ons Werk, is het niet meer dan terecht dat, het volbracht wordt met nog meer

- weelderigheid, diversiteit en zeldzaamheid in schoonheid, die waardig zijn voor de onophoudelijke en altijd nieuwe Daad die mijn Goddelijke Wil bezit.

Degenen die in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zullen leven, zullen verblijven onder de Kracht van een nieuwe Daad van onweerstaanbare Kracht.

Zij zullen zich vervuld voelen

- van een nieuwe daad van heiligheid
- van een oogverblindende schoonheid en
- van een stralend licht.

En terwijl zij deze daad bezitten, zal er een andere nieuwe daad plaatsvinden, en daarna nog een, en nog een, zonder dat er ooit een einde aan komt.

Verrast zullen ze tegen elkaar zeggen:

"Hoe groot is de schoonheid, de heiligheid, de rijkdom, de kracht en de gelukzaligheid van ons driemaal heilige Fiat.

Hij geraakt nooit uitgeput en geeft ons altijd:

- nieuwe heiligheid,
- nieuwe schoonheid om ons te verfraaien,
- nieuwe kracht om ons te versterken en
- nieuwe gelukzaligheid,

zodat de eerste niet gelijk is aan de tweede, noch aan de derde, noch aan alle andere die Hij ons zal geven."

Deze gelukkige wezens zullen

- de ware triomf zijn van het goddelijke Fiat,
- de mooiste versiering van de hele Schepping,
- de meest schitterende zonnen die met hun licht de leegte zullen bedekken van degenen die niet in zijn Koninkrijk hebben geleefd.

Welnu, mijn onafscheidelijke Moeder bezit deze nieuwe en voortdurende Daad. Hij is haar immers door mijn Goddelijke Wil meegedeeld omdat zij haar leven in deze Wil heeft geleefd.

Zij is de eerste stralende zon die door mijn Wil is gevormd. Zij

- neemt de eerste plaats in van Koningin in en
- maakt het hemelsHof gelukkig door haar Licht, haar Vreugde en haar Schoonheid op alle zaligen te weerkaatsen.

Maar zij weet dat zij de nieuwe en onophoudelijke daden die mijn Goddelijke Wil voor de mensen heeft vastgesteld, nog niet heeft uitgeput, want mijn Wil is onuitputtelijk.

O, hoeveel daden heeft Zij voor hen in petto!
En Zij wacht tot er andere zonnen worden gevormd door deze nieuwe Daad van mijn Wil met nieuwe schoonheden.

En als een echte Moeder wil zij zich omringen met al deze zonnen, opdat zij

- elkaar weerspiegelen en
- elkaar verblijden, en

en opdat het hemelse Hof

- niet alleen haar weerspiegelingen ontvangt,
- maar ook die van haar zonnen,

de glorie van het scheppingswerk van haar Schepper.

Zij is Koningin. In haar is mijn Wil begonnen het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te vormen. En zij verwacht met veel Liefde de Weldaden van mijn Wil in de mensen die op haar lijken.

Stel dat er in het hemelgewelf, in plaats van één zon, andere zonnen zouden worden gevormd, met een nieuwe schoonheid en een nieuw licht. Zou het hemelgewelf dan niet mooier zijn? Natuurlijk wel!

En zouden deze zonnen hun licht niet op elkaar laten schijnen?
Zouden de bewoners van de aarde dan niet de weerspiegelingen en weldaden van deze zonnen ontvangen?

Zo zal het zijn in de Hemel. Sterker nog:
Iedereen die het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat op aarde heeft bezeten, zal de oneindige gemeenschappelijke weldaden ontvangen.

Want de Wil die hen heeft geregeerd is één.
In de Hemel bezit de soevereine Koningin het volledige Leven van mijn Goddelijke Wil.

Maar wat de schepping betreft, is onze glorie niet volledig:

Ten eerste, onze Wil is niet bekend is bij de schepselen.
Daarom wordt Hij niet bemind of verwacht.

Ten tweede, omdat Hij niet bekend is,
kan onze Wil niet geven wat Hij heeft voorbereid. Hierdoor kan Hij
de vele zeldzame werken waartoe Hij in staat is, niet verrichten.

Maar het voltooide werk zal zijn overwinning en glorie bezingen.

**BvdH 23 - 1 december 1927 – De Maagd Maria bemide de
Goddelijke Wil meer dan de Mensheid van haar Zoon Jezus.
De soevereine Koningin heeft alles ontvangen van de
Goddelijke Wil, inclusief de volheid van Genade en Heiligheid,
de Soevereiniteit over alle dingen, en zelfs de Vruchtbaarheid
om de Zoon van God het leven te schenken.
Alle Daden die de Koningin-Moeder in de Goddelijke Wil
verricht heeft, wachten op de daden van de mensen in de
Goddelijke Wil.**

Ik was zonder mijn grootste goed, Jezus, en hoezeer ik hem ook
zocht, ik kon Hem niet vinden.

Mijn pijn en bitterheid waren onbeschrijfelijk.

Na lange dagen van marteling en verlatenheid in dit goddelijke Fiat,
toonde mijn geliefde Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

Mijn dochter, Ik verwacht van jou dezelfde kracht van geest als deze
van de hemelse Soevereine Vrouwe.

Zij is erin geslaagd de Goddelijke Wil meer lief te hebben dan de
Mensheid van haar Zoon Jezus zelf.

Hoe vaak heeft de Goddelijke Wil ons bevolen om ons van elkaar te
scheiden. Ik moest ver van haar weggaan.

En zij moest thuisblijven zonder mij te kunnen volgen!

Zij behield zo'n kracht en vrede dat zij het goddelijke Fiat boven haar
eigen Zoon stelde.

Zo zeer zelfs dat, verrukt door een dergelijke Kracht, het goddelijke
Fiat de Zon van mijn Goddelijke Wil verdubbelde.

En Hij bleef gecentraliseerd in haar, terwijl Hij ook gecentraliseerd
was in Mijzelf.

De Zon was verdubbeld, maar het Licht bleef Eén. Het verspreidde zich, zonder zich van het ene of het andere centrum te scheiden.

De soevereine Koningin had alles van mijn Wil ontvangen:

- de volheid van Genade,
- de Heiligheid,

- de soevereiniteit over alle dingen, en zelfs
- de vruchtbaarheid om haar Zoon-God het leven te schenken.

Zij had Hem alles gegeven en Hem niets geweigerd.

Toen mijn Wil mijn vertrek wilde, gaf zij met een heroïsche kracht, aan de Goddelijke Wil terug wat zij had ontvangen.

De Hemelen waren verbaasd over haar kracht en heldhaftigheid. Zij wisten zeer goed dat zij Mij meer liefhad dan haar eigen leven. Zo wil Ik de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil ook zien:

- sterk,
 - vredevol en
 - heldhaftig,
- en dat zij haar Jezus teruggeeft aan mijn Wil wanneer Hij wil dat zij Hem moet missen.

Ik wil je niet ontmoedigd en verdrietig zien, maar met de Kracht van de hemelse Moeder.

En net zoals bij de Soevereine Vrouwe van de Hemel :

- de scheiding uiterlijk en zichtbaar was, maar
- innerlijk mijn Goddelijke Wil ons samen en onafscheidelijk hield,

zo zal het ook voor jou zijn:

- mijn Wil zal je met Mij verenigd houden en
- Wij zullen samen dezelfde Daden volbrengen, zonder ooit uit elkaar te gaan.

Daarna zette ik mijn daden verder in het goddelijke Fiat.

Ik voelde dat ik ze niet goed deed, en ik bad mijn hemelse Moeder om mij te komen helpen zodat ik deze allerhoogste Wil kon volgen

- waar zij zo van hield en
- waarvan zij alle glorie en grootheid die in Haar aanwezig waren, ontvangen had.

Ik dacht hieraan toen mijn Jezus zich in mij vertoonde.

Hij zei mij:

Mijn dochter, alle Daden die mijn Koningin-Moeder in mijn Wil heeft verricht zijn 'in afwachting'.

Want zij willen dat de mens deze Daden in mijn Wil verderzet.

Zo zijn in alle daden die jij in mijn Wil verricht deze Daden 'in afwachting', die je komen helpen en omringen om je te dienen:

- sommige brengen je het Licht,
 - andere de Genade, de Heiligheid, en
 - sommige de daad zelf die je verricht,
- om de verderzetting van deze nobele, heilige en goddelijke Daden te hebben.

Deze Daden komen voort uit God.

En de mens die ze ontvangt, raakt er zo verzadigd van, dat hij

- niet in staat is om ze allemaal te bevatten,
- hen op zijn beurt verspreidt en
- zijn goddelijke daden aan zijn Schepper geeft.

Zij vormen dan de grootste Glorie die de mens kan geven aan Hem die hem geschapen heeft.

Er bestaat niets goeds dat niet voortkomt uit deze Daden, volbracht in de Goddelijke Wil.

Zij brengen alles in beweging, de Hemelen, de aarde en God zelf. Zij zijn de goddelijke beweging in de mens.

En het is krachtens deze Daden dat de Hemelse Soevereine Vrouwe het Woord op aarde heeft laten neerdalen.

Zij wacht dus op het verderzetten van haar Daden

- opdat God zich geraakt voelt en
- opdat onze allerhoogste Wil op aarde komt heersen.

Deze Daden zijn:

- de triomf van God over de mens en
- de goddelijke wapens die de mens in staat stellen God te overwinnen.

Zet daarom je Daden in mijn Wil verder en je zal zeker zijn van de goddelijke Hulp en deze van de Soevereine Koningin.

BvdH 23 - 8 december 1927 - De Onbevleete Maagd Maria voedde zich met Licht. Zij bezat de Zon van de Goddelijke Wil in zich. De Heilige Maagd Maria bezat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

(...) Daarna vervolgde ik mijn rondgang langs alle dingen die God geschapen had.

En ik stopte toen God de soevereine Koningin schiep:

- zuiver en vlekkeloos,
- het nieuwe en grootste Wonder van de Schepping.

Jezus, mijn allergrootste goed, voegde eraan toe:

Mijn dochter, Maria Onbevleete was het kleine licht van het menselijk geslacht omdat zij haar oorsprong vond in de menselijke aarde. Maar zij is altijd Dochter van het Licht geweest omdat er geen smet in dit licht is gekomen.

Maar weet je:

- waar haar grootheid ligt?
- Wie haar soevereiniteit heeft gegeven,
- Wie de oceanen van Licht, Heiligheid, Genade, Liefde, Schoonheid en Kracht in haar en om haar heen heeft gevormd?

Mijn dochter,

de mens kan nooit grote dingen doen, noch grote dingen geven.

En de hemelse Koningin zou dat kleine lichtje gebleven zijn:

- indien zij haar wil, dat kleine lichtje, niet opzij had gezet om zich te laten bekleden met mijn Goddelijke Wil
- waarin haar klein lichtje zich oploste.

Want mijn Wil is geen klein lichtje, maar is een oneindige Zon die haar volledig heeft omhuld en rondom haar oceanen van Licht, Genade en Heiligheid heeft gevormd.

Mijn Goddelijke Wil heeft haar zo mooi gemaakt met alle nuances van goddelijke schoonheid, dat zij, de allermooiste, Hem, die geschapen heeft, in verrukking gebracht heeft.

De Conceptie van de Onbevleete Maagd,
- hoe mooi en zuiver zij ook was,
was nog steeds slechts een klein lichtje.

Zij zou niet genoeg kracht en licht hebben gehad
om oceanen van Licht en Heiligheid te vormen,
indien onze Goddelijke Wil dit klein lichtje niet had omhuld,
om het in een Zon te veranderen.

En het kleine lichtje, dat de wil was van de hemelse Soevereine
Dame zou niet tevreden zijn geweest als het zich had verspreid in
de Zon van het goddelijke Fiat, opdat Hij over haar zou heersen.

Dat was het grote Wonder:

- het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil in haar.

Met Hem werd alles wat zij deed Licht.

Zij voedde zich met Licht.

Niets kwam uit haar voort dat geen Licht was.

Want zij had de Zon van mijn Goddelijke Wil in haar bezit,
die haar zoveel Licht gaf als zij wilde krijgen.

De eigenschap van het licht is: zich verspreiden, regeren
bevuchten, verlichten en verwarmen.

De soevereine Koningin, bezat de Zon van mijn Goddelijke Wil en zij
loste zich op in God om Hem te overreden, Hem te overhalen en te
verkrijgen dat Hij op aarde zou neerdalen.

Steeds vruchtbaar door het eeuwige Woord, verlichtte en
verwarmde zij het menselijk geslacht. Je kan zeggen dat zij dit alles
deed dankzij het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil dat zij bezat.
Alle andere voorrechten van deze Koningin-Moeder kunnen
sieraden worden genoemd.

Maar de essentie van al haar genaden, haar Grootheid, haar
Schoonheid en haar Sovereiniteit was dat zij het Koninkrijk van
mijn Wil bezat.

Er worden over haar dingen van minder belang gezegd en er wordt
gezwegen over het belangrijkste. Dat betekent dat zij weinig of niets
weten over mijn Wil. Daarom zwijgen zij meestal over dit onderwerp.

BvdH 23 - 18 december 1927 - De Conceptie van het Woord. De werking van de Zon van het Woord sinds de menswording van Jezus. De Goddelijke Wil vormt het Paradijs van alle zaligen. Elke kennis van de Goddelijke Wil is een extra belofte.

Ik dacht aan de grote Liefde van mijn geliefde Jezus
- geïncarneerd als een mens, maar zonder smet,
- in de schoot van de soevereine Dame die een God kon dragen.

Mijn altijd liefdevolle Jezus toonde zich in mij en **Hij zei mij:**

Mijn dochter, mijn hemelse Moeder bezat mijn Wil.
Zij was er zo vol van, dat het Licht uit haar overvloeide, zodat golven van Licht opstegen tot in de schoot van onze Godheid.

Overwonnen door de Kracht van de Goddelijke Wil die zij bezat, bereikte zij de hemelse Vader en ontvoerde in haar Licht het Licht van het Woord. En zij liet Hem neerdalen in haar schoot, in het Licht zelf waaruit zij was gevormd krachtens mijn Goddelijke Wil.

Ik had nooit uit de Hemel kunnen neerdalen als Ik in haar niet ons Licht, onze Wil die in haar regeerde, had gevonden.
Anders zou het zijn alsof Ik vanaf het eerste moment in een vreemd huis neerdaalde. Ik moest echter naar 'mijn huis' afdalen. Mijn Licht moest daar mijn Hemel en mijn ontelbare Vreugden vinden.

En de soevereine Koningin, die mijn Goddelijke Wil bezat, bereidde voor Mij deze verblijfplaats voor, deze Hemel, die in alles gelijk was aan het hemels Vaderland.

Is het niet mijn Wil die het Paradijs van alle Zaligen vormt!

Toen het Licht van mijn Fiat Mij in haar schoot trok, daalde het Licht van het Woord neer. En de twee Lichten versmolten met elkaar.

De zuivere Maagd, Koningin en Moeder, vormde met enkele druppels bloed die zij uit haar van liefde brandend Hart liet vloeien, de sluier van mijn Mensheid rond het Licht van het Woord, om het daarin te omsluiten.

Maar mijn Licht was immens.

Mijn goddelijke Moeder kon mijn Lichtsfeer niet insluiten in de sluier

van mijn Mensheid. Zijn stralen stroomden over.

Een opkomende zon verspreidt haar stralen over de aarde en zoekt de planten, de bloemen, de zee en alle schepselen op

- om hen haar weldaden mee te delen en
- om triomfantelijk, van haar hoogte, al het goede te aanschouwen dat zij doet en het leven dat zij geeft in alles wat zij omhult.

Ook Ik, meer dan een zon, vanuit de sluier van mijn Mensheid, zocht alle mensen op om elk van hen mijn Leven te geven en de Weldaden die Ik op aarde was komen brengen.

Deze stralen die uit mijn sfeer kwamen, raakten elk hart.

Zij raakten hen met kracht **om te zeggen**:

“Doe open voor Mij, neem het leven dat Ik je ben komen brengen.”

En mijn Zon gaat nooit onder, en zij vervolgt haar weg.

Zij verspreidt haar stralen en raakt het hart, de wil, de geest van de mensen opnieuw, om hen mijn Leven te geven.

Maar hoevelen sluiten hun deur voor Mij en spotten met mijn Licht! Mijn Liefde is echter zo groot dat Ik ondanks alles Mij niet terugtrek. Ik blijf opstaan om leven te geven aan de mensen.

Daarna vervolgde ik mijn ronde in de Goddelijke Wil.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

Mijn dochter, elke profetie die Ik aan mijn profeten heb gedaan

- betreffende mijn komst op aarde was als een belofte aan de mensen dat Ik onder hen zou komen.

De profeten, door hen te verkondigen, maakten het volk bereid om zo'n groot Geschenk te verlangen en te willen.

Het volk, door deze profetieën te ontvangen, ontving het onderpand van de belofte.

En door de tijd en de plaats van mijn Geboorte bekend te maken, vergrootte Ik het onderpand van de belofte.

Dat is wat Ik doe met het Koninkrijk van mijn Wil.

Elk van de Manifestaties betreffende mijn goddelijke Fiat is een belofte die Ik doe. Elke Kennis voegt een belofte toe.

Als Ik deze beloften gedaan heb, is dat het teken dat
- zoals het Koninkrijk van mijn Verlossing is gekomen,
ook het Koninkrijk van mijn Wil zal komen.

Mijn Woorden zijn “het Leven” dat Ik uit Mijzelf voortbreng.
Het Leven moet zijn plaats vinden en zijn Weldaden tonen.

Denk je dat een manifestatie meer of minder, iets onbelangrijks is?
Het is een belofte meer die een God doet.

En onze beloften kunnen niet verloren gaan.

En hoe meer beloften we doen, hoe dichterbij het moment komt
waarop ze allemaal zullen worden vervuld en veiliggesteld.

Daarom eis Ik van jou de grootste aandacht, zodat je niets mist.
Anders zou een goddelijke belofte je kunnen ontgaan, wat gevolgen
zou hebben.

BvdH 23 - 22 december 1927 -. De kinderen van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil. Maria, de Moeder van de verlostten.
--

Wanneer Ik een mens kies voor een zending, die een universele
Weldaad in de menselijke familie moet brengen,
begin Ik met het bepalen en deponeren van al dat Goede in mijn
uitverkorene, die al het Goede, dat de anderen moeten ontvangen,
in overvloed moet bevatten.

De anderen zullen misschien niet eens al het goede dat in het
uitverkoren schepsel aanwezig is, aannemen.

Dat is wat er gebeurde in de Onbevleete Koningin, uitverkoren
Moeder van het eeuwige Woord en bijgevolg Moeder van alle
verlostten.

Alles wat zij moesten doen en al het goede dat zij moesten
ontvangen was opgesloten en vastgelegd als in de sfeer van een
Zon binnenin de soevereine Dame van de Hemel, zodat alle
verlostten de Zon van de hemelse Moeder zouden omringen.

Beter dan een tedere Moeder hoeft zij enkel haar stralen over haar
kinderen uit te storten om hen te voeden
- met haar Licht, haar Heiligheid en haar moederlijke Liefde.

Maar hoeveel van die uitgestraalde stralen worden niet door de mensen ontvangen omdat zij, in hun ondankbaarheid, weigeren zich rond deze hemelse Moeder te scharen!

Het uitverkoren wezen moet daarom meer bezitten, dan wat alle andere samen zouden moeten bezitten.

Net zoals iedereen het licht in de zon vindt, en niet alle wezens de volledige omvang van het licht of de intensiteit van de warmte ontvangen, zo was het ook met mijn Moeder.

De gaven die zij bezit zijn zo groot en talrijk dat zij,
- beter dan de zon,
de weldadige effecten van haar vitale en levengevende stralen verspreidt.

Zo zal het ook zijn voor degene die is uitverkoren voor het Koninkrijk van mijn Wil.

Je ziet dus hoe je beloond zult worden voor het offer van je geschriften:

- ten eerste wordt het goede van de straal van deze Kennis in jou vastgelegd,
- vervolgens zal dit Goede via jou neerdalen in de mensen en,
- in ruil daarvoor zal je in dit Licht opnieuw de Glorie van het Goede zien opkomen dat zij zullen doen.

Wat een vreugde zal dat voor jou zijn in de Hemel en hoe dankbaar zul je Mij zijn voor de offers die Ik van jou heb gevraagd!

Mijn dochter, wanneer een werk groot en universeel is en veel goeds voor iedereen met zich meebrengt, zijn grote offers nodig.

En de eerste uitverkorene moet bereid zijn

- om te geven en haar leven te offeren, zoveel keer als het Goede bevat,
- om haar eigen leven te geven met dit Goede, voor het welzijn van andere mensen.

Is dat niet wat Ik heb gedaan in de Verlossing!
Wil je Mij niet navolgen?

**BvdH 23 - 25 december 1927 - De Geboorte van Jezus Christus.
Toen God de Schepping vormde, maakte Hij van Zijn Wil het
belangrijkste materiaal van alle dingen.**

Ik voelde me helemaal verlaten in de allerhoogste Wil, maar verscheurd door het gemis van mijn lieve Jezus. (...)

Terwijl ik in mijn lijden baadde, dacht ik aan mijn lieve Jezus die uit de schoot van zijn geliefde Moeder zou komen om zich in haar armen te werpen. O, wat zou ik Hem graag in mijn armen hebben gesloten om met hem zoete ketenen te vormen, zodat Hij mij nooit meer zou kunnen verlaten!

Terwijl ik dat dacht, voelde ik mijn arme geest uit mij wegglijden.

Ik zag mijn hemelse Moeder, geheel gehuld in Licht, en het kleine Kindje Jezus in haar armen, versmolten met dat Licht. Dat duurde echter slechts een ogenblik, en toen verdween alles.

En ik bleef achter, meer bedroefd dan ooit. Maar Jezus kwam terug, sloeg zijn armpjes om mijn hals en **Hij zei mij:**

Mijn dochter, zodra Ik uit de schoot van mijn Moeder kwam, richtte ik mijn ogen op haar. Ik kon niet anders dan naar haar kijken. Want de betoverende kracht van mijn Goddelijke Wil, de zoete betovering van de Schoonheid en het stralende Licht van mijn Fiat waren in haar aanwezig en overschaduwden alles in mijn ogen.

Ik bleef staren naar degene die mijn Leven bezat
- krachtens mijn goddelijke Fiat.

Toen Ik zag hoe mijn Leven zich in haar verdubbelde, was Ik in verrukking en kon mijn blik niet afwenden van de hemelse Koningin. Het was immers diezelfde goddelijke Kracht die Mij dwong naar haar te kijken.

Mijn tweede blik richtte ik op degene die mijn Wil moest doen en bezitten. Het waren als twee met elkaar verbonden ringen:
de Verlossing en het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil,
- beide onafscheidelijk.

De Verlossing moest voorbereiden, lijden, handelen.
Het Koninkrijk van het goddelijke Fiat moest volbrengen en bezitten.
Beide waren van het grootste belang.

Daarom richtte ik mijn blik op de uitverkoren zielen aan wie de Verlossing en het Koninkrijk zouden worden toevertrouwd.
Het was immers mijn Wil die in hen was, die mijn blik verrukte.
Waarom zou je dan bang zijn als de blik van je Jezus altijd op jou gericht is om je te verdedigen en je te beschermen?

Als je wist wat het betekent om door Mij aangekeken te worden, zou je geen angst meer hebben. (...)

BvdH 23 - 13 januari 1928 - Gods Liefde voor de mens: bij de schepping van de mens heeft de Godheid alles in hem gecentraliseerd. God heeft in de Maagd Maria de plechtigheid van de schepping van de eerste mens hernieuwd. De tweede Dochter Koningin: Luisa. Vaderschap van God. God schenkt de ziel grote rijkdommen in de Goddelijke Wil.

Ik blijf mij overgeven aan de Goddelijke Wil, terwijl ik bijna voortdurend gekweld word door het gemis van mijn lieve Jezus.

O mijn God! Wat een vreselijk lijden!
O, hoezeer rouw ik om mijn verleden, zijn lieve glimlach, zijn liefdevolle kussen, de zachtheid van zijn stem, zijn betoverende schoonheid, zijn kuise omhelzingen, de tedere hartslagen van zijn Hart die het mijne met zoveel liefde deden kloppen, die mij goddelijk maakten en zijn Leven in mij transformeerden!

Elke daad van Jezus, elk woord en elke blik was een paradijs dat Hij in zijn kleine dochter vormde. En nu zijn deze herinneringen wonden, scherpe steken, brandende pijlen van intense pijn, martelingen en een voortdurende dood.

Maar dat is niet mijn enig lijden. Misschien zou mijn pijn een troost voor mij kunnen zijn geweest als ze me duidelijk had gezegd dat mijn liefde voor Degene die ik liefhad en die zoveel van mij hield, de oorzaak was van mijn kwelling.

Maar zelfs dat werd mij niet gegund, want op het ogenblik dat

- de wonden beginnen te bloeden,
- de steken worden toegebracht en
- de pijlen mij verbranden,

stroomt het Licht van de Goddelijke Wil door dit alles heen.

En het overschaduwde alle kracht van mijn pijnlijk martelaarschap en stort vrede, geluk en een weldadige dauw uit over mijn ziel.

Zo kan ik zelfs niet het geschenk hebben om te lijden voor zo'n groot verlies. O, als ik kon huilen zoals ik vroeger deed, dan denk ik dat mijn liefste Jezus, snel zou terugkomen!

Maar dat ligt niet in mijn macht.
Ik ben in de macht van het goddelijke Fiat

- dat geen leegte in mij laat en
- dat zelfs wil heersen over mijn pijn van het gemis van Jezus.

Zo zwom ik in twee zeeën,
- het lijden van het gemis van Jezus en
- de zee van Licht van de Goddelijke Wil.
De ene leek samen te smelten met de andere.

Ik vervolgde mijn ronde en stopte bij de Schepping van de mens.

Mijn lieve Jezus vertoonde zich in mij en **Hij zei mij:**
Mijn dochter, toen Wij de mens schiepen,
heeft onze Godheid alles in hem gecentraliseerd, alsof Wij niets
gedaan hadden in de rest van de Schepping.

Wij hebben alles opzij gezet om Ons alleen met hem bezig te
houden. Onze liefde was bijna overmatig.
Wij keken voortdurend naar hem om te zien

- of hij mooi was,
- of onze Schoonheid in hem tot uiting kwam.

Ons goddelijke Wezen daalde als een stortbui op hem neer.

En weet je **wat er regende:**

- Heiligheid, Licht, Wijsheid, Genade,
- Liefde, Schoonheid en Kracht.

Terwijl Wij deze regen uitstortten, waren onze blikken op de mens
gericht om te zien of al onze kwaliteiten wel degelijk in hem

gecentraliseerd waren, zodat hij niets tekort zou komen om te beminnen en bemind te worden.

Zijn schoonheid verrukte ons, zijn liefde omhulde ons.
Al onze kwaliteiten die in hem waren geplaatst,
resoneerden in ons goddelijke Wezen,
om ons te verbinden en ons naar hem toe te brengen.

Wat een plechtig en onvergetelijk moment!
Wat een uitbarsting van Liefde in de schepping van de mens!
Al onze goddelijke Kwaliteiten stroomden over
en vierden zijn Schepping.

En als bekroning van ons Feest, onze Vreugde en ons Geluk,
gedreven door onze Liefde, hebben Wij hem alles geschonken,
hem tot koning van de hele schepping gemaakt,
om tegen Onszelf en tegen hem te kunnen zeggen:

"Wij zijn koningen en meesters.
Koning en meester is het werk van onze handen, de geliefde zoon,
geboren uit de uitstorting van onze Liefde."

Het zou voor ons ongepast en in strijd met alle fatsoensnormen zijn
geweest om van onze zoon een dienaar te maken,
die in gelijkenis en heerschappij van ons verschilt.

Zou het niet ongepast en onwaardig zijn voor een koning
- om van zijn zoon een verachtelijke dienaar te maken,
- om hem elders dan in het koninklijk paleis te vestigen, in een arme
hut?

Deze koning zou de afkeuring van iedereen verdienen en hij zou niet
als een koning worden beschouwd, maar als een tiran.

Bovendien kwam onze geboorte voort uit de diepten van onze
goddelijke Liefde. En daarom wilden Wij de luister en het zegel van
het koningschap in ons werk.

Maar onze Liefde werd door de mens verbroken.
Door zich terug te trekken uit onze Goddelijke Wil, heeft hij zelf het
zegel van het koningschap en het koninklijke gewaad weggenomen.

Maar aan onze kant was er niets veranderd en bleven we volharden in onze Wil om van het werk van onze handen een koningskind te maken, geen dienaar.

Daarom keren Wij in de hele geschiedenis van de schepping terug en gaan aan het werk voor de vervulling van onze Wil.

Wij denken aan een schepsel van dit menselijk ras.

We zetten alles opzij alsof er niets anders bestaat en hernieuwen de plechtigheid van de schepping van de eerste mens.

Het enthousiasme van onze Liefde vormt de hoogste golven en laat ons alleen Liefde zien.

En door dit schepsel in deze golven te plaatsen,

- hoewel onze alwetendheid alles ziet,

leggen Wij alles terzijde en hernieuwen Wij met dit schepsel het grote wonder van de eerste Scheppingsdaad.

Dat is wat Wij n gedaan hebben met de soevereine Koningin.

En omdat zij onze Liefde niet heeft gebroken en het Leven van onze Goddelijke Wil heeft behouden, draagt zij de titel van Koningin.

O, hoe verheugt onze Liefde zich erover haar te zien als de eerste Koningin van het Werk van onze Scheppende Handen!

Maar onze Liefde was niet tevreden met slechts één Koningin.

En dat was ook niet onze Wil in de Schepping.

Daarom stroomde onze Liefde met kracht over.

Hij liet de golven die in Hem zijn naar buiten komen en riep Luisa:

- Hij centraliseert in haar het hele werk van de Schepping,

- Hij laat een stortbui op haar neervallen,

- Hij bedekt haar met zijn goddelijke Eigenschappen

om een tweede dochter Koningin te hebben om het fundament te vormen van het Koninkrijk van onze Wil, en

om zo van onze kinderen koninginnen en koningen te kunnen maken.

Daarom zet Ik alles opzij om in jou de eerste Daad van de Schepping te volbrengen. Mijn Liefde is voor Mij fantastisch.

Terwijl Ik naar de anderen kijk, zorgt Zij ervoor dat Ik mijn ogen op jou gericht houd en Zij laat alles wat nodig is op jou neerdalen, om in jou het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te vormen.

BvdH 23 - 18 januari 1928 - De Koningin van de Hemel is in haar glorie en grootheid alleen. Wat Jezus openbaart en wat Luisa schrijft over zijn Goddelijke Wil kan het “Evangelie van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil” worden genoemd. Het is op geen enkele wijze in strijd met de Heilige Schrift of het Evangelie. Het is er veeleer een ondersteuning van.

Ik volgde de daden van de Goddelijke Wil en *ik dacht*:

"O, wat zou ik graag deelnemen aan de eerste daad van God, om alles in één enkele daad te doen en mijn Schepper alle liefde en glorie te kunnen geven, zijn gelukzaligheid en oneindige vreugde, om Hem te kunnen verheerlijken zoals Hijzelf Zichzelf liefheeft en verheerlijkt.

Wat zou ik Hem niet geven als ik zou deel uitmaken van de eerste Daad van het Goddelijke Fiat! Niets zou mij ontbreken om mijn Schepper gelukkig te maken met zijn eigen Geluk.

Omdat ik machteloos was, bad ik mijn soevereine Moeder

- om mij te komen helpen, en
- om mij met haar moederlijke handen in die eerste Daad te plaatsen waar zij haar eeuwige verblijfplaats had.

Door te leven in de Goddelijke Wil, behoorde de eerste daad van God haar immers toe. Zo kon zij Hem alles geven wat Hij wilde.

Terwijl ik dat dacht, *zei ik tegen mezelf*:

“Wat een onzin zeg ik toch!”

Mijn lieve Jezus, die zich in mij vertoont, **zegt mij**:

Mijn dochter, de Koningin van de Hemel, in haar glorie en grootheid, is eenzaam. Zij leefde enkel in de eerste Daad van God, dat wil zeggen in de volheid en totaliteit van de Goddelijke Wil.

Hierdoor is zij een eenzame Koningin.

Zij heeft geen gevolg van andere koninginnen die haar omringen en haar evenaren in glorie en grootheid.

De Koningin van de Hemel bevindt zich in de situatie van een koningin die, omringd is:

- door dienstmeisjes en knechten,
- door trouwe vrienden die haar eren en vergezellen.

Zij heeft echter geen enkele koningin die haar evenaart om haar de grote eer te bewijzen haar te omringen en haar gezelschap te houden.

Wat zou de grootste eer zijn voor een koningin op aarde: omringd te zijn door andere koninginnen die haar gelijk zijn, of door personen van mindere glorie, grootheid en schoonheid?

Er is zo'n groot verschil in eer en glorie tussen

- een koningin omringd door koninginnen en
 - een koningin die omringd wordt door andere mensen,
- dat een vergelijking onmogelijk is.

Maar de hemelse Moeder wil, verlangt en verwacht het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde,

waar zielen zullen zijn die, levend in de Goddelijke Wil,

- hun leven zullen vormen in de eerste Daad van God,
- het koningschap en de titel van koningin zullen verwerven.

Elk van hen zal in zich het karakter zien ingeprent dat haar tot dochter van de Goddelijke Wil maakt. Omdat zij haar dochters zijn, wacht hen de titel en het recht van koningin.

Deze zielen zullen hun verblijfplaats hebben in het goddelijke koninklijk paleis.

Zij zullen bijgevolg

- de adel van handelen, werken, stappen en woorden verwerven.

Zij zullen een wetenschap bezitten die niemand zal evenaren.

Zij zullen gekleed zijn in een Licht dat aan iedereen zal aankondigen dat zij koninginnen zijn die in het Koninklijk Paleis van mijn Wil hebben gewoond.

Zo zal de soevereine Koningin niet langer alleen op haar koninklijke troon zitten. Zij zal omringd zijn door de andere koninginnen.

Haar schoonheid zal in hen weerspiegeld worden. Haar glorie en grootheid zullen een manier vinden om zich te verspreiden.

O! Wat zal ze zich vereerd en verheerlijkt voelen!

Daarom verlangt zij naar hen die in het goddelijke Fiat willen leven

- om hen in haar eerste Daad tot koninginnen te maken,
- zodat zij in het hemelse Vaderland de stoet van de andere

koninginnen om zich heen heeft, die haar zullen omringen en haar de eer zullen bewijzen die haar toekomt.

Daarna dacht ik:

“Waartoe zullen deze Geschriften over de Goddelijke Wil dienen?”

En Jezus, mijn allergrootste goed, vertoonde zich in mij. Hij zei mij: Mijn dochter, al mijn Werken ondersteunen elkaar.

Het teken dat het mijn Werken zijn, is dat het ene Werk niet in tegenspraak is met het andere.

Zij zijn zo met elkaar verbonden dat het ene op het andere steunt.

Dit is zo waar dat Ik, nadat ik mijn uitverkoren volk had gevormd, waaruit de aangekondigde Messias zou voortkomen, de priesters in datzelfde volk heb gevormd om te onderrichten en voor te bereiden op het grote goed van de Verlossing.

Ik gaf hen wetten, openbaringen en inspiraties die samen de Heilige Schrift vormden, die we de Bijbel noemen.

En iedereen legde zich toe op het bestuderen ervan.

Daarom heb Ik bij mijn komst op aarde, de Heilige Schrift niet vernietigd, maar juist ondersteund. En mijn verkondigde evangelie was op geen enkele wijze in strijd met de Schrift.

Beide ondersteunden elkaar op bewonderenswaardige wijze.

Ik vormde de ontluikende kerk en het nieuwe priesterschap, die zich niet losmaken

- van de Heilige Schrift,
- noch van het Evangelie.

Zij werden aandachtig bestudeerd om het volk te onderwijzen.

En wij kunnen zeggen dat iedereen die niet uit deze weldadige Bron wil putten, niet tot Mij behoort. Zij is immers het fundament van mijn Kerk en het leven zelf dat het volk vormt.

Wat Ik nu over mijn Goddelijke Wil openbaar en wat jij opschrijft, kan het “Evangelie van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil” worden genoemd.

Het is in geen enkel opzicht in strijd met de Heilige Schrift of met het Evangelie dat Ik verkondigde toen Ik op aarde was.

In feite kan het de steunpilaar van beide worden genoemd.

Daarom sta Ik toe en vraag Ik de priesters om te komen, om het Evangelie van het Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat te lezen, **zodat Ik tegen hen kan zeggen**, zoals tegen mijn apostelen: "Ga de hele wereld in om het Evangelie te verkondigen". Ik gebruik immers mijn priesters in mijn Werken.

En net zoals Ik

- priesters had vóór mijn Komst om het volk voor te bereiden, en
 - priesters van mijn Kerk om mijn komst en alles wat Ik heb gezegd te bevestigen,
- zal Ik ook priesters hebben van het Koninkrijk van mijn Wil.

Zie, daarvoor zullen

- alle dingen die Ik je heb geopenbaard,
- alle verrassende Waarheden, en
- de beloften van zoveel Goeds dat Ik wil schenken aan de kinderen van het "Fiat Voluntas Tua" ("Uw Wil geschiede") dienen.

Het zal het Evangelie zijn, de Basis, de Onuitputtelijke Bron waar iedereen zal komen putten: het Hemelse Leven, het aards Geluk en het herstel van zijn Schepping.

O, hoe gelukkig zullen zij zijn die gretig zullen komen drinken uit deze Bronnen van Kennis. Want zij hebben de kracht om het Leven uit de Hemel te brengen en alle droefheid te verdrijven.

Toen ik dit hoorde, dacht ik aan de grote controversen die in Messina woedt over de geschriften van de Goddelijke Wil, een controversen die veroorzaakt is door de zalige nagedachtenis van de eerbiedwaardige Padre di Francia:

- ik en mijn superieuren, die deze geschriften absoluut hier willen bewaren,
- en de oversten van Messina, die door de eerbiedwaardige pater vóór zijn dood streng zijn aanbevolen, die ze daar willen bewaren om ze te publiceren wanneer God dat wil.

En bijgevolg gebeurt er niets, behalve hevige brieven van beide kanten: Zij die de geschriften willen bewaren, en wij die ze terug willen hebben.

Ik voelde me ongerust, geïrriteerd en moe, en **ik zei tegen mezelf**: "Hoe kan Jezus dit allemaal toestaan? Wie weet of het Hem ook niet tegenstaat?"

Hij vertoonde zich in mij en Hij zei mij:

“Mijn dochter, je maakt je hierover zorgen. Ik helemaal niet, en Ik ben er niet boos om.

Integendeel, Ik verheug Me over de belangstelling van de priesters voor deze geschriften, die het Koninkrijk van Mijn Wil zullen vormen. Dat betekent dat zij het grote goed ervan inzien en dat elk zo'n grote schat voor zichzelf wil houden om als eerste aan anderen door te geven.

Terwijl de controverse voortduurt, raadpleegt men elkaar om te weten wat er moet gebeuren. Ik ben blij dat mijn andere dienaren leren over het bestaan van de grote schat om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

Ik gebruik dit om de eerste priesters van de komst van het Koninkrijk van mijn Fiat op te leiden.

Mijn dochter, het is zeer noodzakelijk om de eerste priesters op te leiden. Zij zullen nuttig zijn voor mij, zoals mijn apostelen dat waren om mijn Kerk op te richten.

En degenen die zich zullen inzetten om deze Geschriften te publiceren om ze bekend te maken, zullen zijn:
de nieuwe evangelisten van het Koninkrijk van mijn allerhoogste Wil.

En aangezien degenen die het vaakst in mijn Evangelie worden genoemd de vier evangelisten zijn, zal dit tot hun grootste eer en tot mijn glorie zijn.

Zo zal het ook zijn voor degenen die zich inzetten voor het opschrijven van de kennis van mijn Wil en voor de publicatie ervan. Als nieuwe evangelisten zullen hun namen vaker voorkomen in het Koninkrijk van mijn Wil, tot hun grote eer en tot mijn grotere glorie, wanneer Ik de terugkeer in mijn schoot zie van:

- de orde van de mens,
- het leven van de Hemel op aarde,

hetgeen de enige reden is voor de Schepping.

Daarom vergroot Ik door deze omstandigheden de cirkel.

En als een visser vang Ik in mijn net degenen die Mij moeten dienen voor een zo heilig Koninkrijk.

Laat Mij dus Mijn werk doen en denk er niet meer aan.

BvdH 23 - 27 januari 1928 - In de Verlossing bevatte elke Daad van Jezus zowel het Koninkrijk van de Goddelijke Wil als het Koninkrijk van de Verlossing. Wanneer de Godheid besluit om een Werk of een Goed naar buiten te manifesteren, kiest Hij eerst een mens om zijn Werk in te leggen. In de Verlossing was de bewaarster van al zijn Daden zijn Moeder. Voor het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat was Luisa de bewaarster.

Ik vervolgde mijn rondgang in het Allerhoogste Fiat. Toen ik aankwam bij de Daden die mijn geliefde Jezus in de Verlossing had verricht, probeerde ik stap voor stap alles te volgen wat Hij met zoveel Liefde en Pijn had gedaan.

En ik zei tegen mezelf:

"Jezus heeft me al gezegd dat Hij zoveel van me houdt dat Hij me eigenaar heeft gemaakt van zijn Werken, zijn woorden, zijn Hart, zijn Stappen en zijn Lijden, en dat geen enkele van zijn Daden was volbracht zonder mij die te hebben geschonken.

Alleen Jezus kon en wilde dat doen, want Hij beminde in God.

Mensen daarentegen geven uiterlijke goederen, de rijkdommen van de aarde, maar geen enkele mens geeft zijn eigen leven.

Dat betekent dat het een menselijke liefde is, een eindige liefde.

Ik dacht toen: "Als dat waar is, zou mijn lieve Jezus mij moeten roepen wanneer ik op het punt sta Zijn Daden te volbrengen, om mij die toe te vertrouwen."

Hij toonde zich in mij en Hij zei mij: Mijn dochter, je moet weten
- dat de Verlossing het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil omvatte,
en
- dat alle Daden die Ik heb volbracht beide Koninkrijken omvatten.

Met dit verschil dat Ik de Daden die betrekking hadden op de Verlossing openlijk heb getoond. Want zij moesten dienen als voorbereiding op het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Daarentegen heb Ik in Mijzelf als het ware in mijn Goddelijke Wil opgeschort - de Daden bewaard die betrekking hadden op het Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat.

Nu moet je weten dat wanneer onze Godheid besluit om een werk of een goed naar buiten toe te manifesteren, wij eerst een schepsel kiezen om ons Werk in te leggen.

Want Wij willen niet dat wat Wij doen in het ijle blijft en geen effect heeft, noch dat geen enkele mens de ontvanger is van Onze Gaven.

Daarom roepen Wij er ten minste één op. Als de andere ondankbare mensen weigeren onze Weldaden te ontvangen, is er ten minste één aan wie Wij onze werken kunnen toevertrouwen.

En wanneer Wij zeker zijn van haar, gaan wij aan het werk.

Bij de verlossing was de bewaarster van al mijn daden mijn onafscheidelijke moeder.

Je kan zeggen dat wanneer Ik ademde, weende, bad, leed en alles deed wat Ik deed, Ik haar als eerste riep, om mijn ademhalingen, mijn tranen, mijn lijden en al mijn andere Daden te ontvangen die Ik in haar neerlegde. Daarna pas ademde Ik, hilde Ik en bad Ik.

Het zou voor mij ondraaglijk zijn geweest, en een groter lijden dan alle andere, als Ik mijn Moeder niet had gehad om mijn Daden in neer te leggen.

En aangezien alle daden van de Verlossing deze van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bevatten, riep Ik je al.

Ik legde in de Soevereine Koningin van de Hemel alle Daden van de Verlossing neer.

Ik legde in jou deze Daden neer die betrekking hadden op het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat.

Daarom wil Ik dat je Me stap voor stap volgt.

Als Ik ween als een klein kind, wil Ik je dicht bij Mij hebben om je de *gave van mijn Tranen* te schenken, waarmee Ik om de grote gave van mijn goddelijke Koninkrijk voor jou heb gesmeekt.

- Als Ik spreek, wil Ik je dicht bij Mij hebben om je *de gave van het Woord van mijn Wil* te schenken.

- Als Ik stap, om je *de gave van mijn Voetstappen* te schenken.
- Als Ik werk, om je *de gave van mijn Werken* te schenken.
- Als Ik bid, om je *de gave van mijn Gebeden* te schenken en om te bidden om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil voor de menselijke familie.
- Als Ik wonderen verricht, om je *de gave van het grote wonder van mijn Wil* te schenken.

En daarom,

- als Ik blinden het gezichtsvermogen geef, neem Ik de blindheid van je menselijke wil weg om je *het gezichtsvermogen van mijn Wil* te schenken.
- Als Ik doven het gehoor teruggeef, schenk Ik je *het vermogen om mijn Wil te horen*.
- Als Ik de stommen het woord geef, *bevrijd Ik je van het onvermogen om over mijn Wil te spreken*.
- Als Ik de benen van de lammen rechtzet, zet Ik je recht in mijn Wil.
- Als Ik de storm kalmeer door de wind te bevelen, *beveel Ik de wind van je menselijke wil om de vredige zee van mijn Wil niet langer te beroeren*.

Kortom, er is niets dat Ik doe of lijd zonder je dat te schenken en in jou het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te leggen dat zo geliefd is en in Mijzelf gevormd is.

Ik was naar de aarde gekomen om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil in de mensen te herstellen. Ik heb dit Koninkrijk met zoveel Liefde gevormd in Mijzelf, in mijn Mensheid.

Het zou voor Mij het grootste lijden zijn geweest als Ik niet zeker had geweten, zoals Ik dat voor de Verlossing wist, dat ten minste één schepsel het herstel van het Koninkrijk van het goddelijke Fiat zou ontvangen.

En terwijl Ik de eeuwen als één enkel punt beschouwde, heb Ik jou gevonden, de uitverkorene.

En tot op de dag van vandaag heb Ik jou geleid om mijn Daden in jou neer te leggen, zodat ik mijn Koninkrijk in jou kon vestigen.

Voor het Koninkrijk van mijn Verlossing, zelfs als ik alles veilig zou stellen in de hemelse Koningin, spaarde ik mezelf geen moeite, geen lijden, geen gebed, geen genade, zelfs de dood niet, om aan iedereen de genade en de middelen te kunnen geven,

die overvloedig en voldoende zijn opdat iedereen zich kan redden en heiligen.

Op dezelfde manier, hoewel Ik alles in jou veiligstel, doe Ik hetzelfde voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Ik spaar Mezelf niets:

noch lessen, noch genade, noch aantrekkingskracht, noch beloften, opdat iedereen

- het grote Goed van mijn Wil kan ontvangen en
- in overvloed de middelen en hulp kan vinden om zo'n groot Goed te beleven.

Ik wachtte in die tijd met zoveel Liefde en ongeduld op je komst op aarde, dat je je dat zelfs niet kunt voorstellen.

Want Ik wilde al die onafgemaakte Daden die door mijn Mensheid voor het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat waren verricht, bij jou neerleggen.

Als je eens wist wat een onafgemaakte Daad van je Jezus betekent! Oh, hoe zou je je haasten om al mijn daden in ontvangst te nemen, om ze tot leven te brengen.

Zij bevatten immers evenveel goddelijke Levens.

Hoe zou je je haasten om hen bekend te maken!

BvdH 23 - 2 februari 1928 - Door zich terug te trekken uit de Goddelijke Wil, verloor de mens alle rechten op het bezit van de goederen die God hem bij zijn schepping had gegeven. De reden waarom de Maagd Maria het grote Wonder van de Incarnatie van het Woord tot stand bracht.

Ik vervolgde mijn ronde in het allerhoogste Fiat.

Toen ik in Eden aankwam, zei ik tegen mezelf:

"Mijn Jezus, ik verenig Mij met uw Wil om

- om de vereniging te vervangen die mijn vader Adam verloor, toen hij zich uit uw Wil terugtrok, en
- om alle daden te vergoeden die al zijn nakomelingen niet verenigd met uw Wil hebben verricht."

Terwijl ik dat zei, dacht ik: " Ben ik verenigd met het Goddelijk Fiat?
Zo niet, hoe kan ik dan anderen vervangen?
Mijn toespraak eindigt dan in woorden, en niet in daden."

Mijn lieve Jezus vertoonde zich in mij en Hij zei mij:
Mijn dochter, toen Adam zondigde, was er aan beide kanten een
terugtrekking uit de Eenheid van mijn Wil:
- de mens trok zich terug uit mijn Wil, en
- mijn Wil trok zich terug uit de mens.

En door mijn terugtrekking verloor de mens
- mijn Eenheid, al zijn bezittingen en
- alle rechten die God hem bij zijn schepping had gegeven.

Want hij was degene die het Koninkrijk van mijn Wil echt had
verlaten. De deserteur verliest alle rechten en het bezit van zijn
eigen goederen.

Nu heeft mijn Wil zich teruggetrokken uit de mens.
En omdat hij zich als eerste heeft teruggetrokken,
kan Hij zich opnieuw geven aan degene die,
- door zich terug te trekken uit de menselijke wil,
zijn Koninkrijk binnenkomt als een nieuwe veroveraar van deze
Eenheid van mijn goddelijke Fiat.

Meer nog, er is een overeenkomst gesloten tussen jou en de
Godheid. Mijn Wil schenkt jou de grote Gave van zijn Eenheid,
door je te roepen tot de eerste Daad van de Schepping.

Je ontvangt Hem niet alleen,
maar je schenkt mijn Wil ook je eigen wil.

Er heeft dus een uitwisseling plaatsgevonden van beide kanten,
en niet met louter woorden, maar met daden.

Zodus informeert mijn Wil je over alles wat betrekking heeft op het
grote Goed dat je hebt ontvangen, zodat:
- je weet wat je bezit en je kan genieten van al het Goede,
- je mijn Wil kunt waarderen en erom kunt vragen
voor de menselijke familie.

En jij, die jouw wil hebt geschonken,
- wil jouw wil niet meer erkennen en
- zelfs de herinnering eraan maakt je bang.

Het is dus terecht dat je

- jouw plicht doet en
- de eenheid vervangt die de mens verloren heeft, sinds mijn Wil zich in de hemelse regionen heeft teruggetrokken.

Is mijn Wil niet vrij om zich opnieuw te geven, op voorwaarde dat Zij degene vindt die niet langer wil leven volgens zijn menselijke wil?

Bovendien moet je weten dat indien mijn Wil niet in jou was, je niet in staat zou zijn om zijn hemelse taal te begrijpen.

Het zou voor jou als een vreemd dialect zijn geweest,

- een licht zonder warmte, een voedsel zonder substantie

En het zou moeilijk voor jou zijn geweest om het op papier te zetten om het aan je broeders door te geven.

Dit alles is een teken dat mijn Wil, die in jou over alle dingen heerst, zich uitdrukt

- in gedachten in je geest,
- in woorden op je lippen,
- in slagen in je hart,

als een Meester die weet dat zijn leerling zijn lessen begrijpt en ze graag hoort.

Het was dus noodzakelijk

- om je de Gave van mijn goddelijke Wil te schenken en
- om je de genade te geven die nodig was om alle wonderbaarlijke voorrechten van het Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat te leren kennen en op te schrijven.

En dat is ook de reden waarom tot nu toe niemand uitgebreid heeft gesproken over mijn Wil, om de immense zeeën van Goedheid te laten begrijpen:

- die zij bevat,
- die zij wil en kan geven aan de schepselen.

Ze hebben er slechts enkele woorden over gezegd, alsof er niets te zeggen valt over mijn Fiat, dat zo lang en zo uitgebreid is dat het de hele eeuwigheid omvat en omvat.

Voor wie de Gave niet bezit, klinkt de taal die spreekt over het belang ervan en het oneindige Goeds dat het bevat, vreemd.

Hoe konden zij dan spreken over een Goddelijke Wil die zoveel dingen bevat dat alle eeuwen niet zouden volstaan om erover te spreken, zonder het in zijn diepten te kennen!

Wees dus aandachtig, mijn dochter.

En terwijl je zijn Zee oversteeft, neem dan altijd iets nieuws mee om aan de menselijke generaties bekend te maken.

Daarna dacht ik aan de eenheid van het goddelijke Fiat.

En ik zei tegen mezelf: "Hoezo?"

Al die mensen die het goede hebben gedaan, zoveel grote werken, hoe hebben ze die kunnen doen als ze die eenheid niet bezaten?"

Jezus, altijd welwillend, voegde eraan toe:

Mijn dochter, al het goede dat tot nu toe door de mensen is gedaan, is gedaan krachtens de werking van mijn Goddelijke Wil.

Want er is geen goed dat niet van Hem komt.

Maar tot nu toe heeft niemand, behalve mijn Moeder Koningin, volledig en uitsluitend in zijn Eenheid geleefd. Daarom heeft zij het grote Wonder van de incarnatie van het Woord voltrokken.

Als dat zo was geweest, zou de aarde zijn teruggekeerd naar de staat van het aardse paradijs. Bovendien zou de mens die de eenheid van mijn Wil bezat, die niet hebben kunnen bevatten en niet hebben kunnen weerstaan aan de wens om erover te spreken.

Het is alsof de zon zich geheel in een kristallen vaas zou willen opsluiten zonder haar stralen te verspreiden. Zou zij niet eerder het glas door haar warmte hebben doen barsten om vrij te zijn haar stralen te verspreiden?

De eenheid van mijn Fiat bezitten

- en er niet over spreken, haar stralen en
 - de schoonheid van haar kennis niet verspreiden,
- dat zou dit schepsel niet hebben kunnen doen.

Zijn hart zou zijn gebarsten als het niet gedeeltelijk de volheid van zijn Licht en het Goede van mijn Fiat had kunnen manifesteren.

Daarom is het goede volbracht krachtens de effecten van mijn Goddelijke Wil.

Dat is wat er gebeurt wanneer de zon, krachtens de effecten die haar licht bevat,

- planten doet ontkiemen en
- zoveel goeds op aarde voortbrengt.

Het lijkt alsof de aarde en de invloed van de zon samenwerken om planten, vruchten en bloemen voor de schepselen voort te brengen.

De aarde stijgt echter niet op naar de sfeer van de zon.

Als dat wel zo was, zou de zon zo krachtig zijn dat zij het donkere deel van de aarde zou elimineren en alle stofdeeltjes van de aarde in licht zou omzetten. En de aarde zou een zon worden.

Maar omdat de aarde niet opstijgt naar de zon en de zon niet neerdaalt naar de aarde, blijft de aarde en verandert de zon haar niet in zichzelf.

Het lijkt alsof ze elkaar van een afstand observeren, elkaar helpen en samenwerken dankzij de effecten van het licht dat de zon vanuit de hoogte van haar sfeer over de aarde verspreidt.

En hoewel de aarde zoveel bewonderenswaardige effecten ontvangt en de mooiste bloemen voortbrengt, blijft er altijd een grote afstand bestaan tussen de aarde en de zon.

De twee zijn niet gelijk.

En het leven van de één wordt niet het leven van de ander.

Daarom weet de aarde niet hoe ze over de zon moet spreken, noch over alle effecten die ze bevat, noch hoeveel warmte en licht ze bezit.

Zo is de mens die niet de eenheid van mijn Wil bezit:

- hij stijgt niet op naar zijn allerhoogste sfeer om Zon te worden, en
- de goddelijke Zon daalt niet neer om het leven van de mens te vormen.

Maar in hun verlangen om het goede te doen, cirkelen de mensen rond zijn Licht, dat hun de effecten meegeeft voor het goede dat zij willen laten ontkiemen.

Want mijn Fiat weigert niemand.

En Hij wekt de menselijke natuur op zodat zij groen wordt en de vruchten van goede werken voortbrengt.

BvdH 23 - 9 februari 1928 - Het Kindje Jezus en Maria vluchten naar Egypte. In zijn Mensheid sloot Jezus in Zich alles op wat door alle mensen aan Goeds kon worden gedaan. Luisa is de echo van Jezus, in wie Hij de schat heeft gelegd waaruit het Koninkrijk van zijn Fiat moet voortkomen.

Ik volgde de daden van Jezus in de Goddelijke Wil toen Hij op aarde was. Ik volgde de Moeder en het Kind tijdens hun vlucht naar Egypte en ik zei tegen mezelf:

"Hoe mooi moet het geweest zijn om het kleine Kind in de armen van zijn goddelijke Moeder te zien. Zo klein en met het eeuwige Fiat in zich, bevatte Hij de hele Hemel en de aarde. Als Schepper was alles uit Hem voortgekomen en hing alles van Hem af.

En de soevereine Koningin, gefusioneerd in het Kind Jezus krachtens hetzelfde Fiat dat Hem bezielde, vormde de weerspiegeling van Jezus, Zijn echo, Zijn Leven zelf.

Hoeveel verborgen schoonheid bezaten Zij!
Hoeveel variaties van hemelen, mooier dan wat wij aan onze horizon zien!
Hoeveel stralender zonnen bevatten zij!

En toch zag niemand iets. Je zag enkel drie arme vluchtelingen.

Jezus, mijn Liefde,

- ik wil mijn hemelse Moeder stap voor stap volgen op haar weg;
- ik wil de grassprietjes, de atoomdeeltjes van de aarde bezielen en onder uw voeten mijn 'ik hou van U' laten voelen;
- ik wil al het zonlicht dat uw aangezicht verlicht bezielen, zodat het u mijn 'ik hou van U' brengt,
- ik wil u alle zuchtjes wind brengen, al zijn strelingen om U te zeggen 'ik hou van U'.

Ik ben het die u in uw Fiat

- de warmte van de zon brengt om u te verwarmen,
- de zuchtjes wind om u te strelen,
zijn gefluister om tot u te spreken en u te zeggen:

“Lief Kindje,

- maak uw goddelijke Wil aan iedereen bekend;
- laat Hem uit uw kleine Mensheid naar buiten komen, zodat Hij kan heersen en zijn koninkrijk onder de mensen kan vormen.

Maar mijn geest verloor zich in Jezus

En het zou te lang duren als ik alles zou willen vertellen.

Jezus, mijn enige Goed, toonde zich in mij en **Hij zei mij:**

Mijn dochter, mijn Moeder en Ik waren als twee tweelingkinderen.

Wij hadden immers slechts één Wil die ons Leven gaf.

Het goddelijke Fiat bracht onze Daden samen, zodat

- de Zoon de weerspiegeling was van zijn Moeder, en
- de Moeder de weerspiegeling was van haar Zoon.

Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil

- had zo al zijn Kracht en regeerde volmaakt over Ons.

Tijdens onze vlucht naar Egypte

- trokken Wij in de Goddelijke Wil door deze streken en
- voelden Wij zijn grote pijn omdat Hij niet over de mensen regeerde.

En toen we naar de eeuwen keken, voelden we de grote vreugde van zijn Koninkrijk dat zich onder hen zou vormen.

O, dat je refreinen, herhaald in de wind, de zon, het water en onder onze voeten, “Ik hou van jullie, ik hou van jullie, uw koninkrijk kome!”, bereikten ons met vreugde op de vleugels van onze Fiat!

Het was onze eigen echo die we in jou hoorden: we wilden niets anders dan de Goddelijke Wil zien heersen en iedereen veroveren.

En sinds die tijd hielden we van ons kleine kind dat niets anders wilde en vroeg dan wat Wij wilden.

Ik bleef denken aan alles wat mijn lieve Jezus had gedaan toen Hij op aarde was. **Hij voegde eraan toe:**

Mijn dochter, toen Ik op aarde kwam,

keek Ik naar alle tijden, verleden, heden en toekomst,

om in mijn Mensheid alles te verenigen wat door alle generaties aan goeds en goed kon worden gedaan, om er het zegel en de bevestiging van het goede op te drukken.

Ik heb niets vernietigd van wat goed was.

Ik wilde het in Mij opsluiten om het goddelijk Leven te geven.

En door het goede toe te voegen dat ontbrak en dat Ik heb volbracht

- om al het goede van de menselijke schepselen te voltooien,
heb Ik Mij op de vleugels van de eeuwen naar de menselijke
schepselen begeven

- om aan elk van hen mijn volledige werk te geven.

Ik heb ook alle kwaad verzameld om het te verbranden.

Door de kracht van het lijden en de pijn die Ik wilde ondergaan,

heb Ik de brandstapel in mijn Mensheid aangestoken

om al het kwaad te verbranden,

- om elk lijden te willen voelen

- om het goede dat tegenover dit kwaad staat te doen herleven,

- om de menselijke generaties tot een nieuw leven te doen herleven.

Ik heb alle mogelijke en denkbare remedies voor alle verlost

gevormd. En om hen voor te bereiden op het ontvangen van het

grote Goed van het Koninkrijk van mijn Wil onder hen,

heb Ik alles volbracht, heb Ik alles geleden en heb Ik alles verbrand,

Zo moet ook jij, om mijn Koninkrijk voor de mensen voor te bereiden,

- alles wat goed en heilig is in jou insluiten, en

- door jouw lijden alle kwaad verbranden opdat het Leven van mijn

Goddelijke Wil onder de mensen herboren wordt.

Je moet mijn Echo zijn waarin Ik het deposito zal plaatsen waaruit

het Koninkrijk van mijn Fiat zal oprijzen.

Volg mij stap voor stap.

Je zult het leven, de hartslag, het geluk van dit Koninkrijk voelen,

- dat Ik in Mij heb en

- dat naar buiten wil komen om onder de schepselen te regeren.

En mijn Liefde voor dit Koninkrijk is zo groot dat,

- hoewel Ik heb toegestaan dat de vijand de Hof van Eden

binnendrong,

- Ik hem niet zal toestaan voet te zetten in het Eden van het

Koninkrijk van mijn Fiat.

Zo heb ik hem toegestaan Mij in de woestijn te benaderen om hem

te verzwakken en te verjagen, zodat hij niet durft binnen te dringen.

Zie je niet hoezeer jouw aanwezigheid de vijand terroriseert en hem op de vlucht jaagt om jou niet te zien!

Het is de Kracht van mijn Overwinning die hem doet struikelen, en omdat hij zich verontrust voelt, vlucht hij.

Alles is klaar voor het Koninkrijk van mijn Fiat.
Het hoeft alleen nog maar bekendgemaakt te worden.

BvdH 23 - 20 februari 1928 - De Koningin van de Hemel moest de bewaarster zijn van het vleesgeworden Woord en Jezus aan de menselijke generaties schenken. Zo moest God alle Goeds van de verlost in haar centraliseren. Er is niets Goeds dat gedaan wordt, dat niet van haar afkomstig is.

De afwezigheid van Jezus duurt langer. Ik leef enkel in de Kracht van het goddelijke Fiat dat het Leven van mijn arme ziel heeft gevormd.

Door mij aan Hem toe te vertrouwen, lijkt het mij dat mijn geliefde Jezus, zich enkel achter de gordijnen van zijn Licht verschuilt, om mij te bespioneren en te zien of ik nog steeds in zijn aanbiddelijke Wil ben.

Oh God, wat is het pijnlijk om in een oneindige Zee van Licht te verblijven en niet te weten waar ik heen moet om Hem te vinden,
- die ik bemin,
- die mij heeft gevormd,
- die mij zoveel waarheden heeft verteld,
dat ik hen in mij voel als levendige goddelijke Krachten,
die mij doen begrijpen wie Hij is die ik zoek en niet kan vinden!

Ach, Jezus! Jezus! Kom terug! Wat!
Je laat me je Hart voelen dat in mijn hart klopt en je verstopt je?

Maar terwijl ik mijn hart luchtte, dacht ik:

Misschien vindt Jezus in mij of in iemand anders niet de bereidheid om het Leven van zijn andere Waarheden te ontvangen.
En om te voorkomen dat deze Levens in het ongewisse blijven, blijft Hij rustig en verstopt Hij zich."

Ik dacht dat toen mijn dierbare Jezus zich vertoonde, alsof Hij uit mij kwam en **Hij zei mij:**

Mijn arme kleine dochter, je bent verdwaald in het Licht en je weet niet hoe je Degene kunt vinden die je met zoveel liefde zoekt.

Het Licht vormt hoge golven en vormt de hindernissen die je verhinderen Mij te zien. Maar weet je niet dat Ik het ben die dit Licht, dit Leven en deze Hartslag is, die je in jezelf voelt?

Hoe zou mijn Wil ooit zijn Leven in jou kunnen hebben als Jezus niet in jou was, Hij die de weg heeft vrijgemaakt voor de groei van mijn Wil in je ziel?

Kalmeer dus. Je moet nu weten dat iedereen die een drager van het goede wil zijn, de volheid van dat goede in zichzelf moet centraliseren. Anders zou het goede geen weg naar buiten vinden.

Nu je het Koninkrijk van mijn Wil in jezelf moet centraliseren, mag er niets ontbreken, zodat zijn Licht, je in staat stelt om alle Waarheden te ontvangen die nodig zijn, voor de vorming van zijn Koninkrijk.

Als de andere mensen niet bereid zijn om alle Levens van de Waarheden van mijn Fiat te ontvangen, zal Ik je niet de mogelijkheid geven om ze te tonen, zoals dat zo vaak gebeurt. Maar aan jou, die de bewaarster ervan bent, mag niets ontbreken.

Dat is wat er gebeurde met de Koningin van de Hemel, die

- de bewaarster van het vleesgeworden Woord moest zijn en
- Mij aan de menselijke generaties moest geven.

In haar heb ik

- alle goede dingen van de verlost en
- alles wat nodig was om het Leven van een God te kunnen ontvangen, gecentraliseerd.

Zo heeft mijn Moeder de soevereiniteit

- over alle schepselen en
- over alle handelingen en goede dingen waartoe zij in staat zijn.

Zodat *als de mensen heilig denken*, zij het kanaal is van deze heilige gedachten en de soevereiniteit daarover behoudt.

Als de mensen heilig spreken, werken of wandelen, komt het begin van dit alles voort uit de Maagd Maria.

Zij bezit bijgevolg de rechten en de soevereiniteit over woorden, daden en werken. *Er is niets Goeds dat wordt gedaan zonder dat het van haar afkomstig is*

Zij was eerste reden van de incarnatie van het Woord.
Het is dan ook meer dan terecht,
dat zij het kanaal is van alle Goede Dingen en
dat zij de soevereiniteitsrechten over alle dingen bezit.

Dat is ook gebeurd met Mij, die
- als Verlosser van allen
- alle Weldaden van de Verlossing in Mij moest bevatten.

Ik ben het Kanaal, de Bron, de Zee waaruit alle Goeds van de verlostten voortkomen.
Ik bezit van nature het recht van soevereiniteit over alle handelingen van de mensen en over al het goede dat zij verrichten.

Onze heerschappij is niet zoals die van de mensen die heersen en regeren over de uiterlijke handelingen van andere mensen, en zelfs niet over al hun uiterlijke handelingen.
Maar van innerlijke handelingen weten zij niets en hebben zij ook geen zeggenschap over deze handelingen.

Want het leven, het denken en het spreken van hun onderdanen komen niet uit hen voort. Integendeel, het is uit Mij dat het leven van alle innerlijke en uiterlijke werken van de mensen voortkomt.

Zo zouden boven elk van de handelingen van de mensen de Handeling van de hemelse Moeder en de Mijne moeten staan, die als heersers hen vormen, leiden en leven geven.

Daarna vervolgde ik mijn ronde in de Goddelijke Wil.

Terwijl ik mij verenigde met de Eenheid, die mijn eerste vader Adam vóór de zonde bezat, **voegde mijn lieve Jezus eraan toe:**

Mijn dochter, je hebt niet goed begrepen **wat “Eenheid” betekent.**

Eenheid betekent centralisatie en het begin van alle handelingen van de mensen, in het verleden, het heden en de toekomst.
Zo bevatte Adam, voordat hij zondigde, en toen hij nog onze Eenheid bezat in zijn gedachten,

- de eenheid van alle gedachten van de mensen,
- de eenheid van alle woorden, alle werken en alle stappen.

Ik vond daarom in hem, in mijn Eenheid, het begin en het einde van alle handelingen van de menselijke generaties.

Adam bevatte in mijn Eenheid iedereen en bezat alles.

Zo neem jij, mijn dochter, door je te verheffen tot deze door hem verlaten Eenheid, zijn plaats in.

En door jezelf aan het begin van alles en iedereen te plaatsen, bevat je in jezelf de daden van Adam zelf, samen met de voortzetting van alle daden van de mensen.

Leven in mijn Goddelijke Wil betekent:

Ik ben het begin van alles.

En alles komt van Mij, zoals alles voortkomt uit het goddelijke Fiat.

Ik ben dus de gedachte, het woord, het werk en de stap van elk.

Ik neem alles en breng alles naar mijn Schepper.

Wij begrijpen dat Adam de hele mensheid had moeten bezitten en in zich sluiten,

- indien hij zich niet uit onze Wil had teruggetrokken en
- indien hij altijd in onze eenheid had geleefd.

Daarom zouden, als hij dat had gedaan, de menselijke generaties in onze Wil hebben geleefd.

En bijgevolg zou er één Wil zijn geweest, één Eenheid, één echo van allen. En omdat alles gemeenschappelijk zou zijn geweest, zou ieder alles in zichzelf hebben ingesloten.

BvdH 23 - 11 maart 1928 - Verschil tussen Jezus en Maria op aarde. Beiden hadden het Leven van de Goddelijke Wil in Zich. De Zon van het goddelijke Fiat.

Het verborgen Leven van Jezus was niets anders dan de voorbereiding van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde.

Twee personen hebben het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat vernietigd: Adam en Eva.

Twee andere mensen hebben het hersteld: Jezus en Maria.

Zo werd Jezus de Koning en de Maagd Maria de Koningin van dit Koninkrijk. In zijn Mensheid dacht Jezus eerst aan het Koninkrijk van de Goddelijke Wil, daarna aan de Verlossing. Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil is gevormd, het moet nu enkel nog bekend gemaakt worden.

Ik zei tegen mezelf:

"Wat was het verschil tussen de Heilige Maagd en mijn lieve Jezus, aangezien in beiden de Goddelijke Wil zijn Leven, zijn Heerschappij, zijn Koninkrijk had?"

Mijn lieve Jezus, vertoonde zich in mij en *Hij zei mij*: Mijn dochter, de Wil van Mij en de hemelse Koningin was één en dezelfde. Maar er was *een verschil tussen haar en Mij*:

1.- In één woning komt het zonlicht van alle kanten binnen zodat het licht er overal heerst. Er is geen enkele plek waar het licht niet aanwezig is zodat deze woning volledig beheerst wordt door het licht. *Zij ontvangt het voortdurend en leeft alleen onder zijn invloed.*

2.- De andere woning bezit in zichzelf de sfeer van de zon. *Zij ontvangt dus geen licht van buitenaf, maar bezit het van binnenuit.*

Is er geen verschil tussen beide?
Dat is het verschil tussen Mij en mijn Moeder.

Zij is de woning die door het Licht wordt overspoeld.
Zij werd overspoeld door dit Licht.
En de Zon van mijn Wil werd haar altijd gegeven.
Hij voedde haar altijd met zijn Licht. Zij groeide op in de eindeloze stralen van de eeuwige Zon van mijn Fiat.

Mijn Mensheid daarentegen bezat in zichzelf de sfeer van de Goddelijke Zon, haar Bron die nooit opdroogt.

De soevereine Koningin putte uit Mij het Licht dat haar het leven en de glorie van "Koningin van het Licht" gaf.
Want degene die een goed bezit, kan "koningin van dat goed" worden genoemd.

Daarna vervolgde ik mijn ronde in het goddelijke Fiat.

Aangekomen bij het huis in Nazareth waar mijn lieve Jezus zijn verborgen Leven had geleefd, zei ik Hem, bij het volgen van zijn Daden:

"Mijn liefste, er is geen enkele Daad van U, waarbij mijn 'ik bemin U' U niet volgt, om door middel van uw daden het Koninkrijk van uw Wil te vragen.

Mijn 'ik bemin U' volgt U overal:

- in de stappen die U zet,
- in de woorden die U spreekt,
- in het hout dat U bewerkt.

Door het hout te bewerken, bewerkt U de menselijke wil om deze te overwinnen, zodat uw Goddelijke Wil zich te midden van de mensen kan vertonen.

Mijn 'ik bemin U' stroomt

- in het water dat U drinkt,
- in het voedsel dat U eet,
- in de lucht die U inademt,
- in de rivieren van Liefde die tussen U, uw Moeder en de heilige Jozef stromen,
- in de gebeden die U bidt,
- in de vurige slagen van uw Hart,
- in de slaap die U neemt.

O, wat zou ik graag bij U blijven om in uw oor te fluisteren: "ik bemin U", "ik bemin U". O, dat uw Koninkrijk moge komen!

Terwijl ik wou dat mijn "ik hou van U" alle daden van Jezus bekroonden, toonde Hij zich in mij. En Hij zei:

Mijn dochter, mijn verborgen Leven is lang. Het was immers niets anders dan het vragen om "het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde".

Ik wilde in Mijzelf alle daden herhalen die de mensen in mijn Wil hadden moeten doen, om deze vervolgens aan hen aan te bieden.

Ik wilde hen samen met mijn moeder herhalen. In mijn verborgen Leven wou Ik haar altijd bij Mij hebben om dit Koninkrijk te vormen.

Twee personen hadden dit Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat vernietigd, Adam en Eva. Twee anderen, ik en de soevereine Koningin, moesten het opnieuw herstellen.

Ik dacht dus in de eerste plaats aan het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil. Want de menselijke wil was de eerste geweest die mijn Wil had beledigd door zich eruit terug te trekken. Alle andere beledigingen kwamen op de tweede plaats, als gevolg van deze eerste daad.

De menselijke wil is

- het leven of de dood van de mensen,
- hun geluk of de tirannie en het ongeluk waarheen hij hen stort,
- hun goede engel die hen naar de hemel leidt of die in een duivel verandert en hen in de hel stort.

Al het kwaad zit in de wil, net als al het goede.

Want hij is de bron van het leven in het schepsel,

- die vreugde, geluk, heiligheid, vrede en deugd kan doen opwellen,
- of die uit zichzelf ongeluk, ellende en oorlogen kan doen ontstaan die alle zegeningen vernietigen.

In mijn verborgen Leven dat ruim dertig jaar duurde, dacht ik dus eerst aan het Koninkrijk van mijn Wil.

Daarna dacht ik aan de Verlossing,

- tijdens amper drie jaar openbaar leven,

Bij het vormen van het Koninkrijk van mijn goddelijk Fiat , had ik altijd mijn hemelse Moeder aan mijn zijde.

Mijn openbare Leven verliep, althans lichamelijk, zonder haar aanwezigheid.

Voor de stichting van dit Koninkrijk, dat door de menselijke wil was vernietigd, moest ik

- eerst, Mijzelf tot Koning van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat benoemen,
- vervolgens de Maagd Maria aanstellen tot Koningin van dit Koninkrijk.

Je kunt dus zien dat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil uit noodzaak, met reden en bijgevolg eerst gevormd moest worden door mijn Komst op aarde.

Het zou niet mogelijk geweest zijn om de Verlossing te vormen als mijn hemelse Vader geen eerherstel had gekregen voor de eerste belediging die Hij had gekregen van de mens.

Het Koninkrijk van mijn Wil is dus gevormd.

Het hoeft alleen nog maar bekend te worden gemaakt.

Daarom volg Ik je, enkel

- om je de Daden te tonen die Ik in de Goddelijke Wil heb volbracht,
- om jouw daden te begeleiden, zodat het fundament van mijn Daden in de jouwe doorvloeit.

Ik zorg ervoor dat jouw wil geen leven heeft, zodat mijn Wil vrij is.

Kortom, Ik handel met jou als met een tweede Moeder.

En Ik herinner Mij alle daden die Ik met de Maagd heb verricht om hen in jou neer te leggen.

Wees daarom aandachtig om mijn Wil in alles te volgen.

Moge alles tot eer van God zijn

en tot vervulling van Zijn Allerheiligste Wil.

Deel 26

BvdH 26 - 21 april 1929 - De Goddelijke Wil is Volheid. De Maagd Maria en alle geschapen dingen bezitten deze volheid. De Soevereine Koningin was zo vol van Heiligheid dat zij zeeën van Licht, Genade, Schoonheid en Macht bezat.

Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil is volheid.

Er is niets dat Hij niet bezit:

- oneindigheid van Licht,
- onbereikbare Heiligheid,
- grenzeloze Oneindigheid,
- onophoudelijke Voortbrenging.

Hij ziet alles, Hij voelt alles en vormt alles.

Dit alles is zijn aard in het goddelijke Fiat.

En zijn Daden bezitten bijgevolg de volheid van alle Goeds.

Om dus in staat te zijn om zelfs maar één van zijn Daden in de diepte van de ziel te kunnen bevatten, is het noodzakelijk dat de ziel

- zich van zichzelf leeg maakt en
- terugkeert naar de leegte van haar 'niets' zijn, zoals in de Daad waarin zij werd geschapen.

Dan kan mijn Goddelijke Wil een lege ruimte vinden om daar, in het niets, een Daad van zijn volheid te kunnen neerleggen.

De grootsheid van de soevereine Koningin bezat deze volheid van Heiligheid. Er was dan ook geen leegte in haar.

Zij was zo vol van Heiligheid dat zij zeeën van Licht, Genade, Schoonheid en Kracht bezat.

Haar volheid is zo groot dat

- Wij geen plaats hebben om meer in haar te plaatsen, en
- zij geen plaats heeft om meer te ontvangen.

Want zij is het enig hemels schepsel dat onder het bewind van de Daad van ons Goddelijk Fiat heeft geleefd.

Zij alleen kan zeggen:

"Ik ben een Daad van de Goddelijke Wil. Daarin ligt het hele geheim van mijn Schoonheid, Macht, Grootheid en zelfs mijn Moederschap."

Wat is onmogelijk voor een Daad van ons Fiat?

Het kan alles doen. Zijn voorrecht is de volheid van alle dingen. ...

Maar zelfs dan kan je niet zeggen dat het leven van het zonlicht en van zijn warmte niet in jou en om je heen is.

Je moet weten dat ons goddelijk Wezen, onze scheppende Wil, een onophoudelijke en altijd nieuwe beweging heeft:

- nieuw in vreugde, in geluk,
- nieuw in schoonheid,
- nieuw in het werk dat onze Wijsheid ontplooit in de vorming van zielen,
- nieuw in de heiligheid die zij stempelt,
- nieuw in de liefde die zij infuseert.

Zij bezit deze nieuwe en voortdurende daad.

Zo heeft zij de eigenschap om steeds nieuwe dingen te doen.

De Koningin-Moeder werd helemaal mooi, zuiver en heilig geschapen. Dit sluit niet uit dat Wij andere nieuwe en mooie dingen kunnen creëren, die onze Werken waardig zijn.

Bovendien, in de Schepping, toen ons Fiat aan het werk ging door alle dingen te scheppen, manifesteerde het ook alle nieuwe daden:

- waarmee Het de schepselen moest vormen,
- de uitzonderlijke schoonheden die het moest meedelen, en
- de heiligheid die het moest inprenten in degenen die in onze Goddelijke Wil zouden leven.

En aangezien het Goddelijke Fiat zijn Leven en zijn Koninkrijk in de mensen niet had, enkel in de soevereine Dame van de Hemel, verrichtte Hij zijn eerste Wonder, dat zowel de Hemel als de aarde versted deed staan.

Hij wacht nu op de andere mensen die zijn Leven zullen hebben en zijn andere Koninkrijken zullen bezitten

- om daar te regeren en
- om door een nieuwe Daad heiligheid, schoonheid en zeldzame genaden te vormen.

O, met hoeveel ongeduld wacht mijn Goddelijke Wil op dit nieuwe werkterrein om daar zijn nieuwe Daden te manifesteren!

Mijn Goddelijke Wil is als een ambachtsman die in staat is om honderdduizenden beelden te maken, die allemaal verschillend zijn.

Hij weet hoe Hij elk beeld een detail kan geven
- van schoonheid, van expressie en van een zeer zeldzame vorm.
Je kan niet zeggen dat de ene op de andere lijkt.

Hij is niet in staat om herhalingen te maken,
- enkel steeds nieuwe en mooie beelden.

Mijn Wil krijgt echter geen kans om zijn kunst te tonen!

Wat een pijn zou deze inactiviteit voor zo'n ambachtsman zijn!

Dat is het geval voor mijn Goddelijke Wil.

Hij wacht op zijn Koninkrijk onder de mensen om daar te vormen:

- nog nooit geziene goddelijke Schoonheden,
- een ongekende heiligheid,
- een nog nooit ervaren nieuwigheid.

Het is voor haar Macht die alles kan, voor haar Onmetelijkheid die alles omvat, voor haar Liefde die onuitputtelijk is, onvoldoende dat Hij met zijn goddelijke kunst de grote Dame, de Koningin van Hemel en aarde, gevormd heeft.

Mijn Wil wenst ook haar navolgers te vormen, waarin mijn Fiat wil leven en heersen om daar andere werken te vormen die Hem waardig zijn.

Hoe kan onze Glorie volledig zijn in de Schepping, en hoe kunnen de glorie en de gelukzaligheid van de menselijke familie in de Hemel volledig zijn, als ons werk in de Schepping nog niet voltooid is!

De mooiste beelden, de belangrijkste werken moeten nog gevormd worden. *Het doel van de Schepping zelf is nog niet bereikt.*

Het volstaat dat er één detail ontbreekt, één klein bloempje, één blaadje of een kleurnuance, om een kunstwerk zijn volledige waarde te ontnemen en de maker ervan niet de volledige eer te geven die hem toekomt.

Het zijn overigens geen details die ontbreken in onze Schepping, maar de belangrijkste Werken, onze verscheidenheid van goddelijke Beelden van schoonheid, heiligheid en volmaakte gelijkenis.

Onze Wil begon de Schepping met een zodanige grootsheid in

- schoonheid, orde, harmonie en pracht,

zowel

- in de vorming van 'de machine' van het universum,

- als in de Schepping van de mens.

Het is niet meer dan terecht dat, voor de luister, de glorie en de eer van ons Werk, het wordt volbracht met nog meer:

- weelde, diversiteit en zeldzaamheid in schoonheid,

allemaal de onophoudelijke en altijd nieuwe Daad die mijn

Goddelijke Wil bezit, waardig.

Zij die in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zullen leven, zullen leven onder de Macht van een nieuwe Daad van onweerstaanbare Kracht.

Zij zullen zich bekleed voelen met een nieuwe Daad van heiligheid, van een oogverblindende Schoonheid en van een stralend Licht.

En wanneer zij deze Daad bezitten, zal er een nieuwe Daad komen, en daarna nog een, en nog een, zonder dat er ooit een einde aan komt.

Verrast zullen zij zeggen: "Hoe groot is de schoonheid, de heiligheid, de rijkdom, de kracht en de gelukzaligheid van onze driemaal heilige Fiat, Hij die nooit uitgeput raakt en ons altijd nieuwe heiligheid schenkt, nieuwe schoonheid om ons te verfraaien, nieuwe kracht om ons te sterken en nieuwe gelukzaligheid.

zodat de eerste niet gelijk is aan de tweede, noch aan de derde, noch aan alle andere die Hij ons zal schenken."

BvdH 26 - 8 september 1929 - De Geboorte van de Maagd Maria was de wedergeboorte van de hele mensheid.

Ik dacht aan de geboorte van mijn Hemelse Moeder, om haar mijn bescheiden eer te bewijzen. En ik riep de hele schepping tot mij om de lof van de Soevereine Koningin te zingen.

Jezus zei mij:

Mijn dochter, ook Ik wil samen met jou en de hele schepping de lof zingen bij de Geboorte van mijn hoogverheven Moeder.

Je moet weten dat:

- deze geboorte de wedergeboorte van de hele menselijke familie in zich bevatte, en
- de hele schepping zich herboren voelde in de Geboorte van de Koningin van de Hemel.

Alles juichte van vreugde omdat zij hun Koningin hadden.

Tot dan toe voelden ze zich allemaal als een volk zonder Koningin. In hun stilzwijgen wachtten zij op deze gelukkige dag om hun stilzwijgen te doorbreken en te zeggen:

"Glorie, liefde en eer aan haar die als Koningin onder ons komt. Wij zullen niet langer weerloos zijn, zonder iemand die over ons regeert, zonder feest. Want zij is geboren, zij die onze eeuwige glorie vormt."

Dit hemels meisje,

- dat onze Goddelijke Wil intact hield in haar ziel,
- zonder ooit haar eigen wil te doen, hervond
- alle rechten van de onschuldige Adam voor zijn Schepper en
- de soevereiniteit over de hele Schepping.

Daardoor voelde alles zich in haar herboren.

En Wij zagen in deze heilige Maagd, in haar klein Hartje,

- alle kiemen van de menselijke generaties.

Zo verwierf de mensheid door haar opnieuw de verloren rechten.

Daarom was haar Geboorte de mooiste en de meest glorieuze.

Vanaf haar geboorte bevatte zij in haar Moederhartje, als onder twee vleugels, alle generaties,

- als kinderen die opnieuw geboren waren in haar maagdelijk Hart, om hen te verwarmen, te beschermen, op te voeden en te voeden met het bloed van haar Moederhart.

Daarom houdt deze tedere en hemelse Moeder zo veel van de mensen. Omdat ze allemaal in haar konden herboren worden. En zij voelt in haar Hart het leven van haar kinderen.

Is er iets dat onze Goddelijke Wil niet kan doen daar waar Zij regeert en waar Zij haar Leven heeft?

Zo voelen allen onder haar blauwe mantel de moederlijke vleugels van hun hemelse Moeder en vinden zij in haar Moederhart een klein plekje waar zij beschutting kunnen vinden.

Welnu, mijn dochter, zij die in mijn Goddelijke Wil leeft,
- hernieuwt haar geboorte en
- verdubbelt de wedergeboorte van alle menselijke generaties.

BvdH 26 - 27 juni 1919 - Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil en dat van de Verlossing gingen altijd samen. Jezus vormde de materialen en de bouwwerken. De volkeren ontbreken nog.

Ik maakte mijn ronde door de Schepping om alle Daden van de Goddelijke Wil te volgen.

Toen ik aankwam op het punt waar het Opperwezen de Maagd Maria schiep, stopte ik om het grote Wonder te aanschouwen waar de Verlossing haar begin zou hebben.

En **mijn lieve Jezus**, die zich in mij openbaarde, **zei mij**:

Mijn dochter, de Verlossing en het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zijn altijd samengegaan.

Om de Verlossing te laten komen, was er een mens nodig dat leefde vanuit de Goddelijke Wil, zoals de onschuldige Adam in Eden leefde vóór de zonde.

Dit terecht, met wijsheid en met luister, opdat de Verlossing van de gevallen mens gebaseerd zou zijn op het principe waarmee de orde van onze Wijsheid de mens heeft geschapen.

Als er geen mens was geweest waarin mijn goddelijke Fiat zijn koninkrijk had, zou de Verlossing een droom zijn geweest, geen werkelijkheid.

Als Hij niet volledig in de Maagd Maria had geregeerd, zouden de Goddelijke Wil en de menselijke wil
- op afstand van elkaar zijn gebleven, en

- op afstand van de mensheid.

Dit zou de Verlossing onmogelijk hebben gemaakt.

De Maagd Koningin

- onderwierp haar wil aan de Goddelijke Wil en

- liet de Goddelijke Wil vrijelijk heersen.

Zo versmolten beide wilen en verzoenden zij zich.

De menselijke wil ontving de voortdurende Daad van de Goddelijke Wil en liet deze zonder tegenstand werken. Het Koninkrijk had zo zijn Leven, zijn Kracht en zijn absolute Heerschappij.

Zo zie je hoe de Verlossing en het Koninkrijk van mijn Fiat samen begonnen! Sterker nog, ik zou kunnen zeggen dat het Koninkrijk van mijn Fiat eerder begon om vervolgens samen verder te gaan.

Door een man en een vrouw die zich hadden teruggetrokken uit mijn Goddelijke Wil begon het koninkrijk van de zonde en van alle ellende van de menselijke familie.

Op dezelfde manier:

een vrouw heeft mijn Fiat laten heersen, en krachtens mijn Fiat werd zij

- tot Koningin van hemel en aarde aangesteld,

- verenigd met het eeuwige Woord dat Mens is geworden,

en begon de Verlossing,

zonder zelfs het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil uit te sluiten.

Bovendien is alles wat door Mij en door de grootheid van de soevereine Koningin van de Hemel is gedaan,

- niets anders dan de materialen en bouwwerken

die haar Koninkrijk voorbereiden.

Je kan mijn Evangelie klinkers en medeklinkers noemen,

die, als trompetten, de aandacht van de volkeren trekken

om te wachten op belangrijkere lessen, die hun nog veel meer

goeds zouden brengen dan de Verlossing zelf.

Zelfs mijn lijden, mijn dood en mijn verrijzenis,

- bevestiging van de Verlossing, zijn een voorbereiding op het

Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Het waren sublieme lessen. En allen wachtten op hogere lessen.
En dat is wat Ik al heb gedaan, na zoveel eeuwen.

En dat zijn de vele openbaringen

- die Ik je heb gegeven over mijn Goddelijke Wil,
- en wat Ik je bovendien heb laten weten,
hoe Hij onder de mensen wil komen regeren
- om hen de rechten van zijn Koninkrijk terug te geven die zij
verloren waren,
- om hen te vullen met alle Goeds en al het geluk dat mijn Wil bezit.

Zoals je ziet,

- zijn de materialen al klaar,
- bestaan de bouwwerken
- bestaat de kennis over mijn Wil
die, meer dan de zon,
- haar Koninkrijk moet verlichten en
- grotere gebouwen moet laten bouwen met de materialen
die Ik heb gevormd.

Het enige wat nog ontbreekt zijn de volkeren die dit Koninkrijk van
mijn Fiat moeten bevolken.

De volkeren zullen zich vormen en binnenkomen naarmate de
Kennis over mijn Fiat wordt gepubliceerd.

Je ziet dus dat twee mensen die afstappen van de Goddelijke Wil en
het veld vrijmaken voor de menselijke wil, de ondergang van de
menselijke generaties vormen.

Twee andere mensen:

- de Koningin van de Hemel, die door Genade in mijn goddelijke Fiat
leeft,
- en mijn Mensheid, die van Nature in Hem leeft,
vormen de redding en het herstel,
en geven het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil terug.

Er kan geen twijfel over bestaan dat de Verlossing is gekomen,
aangezien het ene met het andere verbonden is. Het is dus een
zekerheid dat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat zal komen.
Het is hoogstens een kwestie van tijd.

Toen ik dit hoorde, zei ik:

"Mijn geliefde, hoe kan het Koninkrijk van uw Wil komen?"

We zien geen verandering. Het lijkt alsof de wereld haar duizelingwekkende race in het kwaad voortzet."

Jezus vervolgde met te zeggen:

Wat weet jij

- over wat ik moet doen en
 - over de manier waarop ik alles kan overwinnen, zodat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil
 - zijn leven kan hebben onder de schepselen?
- Als alles beslist is, waarom twijfel je dan!

BvdH 26 - 30 juli 1929 – Het verschil tussen degene die heilig handelt in de menselijke orde en degene die handelt in de Goddelijke Wil. Zonder Hem heb je de kracht van een kind. Alle kwaad komt voort uit de menselijke wil.

Mijn arme geest blijft de allerhoogste Fiat doorkruisen. Oh, wat een verrassingen, wat een wonderen van deze zo heilige Wil!

Mijn klein verstand verdwaalt in de onmetelijkheid van zijn zee en er zijn veel dingen die ik niet kan uitdrukken en waarvan ik zelfs de woorden niet ken om ze u te vertellen.

Ik voel me dan ook als iemand die iets wonderbaarlijks heeft gegeten of gezien en niet weet hoe het heet.

Als de Goddelijke Wil geen wonderen verrichtte door mij te laten zeggen wat Hij openbaart, hoeveel dingen zou ik dan in zijn Zee hebben achtergelaten, niet in staat om ook maar iets te zeggen.

Ik voelde me zo opgegaan in het goddelijke Fiat toen mijn altijd **vriendelijke Jezus** zich in mij openbaarde en **tegen mij zei**:

Mijn dochter, wat een verschil is ertussen:

- degenen die de deugden op heilige wijze beoefenen, maar binnen de menselijke orde, en
- degenen die handelen binnen de Goddelijke Orde van mijn Goddelijke Wil.

Wanneer de eersten de deugden beoefenen, blijven deze onderling gescheiden, zodat de verscheidenheid van hun daden zichtbaar

wordt:

- de ene deugd verschijnt als geduld,
- een andere als gehoorzaamheid,
- een derde als naastenliefde.

Elk heeft zijn eigen onderscheid en ze zijn niet in staat om samen te smelten tot één enkele daad die voortkomt uit het Goddelijke en de eeuwigheid en het oneindige omvat.

Integendeel, voor degene die handelt in mijn Goddelijke Wil,
- bezit haar Licht de communicerende en verenigende eigenschap.

Omdat de deugden allemaal zijn gemaakt in de bron van haar Licht,
- vormen ze, door samen te smelten,
één enkele Daad met ontelbare effecten,
die zelfs de Schepper omvatten met de oneindigheid van zijn Licht.

De zon is hiervan het symbool: zij omarmt de aarde

- omdat zij één is,
- omdat zij de Bron van Licht bezit die nooit dooft,

Door zijn ontelbare effecten geeft zij alle kleuren en brengt zij het leven van haar licht over op alle dingen en alle wezens.

De verenigende kracht bezit de communicerende deugd.

Zo kan iedereen, als hij dat wil, een goed nemen dat voor iedereen beschikbaar is.

Daarentegen wordt de mens dat in de menselijke orde werkt
gesymboliseerd door de lichten van de lage wereld: hoewel ze talrijk
zijn, hebben ze niet de eigenschap om

- de duisternis van de nacht te verdrijven en het daglicht te vormen,
of
- de hele aarde te omarmen met een grote veelheid aan licht.

Daarom kunnen ze persoonlijk en lokaal worden genoemd,
afhankelijk van de tijd en de omstandigheden.

Oh, als alle mensen het grote geheim kenden om te werken in mijn
Goddelijke Wil, zouden ze met elkaar wedijveren om niets te laten
ontsnappen dat niet door zijn zeer zuiver Licht zou gaan.

Ik bleef de Goddelijke Wil volgen.

En mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, de mens zonder mijn Wil is als een kind dat niet de kracht heeft om zijn eigen gewicht te dragen, of om werk te doen dat hem in staat stelt zijn kleine bestaan zelf te onderhouden.

En als we hem zouden dwingen een heel zwaar voorwerp op te tillen of een taak uit te voeren, zou het kind zich machteloos en krachteloos voelen.

Misschien zou hij het wel proberen. Maar als hij zou zien dat hij dat voorwerp niet eens kan verplaatsen of die taak niet kan uitvoeren, zou het arme kind in snikken uitbarsten en niets doen. Om hem gelukkig te maken, zou het volstaan om hem een snoepje te geven.

Degene die mijn Goddelijke Wil bezit, daarentegen, heeft de kracht van een volwassen man, of beter gezegd: de Goddelijke Kracht.

Als men hem vraagt dit zware voorwerp op te tillen, doet hij dat zonder moeite, alsof het niets is.

Terwijl het arme kind zich verpletterd zou voelen onder het gewicht.

Als je hem vraagt een taak te volbrengen, zal hij zich daarover verheugen vanwege de winst en het voordeel dat hij eruit haalt.

Als men je hem een snoepje zou willen geven, zou hij dat minachtend weigeren en zeggen:

“Geef me gewoon de prijs van mijn werk. Want ik moet ervan leven.”

Je ziet dus dat degene die mijn Goddelijke Wil heeft, genoeg kracht heeft om alles te doen, zodat alles haar gemakkelijk afgaat, zelfs het lijden.

Want omdat ze zich sterk voelt, beschouwt ze het als een aanwinst.

Waarom zijn velen niet in staat om ook maar iets te verdragen en lijken ze altijd de zwakheid van een kind te hebben?

Dat komt omdat ze de kracht van mijn Goddelijke Wil missen.

Dat is de oorzaak van alle kwaad. Wees daarom waakzaam, mijn dochter, en wijk nooit af van mijn Goddelijke Wil.

Ik ging dan verder met mijn handelingen in het goddelijke Fiat.

Toen ik op het punt kwam waarop Hij de soevereine Koningin van de Hemel tot leven riep, liet geboren worden, dacht ik:

"Door de Allerheiligste Maagd te scheppen, verrijkte God niet alleen haar mooie ziel met talrijke voorrechten, maar Hij moest ook haar natuur veranderen om haar zo zuiver en heilig te maken."

Mijn geliefde Jezus openbaarde zich in mij en **Hij zei mij**:
Mijn dochter, er viel niets toe te voegen aan haar natuur.
Want het is niet de menselijke natuur die gezondigd heeft,
maar de menselijke wil.

In feite was de menselijke natuur op haar plaats, precies zoals zij uit onze scheppende Handen is voortgekomen.

Bij het scheppen van de Maagd hebben Wij dezelfde manier gebruikt als bij de andere mensen.

Wat in de mens besmet is geraakt, is zijn wil.
Zijn menselijke natuur werd bezielde door zijn opstandige wil.
Deze was verankerd in de menselijke wil.
De menselijke natuur nam hieraan deel en raakte besmet.

Wanneer de Goddelijke Wil en de menselijke wil
- in harmonie worden gebracht,
- de heerschappij en het bewind aan de Goddelijke Wil toekennen
zoals Wij dat willen,
verliest de menselijke natuur haar triestige gevolgen en blijft zij even
mooi als toen ze uit onze scheppende Handen kwam.

Welnu, in de Koningin van de Hemel lag al ons Werk in haar menselijke wil die de Onze met vreugde ontving.

Onze Wil, die geen weerstand van haar kant ondervond,
verrichtte wonderen van genade.

Krachtens mijn Goddelijke Wil
- bleef zij geheiligd en
- ondervond zij niet de trieste gevolgen en het kwaad zoals de andere schepselen.

Daarom, mijn dochter, zodra de oorzaak is weggenomen,
verdwijnen ook de gevolgen.

Als mijn Goddelijke Wil in de schepselen binnentreedt en daar heerst, zal Hij alle kwaad in hen verbannen en zal Hij hun alle goeds voor ziel en lichaam schenken!

Deel 27

BvdH 27 - 28 september 1929 - De eerste kus, uiting van Liefde tussen Moeder en Zoon.

Ik maakte mijn ronde door de Schepping en de Verlossing. Mijn klein verstand stond stil toen mijn charmant Kindje, bij het verlaten van de Moederschoot, zich in de armen van de hemelse Moeder wierp.

In zijn verlangen om zijn eerste uiting van Liefde te tonen, sloeg Hij zijn kleine armpjes om de hals van zijn Moeder en kuste haar. Ook de goddelijke Koningin voelde de behoefte om haar eerste uiting van Liefde jegens het goddelijke Kind te tonen.

Zij beantwoordde zijn kus met zoveel moederlijke genegenheid dat het leek alsof haar Hart uit haar borstkas sprong. Dit waren de eerste Liefdesuitingen tussen de Moeder en haar Zoon.

Ik zei tegen mezelf: "Wie weet hoeveel Goeds deze Liefdesuitwisseling bevatte!" Mijn lieve Jezus verscheen mij in de gedaante van een klein Kindje dat zijn Moeder kuste, en *Hij zei mij:*

Mijn dochter, hoezeer voelde Ik de behoefte om deze uiting van Liefde jegens mijn Moeder te tonen.

In feite was alles wat door ons Allerhoogste Wezen werd gedaan niets anders dan een uitstorting van Liefde.

In de Maagd Koningin centraliseerde Ik alle Liefde die Wij in de Schepping hadden. Omdat mijn Goddelijke Wil in haar was, was mijn Moeder in staat om met mijn Kus zo'n grote uitstorting te ontvangen en deze aan Mij terug te geven.

In feite is alleen het wezen dat in mijn Goddelijke Wil leeft, in staat om in zichzelf te centraliseren:

- de voortdurende Daad van de hele Schepping, en
- de daad om deze terug te geven aan God.

Aan degene die mijn Goddelijke Wil bezit kan ik alles geven en zij kan Mij alles teruggeven.

BvdH 27 - 20 januari 1930 - Het Leven in de Goddelijke Wil is zo mooi. De ziel laat God toe zijn Werken te herhalen. Het Goddelijke Fiat is zowel acteur als toeschouwer.

Ik deed mijn ronde in de Goddelijke Wil. Ik kwam op het punt

- waar de Koningin van de Hemel werd geschapen, en
- waar de Godheid het gewaad van Gerechtigheid aflegde.

Alsof Zij feestkledij aantrok,
vernieuwde Zij de plechtige daad van de Schepping.

Zij riep de mens tot leven die leefde in de Goddelijke Wil,
- het enige doel waarvoor God de mens had geschapen,
en die het huis van haar Vader niet zou verlaten.

Want alleen onze menselijke wil plaatst ons

- buiten God, buiten zijn Woning,
- buiten zijn Bezittingen, zijn Licht, zijn Heiligheid.

Door de Heilige Maagd te scheppen, hernam God

- de feesten van de Schepping,
- zijn zachte Glimlach,
- zijn heilige Gesprekken met de mensen.

Hij vloemde zodanig over van Liefde dat Hij haar onmiddellijk aanstelde tot koningin van het hele universum.
Hij droeg aan en iedereen en alles op haar als zodanig te eren en, knielend aan haar eerbiedwaardige voeten, haar als koningin te erkennen en haar lof te zingen.

Ook ik zong op mijn gebruikelijke manier de lof van mijn Moeder Koningin, en ik groette haar namens iedereen:

- 'Koningin van Hemel en aarde',
- 'Koningin van alle harten' en
- 'hemelse Koningin' die over alles heerst, zelfs over haar Schepper.

Ik zei haar:

"Ik smeed u, heers over allen met uw universele Rijk opdat de menselijke wil de rechten aan de Goddelijke Wil kan teruggeven.

Heers over onze God, opdat het goddelijke Fiat
- in de harten kan neerdalen en
- op aarde kan heersen zoals Hij in de hemel heerst."
Dat deed ik.

Mijn lieve Jezus openbaarde zich in mij om samen met mij de lof te zingen van de hemelse Moeder van de Hemel.

Hij drukte mij tegen zich aan en **Hij zei:**
"Mijn dochter, hoe mooi is het Leven in mijn Goddelijke Wil!
Alles wat door God gedaan is, is tegenwoordig."

De mens
- vindt alles wat de Schepper heeft gedaan,
- neemt deel aan zijn Werken, en
- kan zijn Schepper de eer, de liefde en de glorie van deze Daad teruggeven.

Je kan zeggen dat de ziel die in de Goddelijke Wil leeft,
- Ons onze mooiste Werken laat hernieuwen, en
- onze feesten laat herhalen.

De schepping van de Maagd Maria zegt duidelijk
- wat onze Goddelijke Wil betekent en wat Zij kan doen.
Zodra Hij bezit had genomen van haar maagdelijke Hart,
- zonder ook maar een ogenblik te wachten,
hebben Wij haar onmiddellijk tot Koningin aangesteld.

Het was onze Wil om haar te kronen.
Het was immers niet passend dat een mens die onze Wil bezat, -
niet de kroon van Koningin en de scepter van het gezag droeg.

Onze Goddelijke Wil kan niets weigeren. Hij wil alles geven aan degene die Hem toestaat zijn Koninkrijk in haar ziel te vormen.

En je moet weten dat net zoals jij in het goddelijke Fiat
- de schepping van de soevereine Dame vindt en
- haar lof zingt als Koningin,
zij jou ook in het goddelijke Fiat heeft gevonden
en jouw lofzang heeft gehoord.

De Moeder wil niet door haar dochter worden overtroffen.
Sindsdien heeft zij jouw lof gezongen,

- om de Goddelijke Wil te eren die jou bezielde,
- en om jouw lied terug te geven.

Hoe vaak vraagt zij de hemel, de zon, de engelen en alle dingen om de lof te zingen van haar kleine dochter die wil leven in dit Fiat, dat haar glorie, haar grootsheid, haar schoonheid en haar geluk vormde.

Ik ging vervolgens verder met mijn overgave aan het Goddelijk Fiat.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

Mijn dochter, wanneer mijn Goddelijke Wil in de ziel heerst, handelt Hij en leidt Hij alles wat zij doet.

Er is niets dat de ziel doet

- zonder dat mijn Goddelijke Wil zijn eerste Daad plaatst, om zijn goddelijke Daad op de daad van het schepsel te plaatsen.

Zo vormt Hij, wanneer zij denkt, haar eerste gedachte.

En Hij roept alle Heiligheid, alle Schoonheid, alle Orde van de Goddelijke Intelligentie op.

De mens is niet in staat onze Intelligentie te ontvangen.

En hij heeft daar ook niet voldoende ruimte voor.

Zo, telkens wanneer mijn Fiat zijn eerste Daad verricht in het verstand van de mens, breidt Hij met zijn Kracht de capaciteit van die mens uit, om in de geest van deze mens een nieuwe goddelijke Intelligentie te kunnen vormen.

Je kan dus zeggen dat waar Hij heerst, mijn Wil

- de Eerste is die ademt,
- de Eerste is die het hart laat kloppen,
- de Eerste daad is van de bloedsomloop, om in de mens,
 - zijn goddelijke Ademhaling,
 - zijn Hartkloppingen van Licht te vormen, en
 - in de bloedsomloop de totale transformatie van zijn Goddelijke Wil in de ziel en het lichaam van de mens te verwezenlijken.

En door dit te doen,

geeft Hij haar de capaciteit en stelt Hij haar in staat:

- om te ademen met de goddelijke Adem,
- om het hart te laten kloppen met zijn Hartslag van Licht,
- om geheel zijn Goddelijk Leven te voelen, beter dan het bloed dat door haar hele wezen stroomt.

Overal waar mijn Wil heerst,
is Hij de acteur die nooit ophoudt met werken.

Door toeschouwer te worden,
geniet Hij van de goddelijke taferelen die Hijzelf verwezenlijkt in de mens, die zijn wezen als materie tussen zijn Handen leent.

Dit laat Hem toe om de meest wonderbaarlijkste en mooiste taferelen te ontvouwen, die mijn Fiat wil verwezenlijken in de ziel, waar mijn goddelijke Wil heerst en domineert.

Deel 28

BvdH 28 - 7 oktober 1930 - Wij hebben de Verlossing te danken aan de trouw van de Allerheiligste Maagd Maria. Trouw is de zoete ketting die God betovert. De hemelse landbouwer. De noodzaak van het zaad om de goddelijke Werken te kunnen verspreiden.

Ik volgde de Goddelijke Wil.

Mijn arme geest was bezig met alle dingen die mijn lieve Jezus mij vertelde over het Koninkrijk van het goddelijke Fiat.

In mijn onwetendheid zei ik tegen mezelf:

“O, hoe moeilijk is de verwezenlijking, de heerschappij en de triomf ervan op aarde!”

Mijn lieve Jezus zei mij: “Mijn dochter, de Verlossing is te danken aan de Trouw van de Maagd-Koningin.

Oh! Had Ik die sublieme Dame niet gevonden die:

- Mij niets weigerde,
- voor geen enkel offer terugdeinsde!

Oh! Als er niet:

- haar vastberadenheid was geweest om Verlossing te vragen, zonder ooit te aarzelen
- haar onvermoeibare trouw,
- haar vurige en onophoudelijke liefde,
- haar standvastigheid tegenover haar Schepper, wat er ook gebeurde, of dat nu van God kwam of van mensen!

De banden die zij tussen de hemel en de aarde heeft gesmeed,

- de invloed die zij heeft verworven,
- haar macht over de Schepper,

waren zodanig dat zij zich waardig heeft gemaakt om het Goddelijke Woord op aarde te laten neerdalen.

Dankzij haar onwankelbare trouw en omdat onze Goddelijke Wil zelf in haar maagdelijke Hart regeerde, hadden Wij niet de kracht om haar te weerstaan.

Haar trouw was de zachte ketting die Mij bond en Mij uit de Hemel naar de aarde deed neerdalen.

Door de soevereine Koningin krijgen de mensen daarom nu, wat zij gedurende vele eeuwen niet hebben gekregen.

Ja, zij alleen was waardig

- om het goddelijke Woord uit de hemel op aarde te laten neerdalen,
 - om het grote Goed van de Verlossing te ontvangen,
- zodat allen, als zij dat wensen, dit grote Goed kunnen ontvangen.

Standvastigheid, trouw en onveranderlijkheid in het Goede en het vragen van het gekende Goede, kunnen goddelijke Deugden worden genoemd, geen menselijke.

Weigeren wat zij Ons vraagt zou bijgevolg hetzelfde zijn, als aan Onszelf weigeren.

Zo gaat het in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Wij willen een trouwe ziel vinden,

- waarin We kunnen werkzaam zijn en
 - die Ons door de zachte band van Trouw aan alle kanten bindt.
- Dan vindt ons goddelijke Wezen geen enkele reden om haar niet te geven wat zij vraagt.

Wij willen onze Standvastigheid vinden, die de noodzakelijke steun is om het grote Goede dat zij vraagt in de ziel in te sluiten.

Het zou niet gepast zijn voor onze goddelijke Werken om hen toe te vertrouwen aan wispelturige zielen die niet bereid zijn offers voor Ons te brengen.

Het offer van mens is de verdediging van onze Werken.

Dat betekent dat Wij onze Werken op een veilige plaats willen bewaren. Wanneer Wij de trouwe mens gevonden hebben en wanneer het Werk ons verlaat om zijn plaats in deze mens in te nemen, is het werk gedaan.

Het zaad is gezaaid.

Beetje bij beetje ontkiemt het en produceert het andere zaden.

En deze verspreiden zich. Elk die dat wenst, kan dit zaad verkrijgen om het in zijn ziel te laten ontkiemen.

Doet de landbouwer niet hetzelfde?

Als deze landbouwer dit zaad bezit dat hem rijk kan maken, zaait hij het in zijn grond waar het ontkiemt en tien, twintig, dertig zaden kan voortbrengen.

De landbouwer plant dan niet alleen één zaadje, maar alle zaadjes die hij heeft geoogst. En hij oogst zoveel hij kan om voldoende te zaaien om al zijn land te vullen en zover te komen dat hij zelfs anderen het zaad van zijn fortuin kan geven.

Ik, hemelse Landbouwer, kan nog veel meer doen.

Ik vind immers een mens die het terrein van zijn ziel voorbereid heeft, waar ik het zaad van mijn Werken kan zaaien.

Dit hemelse Zaad van mijn Goddelijke Wil dat in de diepten van haar ziel is geplant, zal ontkiemen.

En beetje bij beetje zal het groeien en bekend worden, geliefd en begeerd door een klein aantal, en vervolgens door velen.

Wees daarom trouw en aandachtig, mijn dochter.

Zorg ervoor dat Ik dit hemelse zaad in je ziel kan zaaien en dat niets het ontkiemen ervan in de weg staat.

Als het zaad er is, is er zeker hoop dat het ontkiemen ervan andere zaden kan voortbrengen.

Maar als het zaad er niet is, is alle hoop verloren. En het heeft geen zin om te hopen op de heerschappij van mijn Goddelijke Wil.

Net zoals het zinloos zou zijn geweest om te hopen op Verlossing als de hemelse Koningin mij niet in haar Schoot had verwekt, als vrucht van haar Trouw, haar Standvastigheid en haar Opoffering.

Laat Mij daarom handelen, en Ik zal voor al het andere zorgen.

BvdH 28 - 18 oktober 1930 - De waarde van de kussen en omhelzingen van de Maagd aan het Kindje Jezus. Omdat zij de Goddelijke Wil bezat, werden al haar Daden oneindig en immens voor Jezus.

... Ik bleef bij moment waarop de soevereine Koningin het Kindje Jezus baarde (Hem het leven schonk).

Zij drukte Hem tegen haar borst en kuste Hem keer op keer met verrukking voordat ze Hem haar zoete melk gaf. O, wat verlangde ik ernaar om ook mijn Kind Jezus mijn liefdevolle kussen en tedere omhelzingen te kunnen geven.

Hij deed alsof Hij deze ontving en **Hij zei mij:**

Dochter van mijn Wil, de waarde van de handelingen van mijn hemelse Moeder was zo groot omdat zij voortkwamen uit de immense Schoot van mijn Goddelijke Wil, waar zij haar Koninkrijk, haar Leven bezat.

Er was geen beweging, geen handeling, geen ademhaling of hartslag in haar die niet zo overvol was van de Allerhoogste Wil zodanig dat Deze eruit overstroomde.

De tedere kussen die zij Mij gaf, kwamen uit deze Bron voort. De kuise omhelzingen waarmee zij mijn kleine Mensheid kustte bevatten de onmetelijkheid van mijn Allerhoogste Wil.

Toen zij Mij de zuivere melk uit haar maagdelijke borst gaf om Mij te voeden, zoog Ik aan de immense Borst van mijn Fiat.

Uit deze melk putte Ik:

- de oneindige vreugde van mijn Fiat,
- zijn onbeschrijfelijke zoetheid, het voedsel, de substantie, de groei van mijn Mensheid, uit de immense Diepte van mijn Goddelijke Wil.

Zo voelde ik in haar kussen de eeuwige kus van mijn Wil. Wanneer Hij een handeling verricht, houdt de werking nooit op.

In haar omhelzingen voelde Ik een Goddelijke Onmetelijkheid Mij omhelzen. Mijn Wil vervulde haar steeds en zo voedde zij Mij met haar melk, goddelijk en menselijk. Zij gaf Mij de hemelse vreugden en de tevredenheid van mijn Goddelijke Wil terug.

Als de Soevereine Koningin niet de Goddelijke Wil in haar macht had gehad, zou Ik geen genoegen hebben genomen met haar kussen, haar liefde, haar omhelzingen en haar melk.

Hoogstens mijn Mensheid zou tevreden zijn geweest.
Maar mijn Godheid, het Woord van de Vader,
dat de Oneindigheid en de Onmetelijkheid in mijn macht had,
wilde:

- oneindige kussen, onmetelijke omhelzingen,
- melk vol van vreugde en goddelijke zoetheid.

Alleen zo was Ik tevreden:

mijn Moeder bezat mijn Goddelijke Wil en zij kon Mij met haar kussen, omhelzingen, liefde en al haar daden het Oneindige geven.

Je moet weten dat alle handelingen die in mijn Goddelijke Wil worden verricht, daarvan niet te scheiden zijn.

Je kan zeggen dat de Handeling en de Wil één en hetzelfde vormen.

De Wil kan Licht worden genoemd, en de Handeling Warmte.
Zij zijn niet van elkaar te scheiden.

Zo zal iedereen die mijn Fiat als Leven bezit alle Handelingen van de hemelse Moeder bezitten.

Zij bezat al hun handelingen,
zodat Ik mij in haar kussen en omhelzingen,
omhelsd voelde door allen die in mijn Wil zullen leven.

En in deze zielen die in mijn Wil zullen leven,
voel Ik me opnieuw omhelsd en geknuffeld door mijn Moeder.

Alles wordt gedeeld en is in perfecte overeenstemming met mijn Wil.
Elke menselijke daad komt voort uit haar Schoot.

En met haar Kracht laat ze deze terugkeren naar het Centrum waaruit hij is voortgekomen. Wees daarom aandachtig.

En als je Mij alles wil geven en alles wil ontvangen, laat dan niets ontsnappen van wat in mijn Goddelijke Wil komt.

BvdH 28 - 30 september 1930 – Eden, veld van Licht. Verschil tussen degene die in de Goddelijke Wil werkt en degene die in de menselijke wil werkt. Het kleine stukje grond van het schepsel. De hemelse zaaier.

(...) Daarna ging ik verder met het volgen van de orde van de Goddelijke Wil in de Schepping. Mijn arm klein verstand stopte op het punt waar God de Onbevleete Maagd schiep.

Mijn lieve Jezus vertoonde zich buiten mij en Hij zei mij:

Mijn dochter, alle goede en heilige daden van de profeten, de aartsvaders en het gehele volk van het Oude Testament vormden het terrein waar het Opperwezen het Zaad zaaide, om het Leven te vormen van het hemels Kindje dat in Maria ontkiemde.

Het Zaad werd genomen uit het menselijk geslacht. De Maagd, die in zichzelf het werkzame Leven van de Goddelijke Wil bezat,

- deed het terrein groeien door haar daden,
- maakte het vruchtbaar, goddelijk en
- liet er, beter dan een weldadige en herstellende regen, de Heiligheid van haar Deugden en de warmte van haar Liefde in stromen.

En door het terrein te besprenkelen met het Zonlicht van de Goddelijke Wil, dat zij zelf bezat, bereidde zij het terrein voor om de hemelse Verlosser te laten ontkiemen.

En onze Godheid opende de Hemel om de Rechtvaardige, de Heilige, het Woord in deze kiem te laten neerdalen.

Op deze manier werd mijn Goddelijk en Menselijk Leven gevormd, om de Verlossing van het menselijk geslacht te bewerkstelligen.

Je ziet dus dat Wij in al onze Werken die gericht zijn op het welzijn van de mensen, een steun, een plaats, een terrein willen vinden, om ons Werk en het Goede dat Wij de mensen willen geven, neer te zetten.

Waar zouden Wij het anders plaatsen! In de lucht?

Zonder dat er minstens één ziel is die het weet, Ons aantrekt door haar daden en zo het kleine terrein vormt?

En zonder een hemelse Zaaier om het goede te zaaien dat Wij willen geven?

Als beide partijen, Schepper en mens, niet zouden samenwerken:

- de mens die zich door zijn kleine daden voorbereidt om te ontvangen,
 - en God die geeft,
- zou het zijn alsof Wij niets doen en niets willen doen voor de mens.

Zo bereiden de daden van de mens het terrein voor de Goddelijke Zaaier voor. Als er geen grond is, kan er geen beplanting worden verwacht. Niemand gaat planten zonder een stukje grond te hebben.

En God, de hemelse Zaaier,
zal het Zaad van zijn Waarheden, de Vrucht van zijn Werken, zaaien
- als Hij in de mens geen stukje grond vindt?

Om aan de slag te gaan, wil de Godheid eerst een overeenkomst tussen Hem en de ziel.

Wanneer de overeenkomst gesloten is
en wanneer Wij zien dat de ziel:

- dit Goede wil ontvangen dat zij Ons vraagt, en
 - voor Ons het terrein klaarmaakt waar dit Goede geplaatst kan worden,
- dan geven Wij het met Liefde.

Anders zouden Wij onze Werken nutteloos tentoonstellen.

Inhoudstafel

Boek van de Hemel - Deel 2	4
BvdH 2 - 4 juli 1899 - Het Hart van mijn Moeder kende geen enkele innerlijke onrust.....	4
BvdH 2 - 22 juni 1899 – De Koningin-Moeder: “Mijn dochter, laat Hem niet slapen, want als Hij slaapt, zal je zien wat er gaat gebeuren!”	5
BvdH 2 - 15 augustus 1899 - De Hemel viert de Opneming in de Hemel van Koningin Maria. De pracht van het “Wees gegroet, Maria”	6
BvdH 2 - 20 juli 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil ent op de ziel alles wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van Jezus volbracht heeft. Het Wezen van mijn Moeder was een getrouwe kopie van het Mijne.	8
BvdH 2 - 26 september 1899 - De Heilige Maagd is een Wonder van Genade. Abstracte visie en intuïtieve visie van God.....	11
BvdH 2 - 24 oktober 1899 - De straffen zijn het gevolg van Gods Liefde voor zijn schepselen.....	13
Deel 3	14
BvdH 3 - 17 november 1899 - “Voor zover hij voor mijn belangen zal zorgen, zal Ik voor hem zorgen en hem sparen.”	14
BvdH 3 - 21 november 1899 – De Maagd Maria zei: “Mijn dochter, wees niet bang. Ik wil je kleden met mijn Onschuld.” Zij zegt tot Jezus: "Mijn lieve Zoon, aanvaard haar omwille van mij en verheug U in haar.”	15
BvdH 3 - 25 december 1899 – De Koningin-Moeder: “Mijn dochter, verwarm Hem met je genegenheid. Mijn Zoon is immers geboren in extreme armoede, in totale verlatenheid door de mensen en in de grootste soberheid.”	16

BvdH 3 - 6 januari 1900 - Het Feest van Driekoningen - Toen ik naar de Moeder keek, zag ik haar Hart veranderd in het Kindje Jezus. Ik keek naar het Kindje Jezus en zag zijn Moeder in zijn Hart. Als de ziel vertrouwen heeft, is zij er zeker van dat zij krijgt wat zij vraagt.....	18
Deel 4	20
BvdH 4 - 9 september 1900 - Jezus bereidt de ziel van Luisa voor op het ontvangen van de Eucharistie. Dreigementen tegen staatshoofden.....	20
BvdH 4 - 29 september 1900 - De offerzielen zijn steunpilaren voor Jezus.	21
BvdH 4 - 30 september 1900 - Jezus vraagt Luisa om zijn bedroefde Moeder te troosten.	22
BvdH 4 - 31 oktober 1900 - De Koningin-Moeder spreekt met Luisa over de Gerechtigheid.....	23
BvdH 4 - 14 november 1900 - De Koningin-Moeder geeft Jezus nieuwe kracht. Luisa wordt naar het vagevuur gebracht.....	24
BvdH 4 - 25 december 1900 - Luisa ziet de Geboorte van Jezus.	25
BvdH 4 - 26 december 1900 - De voortdurende aanwezigheid van het klein Kindje hield Jozef en Maria in een voortdurende extase.....	27
BvdH 4 - 6 januari 1901 - Jezus openbaart zich aan de drie Koningen met Liefde, Schoonheid en Kracht.....	28
BvdH 4 - 5 april 1901 - Heb ook medelijden met mijn Moeder. Want mijn Lijden is de oorzaak van haar Pijnen. Medelijden met haar hebben, is medelijden met Mij hebben.	29
BvdH 4 - 21 augustus 1901 - De hemelse Moeder leert Luisa het geheim van het Geluk.	29
BvdH 4 - 11 oktober 1901 - De stilte van Jezus. Het meest	

noodzakelijke voedsel is vrede. De Koningin-Moeder.	30
BvdH 4 - 26 januari 1902 - De Koningin-Moeder is verrijkt met de drie Eigenschappen van de Heilige Drie-Eenheid.	31
BvdH 4 - 24 februari 1902 - De Koningin-Moeder spreekt met Luisa over haar Lijden.	32
BvdH 4 - 27 maart 1902 - Over Gerechtigheid.....	33
BvdH 4 - 22 mei 1902 - De Heilige Maagd spoort Jezus aan om Luisa te laten lijden.	34
BvdH 4 - 10 januari 1903 - De woorden die de lieve Moeder het meest troosten zijn 'Dominus tecum'.....	35
BvdH 4 - 1 februari 1903 - De Koningin-Moeder neemt Luisa opnieuw over.	36
Deel 6	37
BvdH 6 - 21 december 1903 - De Vruchten van het Lijden van de Hemelse Moeder. De Glorie waarvan zij in de hemel geniet. ...	37
BvdH 6 - 4 september 1905 - God heeft altijd zielen gehad die, voor zover dat voor een mens mogelijk is, beantwoordden aan de doeleinden van de Schepping, de Verlossing, de Heiliging.	38
BvdH 6 - 17 september 1905 - Hoe deelnemen aan het Lijden van de Koningin-Moeder.....	39
Deel 8	41
BvdH 8 - 5 april 1908 - Alle voorrechten van de Koningin-Moeder komen voort uit het Goddelijke Fiat. God kijkt meer naar een klein gebaar dat in Zijn Wil gedaan wordt dan naar een grote daad die buiten Zijn Wil verricht wordt.	41
Deel 10	42
BvdH 10 - 26 maart 1911 - Luisa spreekt met de Hemelse Moeder. Het belang van de Huizen van de Vernieuwing van het	

Geloof. Als je Jezus tevreden wil stellen en Hem wilt behagen, “bemin Hem dan”	42
Deel 11	44
BvdH 11 - 9 mei 1913 - Er kon geen scheiding zijn tussen Mij en mijn lieve Moeder.	44
BvdH 11 - 14 oktober 1914 - “Mijn dochter, Ik wil niet dat je dit Uur overslaat.”	45
Deel 14	46
BvdH 14 - 16 maart 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil geeft geen buitengewone uiterlijke bewijzen. Alles speelt zich af tussen de ziel en God. Voorbeeld: de Moeder van God.	46
BvdH 14 - 20 juli 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil ent op de ziel alles wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van Jezus heeft volbracht.	48
BvdH 14 - 15 augustus 1922 - De Daden van Jezus en deze van zijn allerheiligste Moeder in de Goddelijke Wil.	51
Deel 15	53
BvdH 15 - 23 maart 1923 - De hemelse Moeder is de ware Koningin van Smarten omdat zij alle Pijnen van Jezus heeft meegemaakt en het goddelijke Fiat volledig in haar woonde...	53
BvdH 15 - 23 mei 1923 - Om volledig in de Goddelijke Wil te leven, moet je alles omarmen, het leed van de mensen op jezelf nemen om het in goedheid om te zetten. Bij bepaalde gelegenheden bleef mijn lieve Moeder in een staat van zuiver Geloof.	54
BvdH 15 - 25 mei 1923 - De Schepping had als doel een Geschenk van Goddelijke Liefde te zijn voor alle wettige kinderen van God.	55
BvdH 15 - 11 juli 1923 - De drie Werken van God “ad extra”: de Schepping, de Verlossing en de vervulling van de Goddelijke	

Wil op aarde zoals in de Hemel. Het derde Werk moet het hoogtepunt en het zegel zijn van de eerste twee.	57
Deel 16	62
BvdH 16 - 13 augustus 1923 - De Maagd Maria was aan de basis van het grote project van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Door middel van een andere mens zal Jezus dit project aan de generaties bekendmaken.	62
BvdH 16 - 20 augustus 1923 - De Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil laat uiterlijk niets wonderbaarlijks zien. Het voorbeeld van de Allerheiligste Maagd.....	66
BvdH 16 - 10 november 1923 - De schoonheid van de kleinheid. God volbrengt de grootste werken bij de kleinen. Voor de Verlossing maakte Hij gebruik van de kleinheid van de Allerheiligste Maagd en voor de vervulling van het Fiat Voluntas Tua wil Hij gebruik maken van de kleinheid van Luisa.	70
BvdH 16 - 24 november 1923 - De Geschiedenis van de Goddelijke Wil.....	77
BvdH 16 - 8 december 1923 - De Onbevleete Maagd werd verwekt door de Verdiensten van het vleesgeworden Woord, die haar in staat stelden het Woord te verwekken dat de mensheid zou verlossen. Het kwaad bevindt zich alleen in de wil van de mens, niet in zijn natuur.....	83
BvdH 16 - 22 februari 1924 - God genoot van de zuivere vreugden van de Schepping totdat de mens zondigde. Hij genoot opnieuw van deze vreugden toen de Allerheiligste Maagd en het Woord op aarde leefden. Hij zal er voortdurend van genieten wanneer de mensen in de Goddelijke Wil leven..	86
Deel 17	94
BvdH 17 - 10 oktober 1925 - Uitwisseling van wil tussen de hemelse Vader, de Maagd Maria en Luisa. De Maagd Maria herhaalt voor degenen die in de Goddelijke Wil leven wat zij	

voor haar Zoon deed.....	94
BvdH 17 - 24 december 1924 - Het Lijden van Jezus in de Schoot van zijn Moeder - Het Lijden van de Dood	96
BvdH 17 - 24 december 1924 - Mijn Geboorte was de meest plechtige Daad van de hele schepping. De Hemel en de aarde bogen zich neer in diepe aanbidding bij het zien van mijn kleine Mensheid, waarin mijn Godheid als het ware was ingesloten. .	98
Deel 18	103
BvdH 18 - 15 augustus 1925 - Het Feest van de Opname van Maria in de Hemel moet genoemd worden “het Feest van de Goddelijke Wil”	103
Deel 20	105
BvdH 20 - 22 oktober 1926 - De Maagd Maria heeft geen wonderen verricht, maar Zij heeft het grote Wonder gedaan om de mensen een God te geven.	105
BvdH 20 - 4 november 1926 - de Allerheiligste Maagd was de getrouwe afspiegeling van haar Schepper en van de gehele Schepping. De Goddelijke Wil heeft de kracht om waterdruppels in zee te veranderen. De Goddelijke Wil is verborgen in de geschapen dingen.....	112
BvdH 20 - 10 december 1926 - De Maagd Maria laat zich door deze Ene eeuwigdurende Daad overheersen en laat Hem zijn Leven in haar vormen. In de Hemel wordt tijdens de Feestdagen van de Maagd Maria de Goddelijke Wil gevierd.....	114
BvdH 20 - 22 december 1926 – De gebruikelijke manier voor God is om Zijn Werken te volbrengen in een één-op-één relatie met een mens. Zo handelt Hij met Zijn Moeder. Hoe groter het Werk dat Jezus volbrengt, hoe meer dit Werk het Beeld van de Goddelijke Eenheid in zich draagt.....	118
BvdH 20 - 30 januari 1927 - Het Lijden van de Heilige Maagd en dat van Onze-Lieve-Heer was Lijden dat verband hield met hun	

zending. Zij bezaten het ware Geluk. De kracht van vrijwillig lijden.....	120
Deel 21	124
BvdH 16 april 1927 - Onze Heer heeft zijn sacramentele Leven in het Hart van de Allerheiligste Maagd Maria gelegd. Het grote Goede dat een Leven dat bezield is door de Goddelijke Wil kan bewerken. De Allerheiligste Maagd Maria vond in haar Lijden de kracht in de Goddelijke Wil.....	124
Deel 23	129
BvdH 23 - 16 oktober 1927 - De hemelse Moeder, in de Goddelijke Wil, verwekte alle verlost en vormde het Leven van de kinderen van de Goddelijke Wil.....	129
BvdH 23 - 20 oktober 1927 - De Maagd Maria wil zich omringen met al deze Zonnen, zodat zij elkaar weerspiegelen en elkaar gelukkig maken.	130
BvdH 23 - 1 december 1927 – De Maagd Maria beminde de Goddelijke Wil meer dan de Mensheid van haar Zoon Jezus. De soevereine Koningin heeft alles ontvangen van de Goddelijke Wil, inclusief de volheid van Genade en Heiligheid, de Soevereiniteit over alle dingen, en zelfs de Vruchtbaarheid om de Zoon van God het leven te schenken. Alle Daden die de Koningin-Moeder in de Goddelijke Wil verricht heeft, wachten op de daden van de mensen in de Goddelijke Wil.	136
BvdH 23 - 8 december 1927 - De Onbevleete Maagd Maria voedde zich met Licht. Zij bezat de Zon van de Goddelijke Wil in zich. De Heilige Maagd Maria bezat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.....	139
BvdH 23 - 18 december 1927 - De Conceptie van het Woord. De werking van de Zon van het Woord sinds de menswording van Jezus. De Goddelijke Wil vormt het Paradijs van alle zaligen. Elke kennis van de Goddelijke Wil is een extra belofte.	141

- BvdH 23 - 22 december 1927 -. De kinderen van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil. Maria, de Moeder van de verlostten. ... 143**
- BvdH 23 - 25 december 1927 - De Geboorte van Jezus Christus. Toen God de Schepping vormde, maakte Hij van Zijn Wil het belangrijkste materiaal van alle dingen. 145**
- BvdH 23 - 13 januari 1928 - Gods Liefde voor de mens: bij de schepping van de mens heeft de Godheid alles in hem gecentraliseerd. God heeft in de Maagd Maria de plechtigheid van de schepping van de eerste mens hernieuwd. De tweede Dochter Koningin: Luisa. Vaderschap van God. God schenkt de ziel grote rijkdommen in de Goddelijke Wil. 146**
- BvdH 23 - 18 januari 1928 - De Koningin van de Hemel is in haar glorie en grootheid alleen. Wat Jezus openbaart en wat Luisa schrijft over zijn Goddelijke Wil kan het “Evangelie van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil” worden genoemd. Het is op geen enkele wijze in strijd met de Heilige Schrift of het Evangelie. Het is er veeleer een ondersteuning van. 150**
- BvdH 23 - 27 januari 1928 - In de Verlossing bevatte elke Daad van Jezus zowel het Koninkrijk van de Goddelijke Wil als het Koninkrijk van de Verlossing. Wanneer de Godheid besluit om een Werk of een Goed naar buiten te manifesteren, kiest Hij eerst een mens om zijn Werk in te leggen. In de Verlossing was de bewaarster van al zijn Daden zijn Moeder. Voor het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat was Luisa de bewaarster. 155**
- BvdH 23 - 2 februari 1928 - Door zich terug te trekken uit de Goddelijke Wil, verloor de mens alle rechten op het bezit van de goederen die God hem bij zijn schepping had gegeven. De reden waarom de Maagd Maria het grote Wonder van de Incarnatie van het Woord tot stand bracht. 158**
- BvdH 23 - 9 februari 1928 - Het Kindje Jezus en Maria vluchten naar Egypte. In zijn Mensheid sloot Jezus in Zich alles op wat door alle mensen aan Goeds kon worden gedaan. Luisa is de**

echo van Jezus, in wie Hij de schat heeft gelegd waaruit het Koninkrijk van zijn Fiat moet voortkomen.	163
BvdH 23 - 20 februari 1928 - De Koningin van de Hemel moest de bewaarster zijn van het vleesgeworden Woord en Jezus aan de menselijke generaties schenken. Zo moest God alle Goeds van de verlost en in haar centraliseren. Er is niets Goeds dat gedaan wordt, dat niet van haar afkomstig is.....	166
BvdH 23 - 11 maart 1928 - Verschil tussen Jezus en Maria op aarde. Beiden hadden het Leven van de Goddelijke Wil in Zich. De Zon van het goddelijke Fiat.	169
Deel 26	174
BvdH 26 - 21 april 1929 - De Goddelijke Wil is Volheid. De Maagd Maria en alle geschapen dingen bezitten deze volheid. De Soevereine Koningin was zo vol van Heiligheid dat zij zeeën van Licht, Genade, Schoonheid en Macht bezat.	174
BvdH 26 - 8 september 1929 - De Geboorte van de Maagd Maria was de wedergeboorte van de hele mensheid.	177
BvdH 26 - 27 juni 1919 - Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil en dat van de Verlossing gingen altijd samen. Jezus vormde de materialen en de bouwwerken. De volkeren ontbreken nog... 	179
BvdH 26 - 30 juli 1929 – Het verschil tussen degene die heilig handelt in de menselijke orde en degene die handelt in de Goddelijke Wil. Zonder Hem heb je de kracht van een kind. Alle kwaad komt voort uit de menselijke wil.	182
Deel 27	186
BvdH 27 - 28 september 1929 - De eerste kus, uiting van Liefde tussen Moeder en Zoon.	186
BvdH 27 - 20 januari 1930 - Het Leven in de Goddelijke Wil is zo mooi. De ziel laat God toe zijn Werken te herhalen. Het Goddelijke Fiat is zowel acteur als toeschouwer.	187

Deel 28	191
BvdH 28 - 7 oktober 1930 - Wij hebben de Verlossing te danken aan de trouw van de Allerheiligste Maagd Maria. Trouw is de zoete ketting die God betovert. De hemelse landbouwer. De noodzaak van het zaad om de goddelijke Werken te kunnen verspreiden.....	191
BvdH 28 - 18 oktober 1930 - De waarde van de kussen en omhelzingen van de Maagd aan het Kindje Jezus. Omdat zij de Goddelijke Wil bezat, werden al haar Daden oneindig en immens voor Jezus.	194
BvdH 28 - 30 september 1930 – Eden, veld van Licht. Verschil tussen degene die in de Goddelijke Wil werkt en degene die in de menselijke wil werkt. Het kleine stukje grond van het schepsel. De hemelse zaaier.	196
Inhoudstafel.....	198